

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

FAMILIEN
BONNEVIE

DANMARK 1719–1962

Stamtavle og Minder fra Vallekilde

KRISTINE BONNEVIE OG POUL BONNEVIES
STAMTAVLE FRA 1931
DELVIS OPTRYKT OG VIDEREFØRT

Af

GEORG E. BONNEVIE OG ERIK BONNEVIE

RANDERS
J. M. ELMENHOFF & SØNS BOGTRYKKERI
1963

UDRANGERET AF
DET KGL. BIBLIOTEK

FORORD

Denne nye Udgave af „Familien Bonnevie“ adskiller sig fra de fire foregaaende, der udkom 1863, 1885, 1900 og 1931, derved, at den udelukkende handler om Slægten i Danmark, der i de senere Aar er vokset stærkt.

Da Kristine Bonnevies og Poul Bonnevies Udgave af Stamtavlen 1931 er meget oplysende, har vi for de ældre Generationer samt for Dr. Honoratus Bonnevie nøjedes med et delvis Optryk, ligesom Toldinspektør Emanuel Bonnevies Efterkommere paa Spindesiden ikke er medtaget. Vi henviser desangaaende til ovennævnte Udgave, der kan laanes gennem Bibliotekerne.

Om Pastor Honoratus Bonnevie og Vallekilde Præstegaard samles Slægtens mange Minder; vi har derfor forsøgt at samle nogle af disse efter gamle Breve, nedskrevne Erindringer, Dokumenter og Taler (noget deraf har været trykt før), for at yngre Generationer ogsaa kan føle Slægtsskabet og Tillknytning til ham, der i mange Aar stod som vor Slægts Overhoved og Førstemand i Danmark.

Vi benytter Lejligheden til at takke de Slægtsmedlemmer, der beredvilligt har sluttet op om Stiftelsen af et „Stamtavlefond“. Nævnte Fond bliver stort nok til at kunne betale Trykningen af det nødvendige Antal Eksemplarer af Stamtavlen. De Beløb, der indkommer ved Salget af disse, indsættes i en Sparekasse paa „Spærret Konto“. Eftersom Eksemplarerne sælges, vil Fonden antagelig vokse til den oprindelige Størrelse, og om andre 20 til 30 Aar vil Beløbet igen kunde anvendes til en ny Udgave.

Vi takker ogsaa de ældre og yngre Medlemmer af Slægten, der har ydet interesseret og beredvillig Hjælp. Betegnelsen af Generationer ved Bogstaver og Tal er den samme som i Udgaven fra 1931.

December 1962.

GEORG E. BONNEVIE

Overinspektør,
Randers.

ERIK BONNEVIE

Dommer,
Aarhus.

INDHOLD

	Side
Skema over Personer født Bonnevie 1863—1962.	9
Familiens Oprindelse	11
Familiens ældre Generationer	13
Familiens yngre Generationer. Pastor Honoratus Bonnevie og Martha Regine Jonanine de Svanenskjolds Efterkommere (C. Generation).	20
A 5. B 3. C 1. Emanuel Bonnevie	20
„ „ C 2. Regine Dorothea Cathrine Bonnevie	30
„ „ C 3. Anna Olava Bonnevie	30
„ „ C 4. Peter Ferdinand Emil Bonnevie ..	31
„ „ C 5. Frederik „Carl“ Gutfeld Bonnevie	35
„ „ C 6. Elisabeth Marie Emilie Bonnevie (Betty)	38
De i Familien yngre Generationer indgiftede ...	43
Navneregister over Slægtens Medlemmer	49
Blanke Sider til Optegnelser	51
Minder fra Vallekilde	59

De forskellige Generationer, bortset fra de ældste, i nedadstigende Rækkefølge er betegnet med Bogstaverne A—G, og de enkelte Personer inden for samme Søkendeflok med fortløbende Nummer.

Antal Personer født Bonnevie 1863–1962

I Live Aar	Mænd			Kvinder			Tilsammen
	Under 18 Aar	Over 18 Aar	Ialt	Under 18 Aar	Over 18 Aar	Ialt	
1863	1	4	5	2	4	6	11
1885	3	5	8	3	5	8	16
1900	5	7	12	3	7	10	22
1931	4	16	20	7	6	13	33
1962	10	24	34	7	15	22	56

SLÆGTENS OPRINDELSE

Den Familie BONNEVIE, som i de to sidste Aarhundreder har udbredt sig i Norge og Danmark, stammer fra Byen Antibes i Provence, hvor Stamfaderen **Honoré Bonnevie** fødtes den 8. Juni 1683. Han udvandrede herfra til Norden, bosatte sig 1714 i Brevik og giftede sig her, drog saa 1719 til Fredericia, for endelig 1723 at slaa sig ned som Vinhandler i Odense; her døde han 5. September 1734. Han efterlod sig 3 Sønner og 4 Døtre; men bare en af disse, Sønnen **Honoratus**, den senere Læge i Mandal, vides at have Efterkommere; fra ham nedstammer altsaa alle Familiens Medlemmer.

I Antibes¹⁾, som ligger ved den franske Riviera, tre Mil Vest for Nice (Nizza), træffes Familienavnet langt tilbage i Tiden, stavet paa forskellig Maade. Navnet har sikkert oprindelig været skrevet — rent latinsk — BONAVIA; i denne Form finder man det nemlig allerede i 1321 paa et Dokument, som er underskrevet af samtlige Byens Familieoverhoveder, blandt hvilke OTONIUS BONAVIA²⁾, og endnu omkring 1650 ses det enkelte Gange stavet saaledes. Gennem Formene BONAVIE, BONNAVIA og BONEVIE, som hyppigt ses i det 17. Aarhundrede, har Navnet da ændret sig i fransk Retning til BONNAVIE og BONNEVIE; mens den sidste Form vel er den almindeligste i vore Dage, holdt Formen BONNAVIE sig, i hvert Fald i Antibes, til Slutningen af forrige Aarhundrede. Med Hensyn til Udtalen af Navnet er det af Interesse at mærke, at den provencalske Dialekt stadig udtaler det ellers stumme franske e.

I Italien forekommer Navnet BONAVIA den Dag i Dag som et kendt Familienavn, som ogsaa træffes paa Korsika og Malta samt vistnok i Spanien; man finder det ogsaa „italieniseret“ til BUONAVIA (sml. Buonaparte). Ogsaa Formen BONNAVIA lever endnu i Frankrig, dog stavet BONNAVIAT — saaledes som

¹⁾ Arkivundersøgelser er foretaget i Antibes af Maleren **Henry Bonnevie** (Bergen) og senere suppleret af stud. med. **Poul Bonnevie** (København).

²⁾ E. Tisserand: *Historie d'Antibes* (1876).

det paa moderne fransk vil være naturligt, naar det sidste a bliver stærkt betonet. I Sverige træffes endelig Navnet BONNEVIER, hvorved altsaa det sidste e fremhæves.

Familier med Navnet BONNEVIE træffes i vor Tid foruden i Norge og Danmark ogsaa i Frankrig, Belgien, Skotland og Sverige, ja spredt over hele Kloden, men nogen Slægtsforbindelse mellem alle disse er ikke paavist; heller ikke ved man, om der er nogen Slægtsforbindelse med de ovenfor nævnte Familier. Sikkert ved man bare, at alle Medlemmer af den dansk-norske Familie Bonnevie nedstammer fra ovennævnte Honoré Bonnevie.

Ifølge Oplysninger, samlet af Sorenskriver Carl Bonnevie, Kabelvaag, skal Familien i Belgien, hvis mest kendte Medlem var den nu afdøde Advokat I. B. Bonnevie, ogsaa stamme fra Provence. I Frankrig, hvor Bonnevie-Navnet nu ellers er næsten ukendt, træffer man det endnu i Savoyen gennem hele Isère-Dalen, men mest i Val d'Isère, Frankrigs højest beliggende Kommune, 1950 M. over Havet, ved Foden af Mont Blanc-Gruppen. Her hedder en meget stor Del af Landsby-Befolkningen BONNEVIE, og de skal alle tilhøre en og samme Familie, som for ca. 300 Aar siden indvandrede sydfra og som oprindeligt har skrevet sit Navn: BONAIVIA.

Udelukket er det altsaa ikke, at nulevende Bonnevie'er i Frankrig og i Belgien stammer fra den samme Slægt, fra hvilken ogsaa den dansk-norske Bonnevie-Familie har sit Udspring, og som gennem mange Aarhundreder levede ved Middelhavets Kyst nær den fransk-italienske Grænse, og ikke bare i Antibes. Vi ser saaledes af et Dokument fra 1624, at AUGUSTE BONAIVIE fra den italienske Havneby Porto Maurizio søger om fransk Indfødsret og Borgerskab i Antibes efter at have boet der i over 20 Aar. — Fra sin oprindelige Hjemstavn, som er os ukendt, har Navnet Bonavie under vekslende Former bredt sig langs det vestlige Middelhavs Kyster og videre ud over Europa, bl. a. ogsaa her op til Norden med den dansk-norske Familie Bonnevie. Ligesom Stamfaderen, som rejste fra Middelhavets Kyst til Norge, har ogsaa mange af hans Efterkommere haft Rejse- og Eventyrlysten i sig; og ogsaa denne Gren af Familien har nu Efterkommere spredt over Jorden.

HONORÉ BONNEVIE

1683—1734

er som allerede nævnt født 8. Juni 1683 i Byen Antibes i Departementet Alpes-Maritimes, og døde 5. Sept. 1734 i Odense. Han døbttes — som Katolik — 13. Juni 1683 og opkaldtes efter Fadderen, Apoteker Honoré Tallon (hans Onkel?). Navnet Honoré (eller Honorat, som det ofte blev skrevet) synes at have været almindeligt der nede, noget som vistnok hænger sammen med, at Øen „Saint Honorat“ med Klosteret af samme Navn, grundlagt af „den hellige Honoratus“ ligger lige ved Antibes.

Honoré var Søn af capitaine pol. franc. (?) **Manuel Bonnavie** og Hustru **Catharine Grosse** (Forældrenes Navne skrives ogsaa „Emmanuel“ og „Catherine“).

Faderen er sikkert den Manuel Joseph, som døbttes 8. Aug. 1647 som Søn af **Louis Bonnavia** og Hustru **Janette Talonne**. Og Louis er maaske identisk med den Loison, som døbttes 11. Okt. 1584 som Søn af **Guillaume Bonavia**.

Louis Bonnavias Hustru Janette er sikkert den samme som Jeannetonne Tallonne, døbt 31. Jan. 1624 som Datter af **Baptiste Laurence Tallon** og Hustru **Jeanne Martin**; hun kaldes nemlig ogsaa Jeannetonne, f. eks. ved sin Datter Claude's Daab den 29. Nov. 1645. (Se Side 13—22 i Stamtavlen af 1931).

At denne Honoré Bonnevie virkelig er ham, vi træffer her i Norden, og om hvem vi her bare finder, at han opgiver at være født i Antibes, kan anses som sikkert. I Tidsrummet 1663—1715 blev nemlig i Antibes foruden ham bare født en eneste af samme Navn, nemlig Honoré Bonnevie, som døbttes 29. Maj 1692; han var imidlertid Søn af Jean B. og Hustru Honorade Vianne, Navn som ikke kommer igen hos Familiestamfaderens Barn. Derimod finder vi blandt disse baade Immanuel og Cathrine, hvilket efter Datidens Navneskik sikkert peger paa, at det er Manuel og Catharines Søn, og ikke den anden Honoré, som er den dansk-norske Bonnevie-Families Stamfader.

HONORATUS BONNEVIE

1726—1811

var yngste Søn af Vinhandler **Honoré Bonnevie**, som fra Provence var udvandret til Norden, og dennes norskfødte Hustru, **Boel Corneliusdatter**. Han døbttes 5. December 1726 i Odense, og ved Faderens Død 5. September 1734 nævntes han blandt de i Odense hjemmeværende Børn.

Han uddannedes først som Farmaceut, idet han gjorde Tjeneste som Elev og derpaa som Svend paa Odense Apotek, men

studerede siden Kirurgi og Medicin ved Akademiet i København. Her var han i Lære hos den ansete Amtskirurg Martin Labes, som ogsaa var Divisionskirurg og en Tid Oldermænd, og om hvem det bemærkes at: „hos ham lærte 11 Elever fra 1735 til 1757“. Han studerede ved det anatomisk-kirurgiske Teater, fik saaledes Attest af det kirurgiske Kollegium 31. Marts 1749 og bestod afsluttende „Tentamen“ 12. Maj 1751. Fra København kom han til Garnisonskirurg Salomon Mule i Kristiansand, hos hvem han „konditionerede“ i 1751—52, hvorefter han tog „Kondition“ hos Provinsialmedikus i Kristiansands Stift, Kanselliraad Dr. med. Frederik von Zee, som skulde holde en Medhjælper. Denne sendte ham 1734 til Raabygdelaget, hvor han opholdt sig til 1756, antagelig med Bopæl i Åmli.

Her kom den unge Læge til Slægt og Venner. Den 27. Marts 1754 blev han gift med Præstedatteren **Anne Cathrine Lyders**. Hun skænkede ham to Børn, men allerede efter et Par Aars Ægteskab døde hun i 1757.

I Begyndelsen af Aaret 1759 bosatte han sig i Mandal, da han af Amtmanden var blevet konstitueret til for Stiftsfysikus at udføre Lægeforretningerne i Mandals Len. I denne Stilling virkede han i 18 Aar, hvorved han fik rig Lejlighed til at behandle de radesyge, og da han var meget heldig i sine Kure, vandt han Almuens Kærlighed og Tillid.

Kort efter, at han var flyttet til Mandal, giftede han sig anden Gang, den 3. Januar 1760, med Købmandsdatteren **Cathrine Tørrisdatter**. I dette Ægteskab fik Dr. Bonnevie 5 Sønner, hvoraf to døde som smaa, og 4 Døtre.

I 1776 oprettede han sit eget private Hospital i Mandal, hvor Patienter fra Omegnen tog ind for at være under hans Behandling.

Fra sin Stilling som Embedslæge i Mandal blev han entlediget 14. Februar 1800 med fuld Gage i Pension og med Forpligtelse til paa Anmodning at vejlede de ved Radesygens Kur ansatte Læger. Ved Mandals store Ildebrand 14. og 15. Juli 1810 nedbrændte ikke alene alle hans Huse, men han ruineredes fuldstændig ved Tabet af alle sine Ejendele. Om Forsikring var der den Gang ikke tale. Sine sidste Dage tilbragte han hos Sønnen Tørris Bonnevie paa Falkenstein ved Horten, hvor han døde 8. November 1811. Han blev begravet paa Borre Kirkegaard lige ved Kirkens Sydside.

Doktor Honoratus Bonneviens Børn var i Ægteskabet med Anne Cathrine Lyders:

- A. 1. **Bolette Bonnevie**, døbt 26. Februar 1755, død som Barn.
- A. 2. **Niels Cornelius Bonnevie**, Sorenskriver.

I Ægteskabet med Cathrine Tørrisdatter:

- A. 3. **Anne Cathrine B.**, gift med Sorenskriver Thrap.
- A. 4. **Tørris Bonnevie**, Ejer af Falkenstein.
- A. 5. **Emanuel Bonnevie**, Toldinspektør i Kalundborg. Stamfader til den danske Gren.
- A. 6. **Bolette B.**, gift med Skibskaptajn Lorentzen.
- A. 7. **Hans Peter Odderbeck Bonnevie**, døbt 7. November 1767, død ung.
- A. 8. **Marthe Christine B.**, gift med Foged Lyng.
- A. 9. **Andreas Bonnevie**, døbt 12. Marts 1772, død som Barn (før 1782).
- A. 10. **Maren Margarete B.**, gift med Herredsfoged Deramm.
- A. 11. **Andreas Bonnevie**, Sognepræst.
(Se Stamtavlen af 1931 Side 23—40).

A. 5. EMANUEL BONNEVIE

1763—1846

fødtes 23. December 1763 i Mandal og blev døbt i Halsaa Kirke 26. December. Han bestemtes til Studierne og kom 1775 til Kristiansands lærde Skole, hvis Rektor, Severin Monrad, satte særlig stor Pris paa ham og af Skolens Midler tildelte ham et aarligt Stipendium. I August 1781 dimitterede Monrad ham til Københavns Universitet, hvor han 19. Juli 1782 fik Examen philosophicum med Attest for at have udvist „særdeles udmærket Flittighed, godt Nemme og gode Indsigter“. Han vilde studere Medicin, „hvortil han havde en medfødt Tilbøielighed“, men maatte paa Grund af Faderens Uformuenhed opgive dette og ernære sig selv. Han var derefter i godt tre Aar ansat hos Sorenskriver Finne i Arendal som Fuldmægtig ved Nedenæs Sorenskriveri, indtil han i August 1786 rejste derfra med fine Anbefalinger fra saavel Sorenskriveren som Stiftamtmanden. I disse kaldes han Studiosus Philosophiae, og det angives, at han rejser til København for at tage Examen og derefter søge Ansættelse i Kollegierne. Han ses ikke at have faaet nogen Examen, maaske fordi han straks fik Ansættelse i General-Told- og Kommerce-Kollegiet som Volontær og Skriver i det norske Toldkontor. 16. April 1788 blev han udnævnt til kgl. Kopist samme Sted og 5. September 1792 til Fuldmægtig i det fyenske Told- og Konsumptionskontor. 1. Marts 1797 blev han Told- og Konsumptionsinspektør i Kallundborg, hvilken Stilling han be-

klædte i 45 Aar. Han blev efterhaanden Byens Patriark og indtog et Slags Bedstefaderforhold til den hele Befolkning, idet hans Raad blev søgt, og hans Ord nød stor Autoritet. 30. Januar 1812 udnævntes han til Kammerraad og 1. August 1841 til virkelig Justitsraad. Efter at han i de senere Aar paa Grund af sin Alder og sit svækkede Helbred havde haft en af ham selv lønnet adjungeret Toldinspektør ved sin Side, fik han 79 Aar gammel sin Afsked 12. Januar 1842, i Naade og med højest mulige Pension som en Anerkendelse af hans usædvanlig lange Embedstid, og fordi han i flere Aar havde sparet Statskassen for Pension til ham derved, at han havde haft selvlønnet Medhjælp. Han døde 6. November 1846 i den Gaard i Skibbrogade Nr. 4, han ejede, og som findes endnu.

3. August 1791 blev han gift i Frederiksberg Kirke (København) med **Anna Olava Gundersen** (Ane Olea), der var født 31. Maj 1764, døbt 4. Juni i Vester Kirke i Porsgrund og Datter af Købmand i Porsgrund Niels Gundersen (f. 1742) og Anna Elisabeth Olsdatter (f. 1743). Det fremgaar af Kirkebøgerne m. m., at Familien tilhørte de bedste Kredse i Datidens Porsgrund. Faderen var Søn af Gunder Nielsen Tormodsrød og Oste Pedersdatter, og Moderen var Datter af Ole Anderson Vigværing og Gjertrud Nielsdatter, der blev gift 1742. Anna Olava havde en Søster, Elisabeth Maria Gundersen (f. 1766), som var ugift og boede hos Bonnevis i Kallundborg, kaldet „Tante Gunder“. En Broder til dem, Niels Andreas Gundersen, blev døbt 24. Januar 1769, og ved denne Lejlighed kaldes Moderen Ane Elisabeth Arveschoug, et Navn hun formentlig har fra sin Moder, Gjertrud Nielsdatter, da dette Navn ogsaa forekommer i Forbindelse med en Kirsten Nielsdatter. Familien Arveschoug er en af de ældste fremtrædende Porsgrundslægter, hvis mest kendte Repræsentant i det 18. Aarhundrede er den højt ansete og formuende Smedemester Hans Christian Arveschoug, der har udført det meste af Smedearbejdet i Porsgrunds to Kirker og vistnok skænket begge Spir. (Se C. Lund: Porsgrund 1807—1907).

Efter at de gamle Ægtefolk i 1841 havde fejret deres Guldbryllup hos Datteren, Oberstinde Lundbye i Frederiksværk, døde han, som nævnt, 1846; hun døde Aaret efter, 11. Juni 1847, hos Sønnen, Pastor Bonnevie i Vallekilde, og blev ligesom sin Mand begravet paa St. Olai Kirkegaard i Kallundborg. Paa den store, flade Sandsten, som dækkede hele Graven, og nu findes indsat i „Vor Frue“s Kirkemur, læses: „Deres Liv var Kjærlighed — i deres Hjerte var Fred — Velsignet være Deres Minde“. Der findes flere Portrætter af dem udført af Dattersønnen, J. Th. Lundbye.

De havde 3 Børn (A. 5. B. 1—3), født i København.

A. 5. B. 1. CATHRINE (TRINE) BONNEVIE

fødtes 17. Juni 1792 i København og døde 14. Januar 1863 i Aabenraa paa en Rejse til Sønnen Johan Thomas' Grav i Bedsted, hvor hun blev begravet; gift 22. Februar 1810 med daværende Artillerikaptajn **Joachim Theodor Lundbye**, f. 14. Marts 1778 i København, Søn af Prokurator ved Hof- og Stadsretten exam. jur. Christen Lundbye (d. 1786, 47 Aar gl. som Byfoged i Frederiksted paa St. Croix, vistnok døbt i Brarup paa Falster som Søn af Rasmus Hansen Boesen fra Lundby). Han blev i 1797 Sekondløjtnant i Artilleriet, 1802 Premierløjtnant, 1806 Kaptajn, fik Kommandoen over de under Krigen med England opførte Skanseanlæg til Kallundborgs Beskyttelse, blev 1810 Stabskaptajn, 1811 Kompagnichef, 1824 tillagt Majors Rang, 1826 R. af Dbg., 1828 virkelig Major og Batteri-Brigadekommandør, 1830 Overtøjmester og Oberstløjtnant, 1836 Chef for Raketkorpset med Bolig i Frederiksværk og 1840 Oberst. Han døde 13. Juni 1841, hvorefter hun rejste til Kallundborg og plejede sine gamle Forældre, efter hvis Død hun boede hos forskellige af Sønnerne. — I Karl Madsen: J. Th. Lundbye er begge omtalt og portrætteret; se Erslev. Denne Familie Lundbye findes i Hauch-Fausbøll: Slægtshaandbogen og i Familien Bonnevie' Stamtavle af 1931 Side 133).

7 Børn.

A. 5. B. 2. ANNA ELISABETH (LISE) BONNEVIE

fødtes 22. Februar 1794 i København og døde 2. Juli 1880 i Storring Præstegaard hos Sønnen Emanuel. Hun blev gift 13. August 1813 med **Jens Seidelin**, der var født 28. Maj 1790 i København og Søn af Distriktslæge Peder Steinfeldt Seidelin (f. 13. Februar 1748, d. 15. Januar 1817) og Hustru Ane Cousine Green (f. 1751, d. 1810). Han blev Søkadet 1801, Sekondløjtnant 1807, var under Københavns Belejring 1807 Chef for Morterbarkas Nr. 3 og deltog som Kanonbaadschef i Erobringen af Briggen „Turbulent“ i Sundet 9. Juni 1808, (se Wieth: Danske og Norske Sølhetes Bedrifter, p. 58); blev (19 Aar gl.) 1809 R. af Dbg. og Chef for Kanonbaadsdelingen ved Samsø, gjorde 1811—13 Tjeneste i den franske Eskadre paa Schelden og 1813—15 ved Kallundborg Flaadestation, blev Premierløjtnant 1815, Kaptajnløjtnant 1821 og var 1824—28 Lærer ved Søkadetakademiet; var Chef 1829 for Vagtskibet paa Elben, 1830—31 for Stationsskibet i Dansk Vestindien og 1832 for Vagtstationen paa Københavns Red, blev Kaptajn 1833 og førte 1833—34 Asiatisk Kompagnis „Frederik VI“ til Ostindien og 1839 Korvetten „Galathea“ til

Rom (for at hente Thorvaldsens Værker hjem). Han var Navigationsdirektør 1835—51 og udgav de nautisk-astronomiske Tabeller disse Aar, blev Kommandørkaptajn 1840, Dbm. 1842, Kommandør 1848 og var Chef for 2. Division 1846—49 og for 1. Division 1851—53. Han blev 1853 Kontreadmiral og K. af Dbg., fik 1858 den franske St. Helenamedalje og var Søofficerskorpsets Chef fra 1860, til han 30. Marts 1863 fik Afsked med Karakter af Viceadmiral. Han var Medlem af adskillige Kommissioner og skrev flere nautiske Afhandlinger. Kort efter sin Afsked døde han 22. Juli 1863 paa Bjerregaard i Valby og begravedes ligesom senere hans Enke paa Holmens Kirkegaard, men Gravstedet er nu sløffet. (Se Bricka, Erslev, Topsøe-Jensen, Nielsen: Matematiken i Danmark. — Stamtavle over Familien Seidelin udg. af Pastor F. E. Seidelin, Aarhus, 1877, Den seidelinske Slægtsbog af Læge M. Seidelin 1960 og Familien Bonnevies' Stamtavle 1931 Side 143).

8 Børn.

A. 5. B. 3. HONORATUS BONNEVIE

1795—1873

blev født 6. December 1795 i København, døbt 16. December. I Aaret 1806 kom han fra sit Hjem i Kallundborg til Aarhus lærde Skole, hvorfra han blev Student Oktober 1814. Han stod i sin Studietid i Kongens Livkorps, til sidst som Sekondløjtnant og fik kgl. Afsked „af Krigstjenesten“ 31. December 1821. Han blev cand. theol. med laud. 26. April 1821 og 19. September Personelkapellan hos Sognepræst Kampmann i Farum, ordineret 5. Oktober. Gennem Faderens gode Bekendte Grev Lerche til Lerchenborg (ved Kallundborg), der var Formynder for den unge Greve til Schackenborg, fik han 18. August 1824 det herunder hørende Ballum Sognekald i Sønderjylland. Han besaa det, ordnede sin Ankomst dertil, men overtog ikke Embedet; thi kort efter, den 22. September, fik han ved Mageskifte (med Sognepræst Walther) Vallekilde og Hørve Menigheder ved Holbæk. I Vallekilde — kaldet „det velsignede“ — var han Sognepræst i 48 Aar, de sidste 13 Aar med sin Svingersøn, V. I. Hoff som Personelkapellan; her var han af den hele Befolkning, som han saa godt som saa vokse op, baade som Præst og som Menneske agtet og afholdt i ualmindelig Grad. 10. September 1871 blev han R. af Dbg. og 5. Oktober s. A. fejrede han sit 50-Aars Jubilæum, ved hvilken Lejlighed han skænkede 1000 Kr. i veldædigt Øjemed. 77 Aar gl. tog han sin Afsked (31. Marts 1873), og inden han havde forladt sin Præstegaard, døde han 6. Juli 1873. (Se V. I. Hoff: Minder fra Vallekilde, bl. a. Side 18 Bonnevies „Af-

skedsprædiken“, der ogsaa findes i Barfoed: Vartovpræster, Side 173; Anna Larsen i „Minder fra gl. grundtvigske Hjem“ I; E. Trier: Vallekilde Højskole; Wiberg I og III, Elvius, Erslev Supplement og Berl. Tid. 1871 Nr. 139, 1873, Nr. 155).

Han blev gift 19. September 1824 med **Martha Regine Jonanine de Svanenskiold** (Jonna), født 27. April 1797 paa Svanholm, død 16. Juni 1866 i Vallekilde, Datter af Hofjægermester Peter de Svanenskiold til Svanholm, senere Farumbaard (f. 13. Januar 1764, d. 17. Februar 1829, S. af Kammerherre Niels Jørgensen de Svanenskiold og Johanne Neergaard) og Regine Dorothea Cathrine Qvistgaard (f. 19. September 1766, d. 17. Maj 1827, D. af Justitsraad Morten Iversen Qvistgaard til Gjerdrup, Lyngbygaard og Espe og Martha Rehling).

Deres Efterkommere sluttede sig 1925 sammen i Slægtsforeningen Bonnevie (den danske Gren), hvis Formaal er at danne et Bindeled mellem alle Bærere af Navnet Bonnevie og Efterkommere af Bonnevie'r og at bidrage til, at Slægtens Ære som hidtil staar højt og uplettet, at gamle Familiesager forbliver i Slægtens Besiddelse og at interessante gamle Familiebreve og deslige gøres tilgængelige for andre af Slægten. Den virker ved Sammenkomster og Cirkulærer og har bl. a. udsendt en Samling Breve fra og til Pastor Bonnevie og hans Hustru; dens første Formand var kgl. Pakhusforvalter Asger Bonnevie.

6 Børn (C1—6), født i Vallekilde:

- C. 1. **Emanuel Bonnevie**, Ejer af Strenghøjgaard.
- C. 2. **Regine Dorothea Cathrine Bonnevie**, ugift.
- C. 3. **Anna Olava B.**, gift med Godsinspektør paa Dragsholm, Richard Valdemar Cramer.
- C. 4. **Peter Ferdinand Emil Bonnevie**, Postmester.
- C. 5. **Frederik „Carl“ Gutfeld Bonnevie**, kgl. Skovrider.
- C. 6. **Elisabeth Marie Emilie B.**, gift med Pastor Johan William Hoff.

Efterkommere efter

A. 5. B. 3. HONORATUS BONNEVIE

1795—1873

gift 1824 med MARTHA REGINE JONANINE de SVANENSKJOLD

1797—1866

A. 5. B. 3. C. 1. EMANUEL BONNEVIE

født 18. September 1825, lærte Landvæsen paa Søbysøgaard (Fyn), var Forvalter paa Kongsdal (ved Ondløse) og købte 1854 Strenghøjgaard (ved Slangstrup), som han drev i 30 Aar, indtil han 1884 solgte den paa meget fordelagtige Vilkaar til cand. polyt Frølich, der nærrede et stærkt Ønske om at komme i Besiddelse af den sjældent veldrevne og smukke Gaard med den smukke Have, Skov og Sø. Han sad i mange Aar i Uvelse Sogneraad og var Landvæsenskommissær. Boede derefter i København og udfyldte sin Tid som Inkassator for Københavns Talgsmelteri og Klenows Hvidgarveri; døde her den 29. Juli 1900 og er begravet i Farum. Gift 9. December 1854 i Ondløse med **Georgia Cathrine Samsøe Rørdam**, f. 13. Maj 1833 i Harboøre, d. 5. Juli 1915 i København.

5 Børn (D1—5) født paa Strenghøjgaard.

D. 1. **Honoratus Bonnevie**, f. 20. Marts 1856, opholdt sig 1863—70 hos Bedstefaderen i Vallekilde, lærte Landvæsen dels hjemme, dels andetsteds og blev Forvalter paa forskellige store Gaarde, deriblandt hjemme 1882—84, ejede 1886—96 Lundsgaard (ved Slangstrup), var derefter Forvalter ved Københavns Talgsmelteri og November 1907—Maj 1930 Klokker (Kordegne) ved Sct. Markus Kirken paa Frederiksberg (København). — Efter hans Afsked, da han var 74 Aar gammel, bragte Sct. Markus Sogns Søndagsblad ham følgende Tak: „Som vore Læsere sikkert alle har set, forlader vor kære gamle Kordegne, Hr. Bonnevie, sit Embede ved Sct. Markus Kirke paa Grund af, at han er over de 70. Ja, han er maaske, naar disse Linier læses, allerede fratraadt sin Gerning. Vi tror, at alle Kirkegængere i Sct. Markus Kirke vil føle det som et personligt Savn ikke længere at skulle se hans smukke patriarkalske Skikkelse i Kordøren. Den stilfærdige, smukke Maade vor gamle Kordegne gik rundt i Kirken, — naar han uddelte Salmebøger, hilsende alle med et venligt Smil, — var som at møde noget af selve Kirkens Højhed og Stilhed personificeret i hans Skikkelse. Savnet vil han blive i Kirken. Men det er næppe

for meget sagt, at alle de, som ved en eller anden Lejlighed fik noget at gøre med Sct. Markus Kordegnekantor, ogsaa vil tænke venligt paa vor gamle Kordegn og forstaa, at det bliver et Savn at skulde undvære ham. Hans Venlighed mod alle, hans rolige Maade at hjælpe Mennesker til rette paa, og hans given sig Tid til at tale med de enkelte, som om det kun var deres Sag, der laa ham paa Hjerte, vil huskes og mindes af mange i dyb Taknemlighed“. — Boede sine sidste Aar som Pensionist i København. Døde den 16. April 1936 i Gentofte. Gift 3. December 1886 i Vejlø med sin Morbroders Datter, **Ingeborg Elisabeth Rørdam**, f. 4. Juni 1864 i Stege. Død 6. November 1932 paa Frederiksberg.
8 Børn (E. 1—8).

- E. 1. **Johanne Honoratusdatter Bonnevie**, f. 2. Oktober 1887 paa Lundsgaard, Slangerup S., g. 29. November 1915 i København med Dyr læge **Hjalmar Hans „Aage“ Dyssegaard**, f. 31. Januar 1893 paa Frederiksberg. Ægteskabet opløst 2. Februar 1924.
2 Børn (F. 1—2) født i Gentofte.
- F. 1. **Svend Dyssegaard**, f. 3. April 1919 i Gentofte. Bosat i Canada.
- F. 2. **Inge Lise Bonnevie-Dyssegaard**, f. 6. Januar 1921 i Gentofte. Paa Vallekilde Højskole 1939, Kunstakademiet 1941—46, Askov Højskole 1946—47, Udstiller paa Kunstnernes Efteraarsudstilling 1945—47—48—49. Gift i Gentofte 15. Juli 1950 med Ingeniør **Niels Godsk Brorsen**, f. 6. Juni 1927 i Brønshøj. Ægteskabet opløst 1961.
1 Barn (G. 1).
- G. 1. **Birgit Elise Brorsen**, f. 21. November 1955.
- E. 2. **Immanuel Honoratusson Bonnevie**, f. 19. September 1889 paa Lundsgaard, Slangerup S., død 24. April 1959. Lærte Møbelhaandværk og Tegning, rejste 1910—13 i Norge, Tyskland og Schweiz, satte sig paa Skolehjemmet Landrupgaard ind i Arbejdet paa Opdragelsesanstalterne og var 1914—19 Snedkermester og Faglærer paa Godhavn. Efter en Studierejse i Norge og Sverige var han Vikar paa Flakkebjerg Institut et Aar. Senere Lærer samme Sted og ved Optagelseshjemmet i Skibby. En kort Tid bosat i København som Møbelsnedker og derefter igen Lærer og senere Forstander ved forskellige Børneforsorgsinstitutioner. Gift I 24. juni 1916 i Vejle med **Olga „Martha“ Marie**

- Jacobsen Busk**, f. 29. Maj 1893 i Vejle. Ægteskabet opløst. Gift II med **Dagmar Katrine Nielsen**, f. 27. April 1915 i Søborg. Gift III 5. Marts 1947 med **Julie Dagmar Fleron**, f. 6. Januar 1891.
2 Børn (F. 1—2).
- F. 1. **Honoratus „Finn“ Bonnevie**, f. 10. April 1922 i København. Handelsuddannet, Eksamen paa Niels Brocks højere Handelsskole 1944, Stilling i København i ca. 2 Aar og kom derefter med de amerikanske Styrkers Censur-tjeneste til Tyskland, fik Stilling i dansk Firma i Paris i December 1947 og kom i Slutningen af 1948 ind ved De forenede Nationers Generalforsamling; derefter et Aar ved F. N. i Palæstina, 1½ Aar i Geneve og i Korea fra 1951 til 1955; Immigrant to Aar i Canada og derefter tilbage til F. N. i New York og er nu Bogholder i F. N.'s Pensionsfond; 1963 forflyttet til Ivory Coast, Africa. Gift I 10. April 1943 i København med **Ellen Thornberg Hansen**, f. 12. April 1923, d. 1956. Ægteskabet opløst 1950. Gift II 23. Marts 1951 i Genève i Schweiz med **Jany Morawski**, f. 15. August 1925 i Voujeaucourt i Frankrig.
4 Børn (G. 1—4).
- G. 1. **Georg Emanuel Bonnevie**, f. 22. Juli 1943 i København. Ansat ved F.D.B. i København.
- G. 2. **Sigrid Bonnevie**, f. 21. Juni 1954 i Fukuoka, Japan.
- G. 3. **Pierre Bonnevie**, f. 23. Marts 1956 i Edmonton i Canada.
- G. 4. **Anne Bonnevie**, f. 24. Marts 1958 i New York, U.S.A.
- F. 2. **Birthe Ingeborg Bonnevie**, f. 22. April 1935 i Gentofte. Porcelænsmalerinde hos Bing og Grøndal, udlært 1952, paa Tegneskole 1953—55, gift 8. September 1956 i Ribe med Privatlitograf **Helge Helman Anglov**, f. 20. Juni 1921 i København.
1 Barn (G. 1).
- G. 1. **Johan Thomas Anglov**, f. 24. Januar 1959 i Helerup.
- E. 3. **Elisabeth Bonnevie**, f. 4. Juni 1892 paa Lundsgaard, Slangerup S., var Assistent i Dansk Spare-Selskab 1914—25. Gift 1. Februar 1925 i Asminderød Kirke med **Læge Niels Allesen de Fine Bunkeflod**, f. 28. August 1898 i København. Kredslæge i Kellerup 1928. Ægteskabet opløst 1937.
- E. 4. **Thomas Rørdam Bonnevie**, f. 16. April 1895 paa Lundsgaard, Slangerup S., tog Realeksamen 1912, s. A. ansat i Det Østasiatiske Kompagnis Hovedkontor i København,

- siden 1919 som Arkivar. Død den 28. Marts 1938 i Charlottenlund. Gift 13. Maj 1921 i Sønder Vilstrup (Sønderjylland) med **Clara Julie Emilie Gøtzsche**, f. 10. December 1900 i Bethanien, Pattambakkam i Indien, død 5. April 1961 i Charlottenlund.
- 4 Børn (F. 1—4).
- F. 1. **Ruth Mano Mani Bonnevie**, f. 21. Marts 1922 paa Frederiksberg. Børnehæveassistent 1938, Tværmoes Kursus i Stenografi og Maskinskrivning 1939, Sygeplejeelev paa Ortopædisk Hospital 1940—43, Kontorassistent 1943—46, Sygeplejegerning ved Serafimerlazarettet og Stockholms Läns Centrallazaret 1946—49, Sygeplejeelev paa Frederiksberg Hospital 1949—52, Eksamen 1952. Gift 20. September 1952 i Rødovre med Arkitekt m. d. a. **Ulf Marquard Petersen**, f. 16. Oktober 1912.
- 2 Børn (G. 1—2):
- G. 1. **Olaf Marquard Petersen**, f. 28. Marts 1956 paa Frederiksberg.
- G. 2. **Ulf Marquard Petersen**, f. 17. Februar 1960 paa Frederiksberg.
- F. 2. **Helge Honoratus Bonnevie**, f. 29. Oktober 1925 paa Frederiksberg. Uddannet som Ingeniør og har egen Forretning. Gift 14. Juli 1947 i Jægersborg med **Nete Larsen**, f. 4. September 1925 paa Frederiksberg.
- 2 Børn (G. 1—2):
- G. 1. **Bente Bonnevie**, f. 9. Marts 1951 i Hellerup.
- G. 2. **Jette Bonnevie**, f. 17. Februar 1953 i Hellerup.
- F. 3. **Ida Clara Bonnevie**, f. 20. Februar 1931 i Charlottenlund. Student 1949, Korrespondenteksamen med 3 Sprog 1951, et Aar i Schweiz og England, to Aar i Paris med Arbejde ved NATO. Bosat i Bergen siden 1954, cand. philol. med Historie som Hovedfag i 1960 ved Bergens Universitet. Gift 5. Juni 1954 i Messiaskirken med Civiløkonom **Christopher Blom**, f. 9. Maj 1927 i Hop ved Bergen.
- F. 4. **Jonna Elisabeth Bonnevie**, f. 3. Oktober 1932 i Gentofte. Student 1950. Paa College i England 1950—51, uddannet til Fysioterapeut 1953—55, derefter i Frankrig og paa Hornbæk Kurbad, to Aar i U.S.A. som Fysioterapeut 1958—60 og derefter igen paa Hornbæk Kurbad fra 1. Jan. 1960 (Revalideringscenter).
- E. 5. **Gunnar Rørdam Bonnevie**, f. 13. Marts 1898 paa Frederiksberg, ansat i Firmaet Oluf O. Barfod & Co. 1920—24, Organist 1924—30, cand. theol. 1934, Sognepræst i Aage-

- rup ved Holbæk 1934—41, residerende kapellan ved Taksigelseskirken i København 1941—47 og Sognepræst i Hvedstrup og Fløng fra 1947. Gift 31. Marts 1917 i Hellichsø med **Jonna Zoffmann**, f. 10. Juli 1885 i Kerteminde. 2 Børn (F. 1—2).
- F. 1. **Ruth Rørdam Bonnevie**, f. 31. August 1922 i Gentofte, Student 1941, Filosofikum 1942, uddannet som Barneplejerske, befalingshavende i Danmarks Lottekorps. Under Indtryk af den tyske Besættelse tog hun sammen med sin Kæreste illegalt til Sverige i Slutningen af 1943. Blev gift den 23. December 1943 i Stenbrohult med **Thor-kild Storm Engsig-Karup**, f. 9. August 1921 i København. 4 Børn (G. 1—4):
- G. 1. **Gustav Engsig-Karup**, f. 17. Oktober 1944 i Växjö i Sverige.
- G. 2. **Elsebeth Engsig-Karup**, f. 19. Februar 1947 i Gentofte.
- G. 3. **Ebba „Susanne“ Engsig-Karup**, f. 16. Januar 1951 i Holte.
- G. 4. **Benedikte Engsig-Karup**, f. 25. November 1954 i Holte.
- F. 2. **Eva Rørdam Bonnevie**, f. 8. Juni 1924 i Gentofte. Realeksamen 1940, uddannet som Boghandlermedhjælper i Ejnar Harcks Boghandel 1947, i Huset i England i 1½ Aar, Bankassistent i Københavns Handelsbank 1949—52, og derefter Assistent ved Den Danske Sømandskirke i Newcastle-on-Tyne 1952—56. Gift 26. Marts 1957 i Hvedstrup med **Louis Henning Reddersen**, f. 15. Marts 1922 i Kildebrønde. 3 Børn (G. 1—3):
- G. 1. **Kenneth Kim Reddersen**, f. 10. Februar 1958.
- G. 2. **Flemming Ian Reddersen**, f. 30. Juni 1959.
- G. 3. **Jonna Janet Reddersen**, f. 15. Juni 1961.
- E. 6. **Johannes Rørdam Bonnevie**, f. 1. September 1902 paa Frederiksberg. Tog Realeksamen 1918, ansat i Ernæringsraadet 1918—20, derefter i Dansk Elektricitets Aktieselskab 1920—22 som Bogholder. Sejlede et Aar paa Østen; efter at have aftjent sin Værnepligt rejste han i 1924 til Canada, hvorfra han efter nogle Aars Forløb vendte syg hjem. Boede i flere Aar hos sin Søster, Johanne B. Død den 26. August 1960 i Charlottenlund.
- E. 7. **Erling Villiam Hoff Rørdam Bonnevie**, f. 7. September

- 1906 i København. Lærereksamen fra K.F.U.M.'s Seminarium 1931. Aarskursus paa Statens Gymnastikinstitut, Vikariater, Lærer ved Ulsted Centralskole 1939—1946, Førstelærer ved Solbjerg Skole 1946—57, Hylke Centralskole 1957—62 og derefter Overlærer ved Engesvang Central-skole. Gift 30. Maj 1939 i Hellevad med **Astrid Johanne Jensen**, f. 23. September 1908 i Klokkeholm.
- 3 Børn (F. 1—3):**
- F. 1. Thomas Honoré Rørdam Bonnevie**, f. 21. Juni 1941 i Ulsted, Automobilmekaniker ved Skanderborg Motor Compagni.
- F. 2. Holger Andreas Rørdam Bonnevie**, f. 18. Juni 1943 i Ulsted, Student 1962 fra Horsens Statsskole. Studerer ved Aarhus Universitet.
- F. 3. Ingeborg Johanne Rørdam Bonnevie**, f. 31. Maj 1946 i Solbjerg.
- E. 8. Olav Vilhelm Rørdam Bonnevie**, f. 7. September 1906 i København, Student fra Schneekloths Skole 1925. Var som stud. theol. i 1927 medstifter af Theologisk Oratorium. Studierejse til Oxford, Cambridge, Kelham og London i 1929, blev cand. theol. 1932, var Hjælpepræst i Nørresundby 1932—33 og derefter Sognepræst for Hellevad-Ørum Menigheder i Aalborg Stift til 1945 og i samme Aaremaal Formand for Hellevad-Ørum Skolekommission. Fra 1941—44 Formand for Dronninglund Herreds Provstikonvent. Tog i 1945 Afsked som Præst i Folkekirken og konverterede til den katolske Kirke. Var derefter Lærer. Studerede katolsk Filosofi og Theologi i Clervaux og København 1953—57. Var 1956 Medstifter og siden Medleder af Brevskolen „Katolsk Orientering“. Modtog katolsk Præstevielse af Biskop Th. Suhr i Sct. Therese Kirke i Hellerup 1960, efter Pavens Tilladelse til at modtage Præstevielse og samtidig fortsætte sit Ægteskab; samme Aar Kapellan ved Sct. Therese Kirke. Medlem af den nordiske „Katolsk Arbejdsgruppe for kirkelig Enhed“ (K.A.K.E.). Medforfatter 1958 til „Kirken kaldte mig hjem“. Gift 10. September 1940 i Væhr Kirke med **Anna „Kirsten“ Peder-sen**, f. 3. Februar 1916.
- 1 Barn (F. 1):**
- F. 1. Birgitta Elisabeth Rørdam Bonnevie**, f. 5. Marts 1942 i Hellevad Præstegaard. Assistent.
- D. 2. Charlotte Bonnevie**, f. 2. Marts 1858, blev 1878 Lærerinde for Forstander Ernst Triers Børn paa Vallekilde Højskole,

gennemgik 1885—87 det to-aarige Kursus i „Syge- og Friskgymnastik“ paa det kgl. gymnastiske Centralinstitut i Stockholm og var derefter i 10 Aar Lærerinde ved Frk. Zahles Skole i København og gav samtidig Sygegymnastik og Massage til Patienter i deres Hjem. Da hendes Søster, Fru Jonna Mørck, var syg, fulgte hun hende Vinteren 1897 og 98 til Meran og Menton, opgav sin Skolevirksomhed og tog Ophold i sin Søsters og Svogers Hjem for at pleje disse. Siden Svogerens Død 1929 boede hun sammen med Broderen Hans B. i København. Død 16. Marts 1936 i København. Begravet i Farum. — En Række Breve, skrevet af Charlotte Bonnevie til Ingeborg Schrøder, gift med Minister Jacob Chr. L. Appel, Højskoleforstander Ernst Trier og Højskoleforstander Poul Hansen, opbevares i Rigsarkivet.

D. 3. **Jonna Bonnevie**, f. 23. Juli 1860. Gift 1. September 1885 med Grosserer Carl „Adolph“ Mørck, f. 7. December 1851 i København, død den 24. Juni 1929 samme Sted; hun blev som ung angrebet af Asthma og døde efter 17 Aars haarde Lidelser 28. April 1907. De er begravede i Farum.

D. 4. **Hans Rørdam Bonnevie**, f. 30. November 1863, lærte Landvæsen hjemme og paa forskellige andre store Gaarde, aftjente sin Værnepligt ved Garderhusarregimentet, gennemgik Lyngby Landbrugsskole og var Forvalter paa Herregaarden Anderstrup (Aalborg Amt) og senere paa Tjele (Viborg Amt), forpagtede 1889 Anderstrup, som han købte af Svigerfaderen 1903. Han var i en Aarrække Formand for St. Brøndum Andelsmejeri og i 1901 Medstifter af Aalborg Amts Andels-Smørsalgsforening samt Formand for dennes Forretningsudvalg. Efter at have drevet Gaarden i 29 Aar solgte han den 1918 og havde derefter Dybgaarden ved Haslev, indtil han i August 1929 flyttede til København, hvor han døde 16. Juli 1936. Gift 28. Juni 1889 med **Thora Vilhelmine Augusta Thorup**, f. 8. Januar 1862 paa Anderstrup, død 28. Februar 1905 samme Sted, begge er begravede paa den nærliggende Lyngby Kirkegaard.

4 Børn (E. 1—4), født paa Anderstrup:

E. 1. **Georg Emanuel Rørdam Bonnevie**, f. 29. Marts 1890. Tog Præliminæreksamen 1906, lærte Landvæsen hjemme og paa forskellige andre store Gaarde, aftjente sin Værne-

pligt ved Feltartilleriet og blev Kornet, var derefter Forvalter hjemme et Aars Tid og paa Godset Ahrensburg (mellem Hamborg og Lybæk) fra November 1911 til Maj 1913; rejste derpaa til Canada, hvor han arbejdede ved Landbrug, Skovbrug og Brobygning, var kommet omtrent til Vestkysten, da han ved Verdenskrigens Udbrud straks vendte tilbage til Danmark for at indtræde i Hæren; udnævntes 5. Marts 1915 til Sekondløjtnant, hjemsendtes Foraaret 1916 og blev Forvalter paa Kalbygaard (mellem Silkeborg og Aarhus). Købte Februar 1918 Nordgaarden (ved Køge), hvor han drev et intensivt Landbrug, indtil han Sommeren 1929 købte Hovedgaarden Brandbjerg ved Vejle. Maatte paa Grund af Landbrugskrisen i Trediverne afstaa Gaarden og kom derefter ind i Forsikringsbranchen, ansattes som Inspektør i Livsforsikringsaktieselskabet Hafnia 1934 og udnævntes til Overinspektør fra 1. Januar 1941 med Bopæl i Randers. Pensioneredes 1955, knyttedes derefter til Hafnias Agentur i Randers som Akkvisitør. Medlem af Hjemmeværnet 1949—61, Formand for dettes Oplysningsudvalg i Randers 1957—60, tildelt Hjemmeværnets Fortjensttegn 1960. I en Aarrække Næstformand for Forsikringsforeningen i Randers og Styrelsesmedlem af Landsforeningen „Slesvig-Ligaen“. Gift 17. Maj 1918 i København med **Gerda Louise Andersen**, f. 13. August 1897 i København.

4 Børn (F. 1—4):

- F. 1. **Aase Margrethe Bonnevie**, f. 29. September 1920 i Roskilde, Realeksamen fra Vejle Gymnasium 1937, var paa Husholdningsskole og lærte Frugtavl. Gift 3. Februar 1943 i København med **Tømrer Oskar Olesen**, f. 4. Oktober 1919 i Fredensborg. Bosat i Hillerød.

4 Børn (G. 1—4):

- G. 1. **Jette Olesen**, f. 25. Juli 1943 i Fredensborg. Realeksamen 1960, lært Husholdning, et Aar i England 1961—62 og derefter paa Rødkilde Sygeplejehøjskole og Sygeplejeelev ved Aarhus Amtssygehus 1963.
- G. 2. **Ole Henning Olesen**, f. 21. December 1944 i Hillerød. I lære som Maskinarbejder.
- G. 3. **Erik Olesen**, f. 11. Januar 1946 i Hillerød. I lære som Murer.
- G. 4. **Hanne Margrethe Olesen**, f. 4. September 1956 i Hillerød.
- F. 2. **Børge Georg Bonnevie**, f. 3. Juni 1924 i Roskilde, Realeksamen 1941. Uddannet i forskellige større Købmandsforretninger, aftjente sin Værnepligt ved Livgarden

- 1945—46. Tog Handelsskoleeksamen 1948. Bogholder i Bjerringbro Korn- og Foderstofforretning fra 1. Januar 1960. Gift 27. Marts 1953 i Randers med Liss Vanda Bech Thøgersen, f. 11. Februar 1927 i Vorup.
3 Børn (G. 1—3):
- G. 1. Georg Christian Bonnevie, f. 29. Juni 1954 i Malling.
- G. 2. Heine Christian Bonnevie, f. 9. September 1957 i Malling.
- G. 3. Birgitte Margrethe Bonnevie, f. 4. Oktober 1959 i Malling.
- F. 3. Bente Gerda Bonnevie, f. 10. August 1931 i Vejle, Realeksamen 1948 og paa Husholdningsskole 1949. Ansæt ved Københavns Telefon A/S fra 1950—56 og var paa Askov Højskole det følgende Aar. Gift 23. Maj 1959 i Randers med Forpagter Bendt Asbjørn Sloth, f. 3. Marts 1935 i Vejrum.
3 Børn (G. 1—3):
- G. 1. Knud Thorbjørn Sloth, f. 21. Juni 1960 paa Overgaard, Naur.
- G. 2. Ida Louise Sloth, f. 13. Juni 1961 paa Overgaard, Naur.
- G. 3. Søren Otto Sloth, f. 27. Februar 1963 paa Overgaard, Naur.
- F. 4. Henning Emanuel Tørris Bonnevie, f. 17. August 1932 i Vejle, Præliminæreksamen 1948. Gik til Søs, bl. a. Elev paa Skoleskibet „Danmark“, Styrmands- og Skibsførereksamen 1955 fra Svendborg Navigations-skole, Styrmand paa Skoleskibet „Danmark“ 1955—56, aftjente sin Værnepligt ved Marinen, Søløjtnant af 2. Grad 1957 og af 1. Grad 1958. Styrmand paa norske og svenske skibe til 1960, hvorefter han ansattes i Rederiet A. P. Møller, fra 1963 Overstyrmand. Gift 8. Juli 1956 i Randers med Elinor Marie Elgaard Nielsen, f. 2. Juli 1935 i Aarhus.
2 Børn (G. 1—2):
- G. 1. Lars Tørris Bonnevie, f. 10. September 1960 i Odense.
- G. 2. Bo Tørris Bonnevie, f. 31. December 1961 i Odense.
- E. 2. Christine Margrethe Rørdam Bonnevie, f. 21. December 1891, død 17. Juni 1914, (begravet paa Lyngby Kirkegaard), tog Realeksamen ved Th. Langs Skole i Silkeborg, gennemgik Frederiksborg Husholdningsskole og var ved Husvæsenet paa Ahrensborg Gods i Holsten.

- E. 3. Axel Rørdam Bonnevie**, f. 15. Marts 1893, lærte Landvæsen hjemme og paa Herregaarden Lille Restrup. Aftjente sin Værnepligt ved Dragonerne, blev Bestyrer paa Venstrupgaard ved Taastrup 1915, ejede 1918—22 Enggaarden ved Fakse, udvandrede derpaa til Argentina, hvor han bl. a. en Tid var Godsinspektør paa Estancia „La Sarucha“ ved Rosario og derefter ansat ved et Maskinfirma i Rosario; har fra 1940 været bosat i Tres Arroyos. Gift 17. April 1915 med **Ragnhild Cathrine Weinholdt-Møller**, f. 23. Juni 1886 i Hinnerup.
1 Barn (F. 1):
- F. 1. Emmy Kirstine Marie Rørdam Bonnevie**, f. 7. August 1917. Virkede som Sygeplejerske i Tres Arroyos, hvor hun var meget afholdt og tillige Forældrene en stor Støtte; hun døde den 15. Juni 1958 og begravedes paa den danske Kirkegaard i Tres Arroyos.
- E. 4. Svend Rørdam Bonnevie**, f. 3. Oktober 1902. Tog Præliminæreksamen 1919, lærte Landvæsen, dels hjemme paa Dybgaarden, dels andetsteds, var Forvalter hjemme i flere Aar, derefter paa Holtegaard ved Haslev og Kildegaard ved Thureby, købte 1929 Vestermarkgaard i Egerup ved Skælskør. Drev samtidig en privat Rideskole i 15 Aar. Gift 29. Oktober 1929 paa Frederiksberg med **Inge Assing**, f. 5. November 1903 i Ringsted.
2. Børn (F. 1—2):
- F. 1. Hans Rørdam Bonnevie**, f. 2. Januar 1931 i Skælskør, Landvæsenselev paa forskellige store Gaarde, Landbrugsstudier i England og Irland. Forvalter paa Nielstrup, Statafgaard og Kokkedal. Aftjente sin Værnepligt ved Garderhusarregimentets beredne Eskadron og blev Korporal. Fra 1961 Personaleassistent ved Storebæltsoverfartens Restaurationer. Gift 26. December 1960 i Systofte med **Else Viola Olsen**, f. 19. Juni 1938 i Østofte.
2 Børn (G. 1—2):
- G. 1. Svend Rørdam Bonnevie**, f. 10. August 1961 i Korsør.
- G. 2. Elisabeth Rørdam Bonnevie**, f. 21. November 1962 i Korsør.
- F. 2. Henrik Rørdam Bonnevie**, f. 16. September 1936 i Boslunde S. Uddannet i Boghandel og senere i Landbrug. Aftjent sin Værnepligt ved Garderhusarregimentet. Har nu Fotoforretning i Brønshøj. Gift 7. Januar 1961 i Eggeslevmagle med **Gerda Egeberg Carlsson**, f. 7. December 1941 i Eggeslevmagle.

1 Barn (G. 1):

G. 1. **Frank Rørdam Bonnevie**, f. 14. Februar 1962 i Maalev.

D. 5. **Axeline Bonnevie**, f. 19. April 1865, død 10. Februar 1940 i København. Gift 26. September 1891 i Ondløse med **Hans „Henrik“ Frederik Godske-Nielsen** (f. 22. Juni 1864 paa Strandmøllen Papirfabrik), Driftsbestyrer ved Silkeborg Papirfabrik, R. af Dbg. Død i København 24. Juni 1941. Begge er begravet i Farum.

A. 5. B. 3. C. 2. REGINE DOROTHEA CATHRINE BONNEVIE

f. 1. December 1827, opholdt sig i Hjemmet i Vallekilde til Faderens Død og ejede i en Aarrække Villa Clermont ved Roskilde, som Faderen havde købt før sin Død, men ikke kom til at benytte; senere boede hun en Del Aar i den Svanenskjoldske Familiebolig i Farum for til sidst at tage Ophold paa Christianshavn (København) for at være nærmere ved Familien Hoff, som hun stod særlig nær; her døde hun 29. Juni 1913; er begravet i Farum.

A. 5. B. 3. C. 3. ANNA OLAVA BONNEVIE

f. 11. Maj 1830, gift 6. December 1863 i Vallekilde med Godsinspektør paa Baroniet Adellersborg, **Richard Valdemar Cramer**, (f. 2. Juli 1827 i København, død 15. Januar 1921 i Holbæk). Hun døde 8. Juli 1868 paa Adellersborg, efterladende Trillinger. Begravet i Faarevejle.

3 Børn (D. 1—3), født paa Adellersborg:

D. 1. **Carl Honoratus Cramer**, f. 1. Juli 1868, var først ved Landvæsen, derefter Laborant ved Akt. Kemisk Industri i Kastrup. Gift 4. Marts 1916 i Skovshoved med **Christiane Frederikke Nielsen**, f. 30. April 1880 i Gislev.

D. 2. **Theodor Andreas Cramer**, f. 1. Juli 1868, studerede først Jura, gik 1892 ind i Toldvæsenet og blev Toldfuldmægtig i København, kom 1906 som Toldassistent til Struer, fik kgl. Udnævnelse 1908, forflyttedes 1912 til Holbæk og derfra 1916 til København, 1928—31 Toldassistent i Hil-

lerød. Død 15. November 1950 i København. Gift 28. Oktober 1922 med **Gerda Irene Steenberg**, f. 9. September 1886 i Aalborg, død 24. December 1953 i København.

- D. 3. **Jonanine Cramer**, f. 1. Juli 1868, var en Tid ansat ved Jægerspris Børnehjem, styrede Hjemmet for sin gamle Fader i Holbæk. Død 1958.

A. 5. B. 3. C. 4. PETER FERDINAND EMIL BONNEVIE

født 11. Maj 1830 i Vallekilde, tog Præliminæreksamen 1847 og ansattes ved Postvæsenet 1. Juni 1850. Tog Handelseksamen 1857, blev 30. August 1865 Postekspedient ved de bevægelige Postkontorer med Bopæl i København, i hvilken Stilling han virkede i 19 Aar (var 1873 Feltpostmester i Lejren ved Hald). Udnævntes 12. August 1884 til Postmester i Assens og 16. December 1890 til Postmester i Skive. Ved sit 50 Aars Jubilæum blev han R. af Dbg. Han tog sin Afsked i 1904, men blev boende i Skive, hvor han døde 24. Juli 1912 og ligger begravet. Gift 11. Maj 1866 med **Juliane Marie Jensen**, f. 6. Juli 1842 i Helsingør, død 5. Maj 1920 i Slagelse, begravet i Skive. — Se Aarbog for det danske Postvæsen 1913.

7 Børn (D. 1—7), født i København:

- D. 1. **Marie Christiane Jonanine Bonnevie**, f. 16. Maj 1868, død 11. Marts 1869.

- D. 2. **Marie Caroline Bonnevie**, f. 9. Juni 1869, død 28. September 1931, gift 11. Maj 1890 i Assens med Postekspedient **Holger Julius Hansen**, f. 28. Januar 1863 i København, død 13. November 1956 i København.

7 Børn (E. 1—7):

- E. 1. **Clara Juliane Hansen**, f. 12. August 1891 i Fredericia, gift 21. Juni 1914 i Slagelse med Købmand i Korsør **Harald Kjeldgaard Lauritzen**, f. 28. August 1885, død 20. Marts 1925 i Korsør. Blev efter sin Mands Død Massøse ved Gigtsanatoriet i Skælskør, død den 28. November 1937 i Skælskør.

- E. 2. **Knud Bonnevie Hansen**, f. 21. Oktober 1892 i Fredericia, død samme Sted 10. Marts 1896.

- E. 3. **Emil Bonnevie Hansen**, f. 13. December 1893 i Fredericia,

- Isenkræmmer i Korsør 1920—29, derefter Repræsentant og startede i Maj 1945 egen Grossistvirksomhed i København. Gift 28. Marts 1920 i Korsør med **Ella Nielsen**, f. 10. Juni 1889 i Korsør.
- E. 4. **Ingeborg Augusta Hansen**, f. 22. Oktober 1895 i Fredericia, Realeksamen 1911, privat Telegrafelev i Slagelse 1913—16, Telegrafeksamen, Assistent 1919 ved Hovedtelegrafstationen i København — nu paa Regnskabskontoret.
- E. 5. **Axel Bonnevie Hansen**, f. 21. December 1896 i Fredericia, Tømremester i København 1918—30, Fabrikejer, Indehaver af Danske Formsandgruber i Gørding og Nørreskov Bakke ved Silkeborg. Gift 11. November 1919 i København med **Ella Margrete Winter**, f. 10. August 1896 i København.
- 2 Børn (F. 1—2), født i København:
- F. 1. **Inge Marie Bonnevie Hansen**, f. 15. September 1920 i København, ansat paa „Magasin du Nord“s Kontor og senere i Nationalbanken, gift 3. Februar 1945 med Assistent **Frede Bauer-Johansen**, f. 17. December 1919 i København.
- 1 Barn (G. 1):
- G. 1. **Nicolai Henrik Bauer-Johansen**, f. 2. Maj 1950 i København.
- F. 2. **Ulla Ruth Bonnevie Hansen**, f. 2. November 1923 i København, ansat paa „Magasin du Nord“s Kontor, senere i Forsikringsselskabet Danske Lloyd, gift 15. Februar 1947 med Assurandør **Hans Bolvig** i Kolding, f. 29. August 1924 i København.
- 2 Børn (G. 1—2):
- G. 1. **Per Bolvig**, f. 25. Juni 1949 i Glostrup.
- G. 2. **Hanne Bolvig**, f. 2. Januar 1954 i Gørding.
- E. 6. **Louis Bonnevie Hansen**, f. 28. August 1898 i Fredericia, Landvæsenselev paa „Truelshøj“ ved Hedehusene 1913—16, Tune Landbrugsskole 1916—17, derefter paa „Kammergave“ ved Sorø, aftjente sin Værnepligt ved Infanteriet 1919, Forvalter paa „Falkenstein“ ved Slagelse til 1924; derpaa ansat ved Landbruget paa Ungdomshjemmet Braaskovgaard. Eget Lærlingehjem i Riiskov ved Aarhus 1930 og senere Reballegaard Optagelseshjem under Børneforsorgen. Død 23. December 1947 i Søvind. Gift 15. Februar 1930 i Braaskov med **Mary Helene Juul-Mortensen**, f. 3. August 1897 i Sønder Uldum.

- E. 7. **Holger Bonnevie Hansen**, f. 31. December 1903 i Slagelse, Realeksamen 1920, Elev ved Statsbanerne 1920—24, Kontorist ved Slagelse Sækkelager 1924—26, Assistent ved Fyns Sækkekompagni A/S, København, 1927—28, Driftsleder der fra 1929. Gift 11. Juni 1933 i Lyngby med **Minta Andersen**, f. 30. November 1907 i København og død 23. August 1939 i København.
- D. 3. **Olaf Honoratus Emanuel Bonnevie**, f. 20. Oktober 1870 i København, død 28. Januar 1895. Præliminæreksamen 1887, ansat i Postvæsenet i August samme Aar, Postfuldmægtig i Skive 1890.
- D. 4. **Anna Bonnevie**, f. 28. Juli 1872 i København, død 1. Januar 1950 i København, gift 17. Maj 1898 i Skive med Tobaksfabrikant **William Henckel**, Skive, f. 24. April 1871 i Skive, død 15. April 1949 i Hellerup.
- D. 5. **Jens Christian Louis Bonnevie**, f. 29. November 1876 i København, d. 12. Marts 1877.
- D. 6. **Axel Gunner Bonnevie**, f. 17. December 1877, død 2. November 1952 paa Frederiksberg. Tog „Fjerde Klasses Hovedeksamen“ i Fredericia 1895 og Havebrugseksamen fra Vilvorde Havebrugshøjskole 1898, blev November 1900 ansat som Gartner og Medhjælper ved det nystiftede Optagelseshjem paa Ourø (ved Holbæk), der var det første danske Optagelseshjem, oprettet af Kristelig Forening til vildfarne Børns Redning, foretog 1904 og 1911 med offentlige Stipendier Studierejser i Udlandet og gennemgik 1905 Statens et-aarige Lærerkursus; blev 1907 Forstander for Ourø Optagelseshjem (efter Ludvig Beck), var 1913—23 Forstander for Opdragelsesanstalten Godhavn (ved Tisvilde) og derefter Inspektør ved Statens Overinspektion for Opdragelseshjemmene og boede i Birkerød. Siden Maj 1929 Forstander for Skolehjemmet „Gammel Bakkehus“ i København og Leder af Østifternes Aandsvageanstalts kontrollerede Familiepleje samt Socialministeriets Tilsynsførende med Hovedstadens private Skoler for aandssvage Børn. Medlem af Børnesagens Fællesraad 1922—28 og siden 1916 af Bestyrelsen for Foreningen for Opdragelseshjem, hvis Formand han var 1922—28. Gift 28. September 1907 i Horsens med Kommunalærerinde **Margrethe Friis**, f. 10. Februar 1874 i København. — Se

iøvrigt: Krak, Dahl-Engelstoft, „Børnesagens Tidende“ Nr. 6 1916, „Godhavn 1893—1918“.
2 Børn (E. 1—2):

- E. 1. **Olav Tørris Bonnevie**, f. 6. August 1909 i Merløse. Student 1928 fra Birkerød, læst ved K.F.U.M.'s Seminarium, praktisk Børnesagsarbejde, var paa Landerupgaard 1931—32, Beder Havebrugsskole 1932—33, Børnehjemmet Spanager 1933—35. Lægeautoriseret Talepædagog 1936, ansat ved Statens Institut for Talelidende 1935 og samtidig tiltraadt Stilling som Lærer ved Bjerregaard-Jerslev Skole for svagtbegavede Børn i København, og ved Statens Aands-
svageforsorg 1952. Er stadig ansat begge disse Steder. Gift 9. Maj 1937 paa Frederiksberg med **Ruth Thrane**, f. 6. Januar 1915 i København.
2 Børn (F. 1—2):
- F. 1. **Knud Tørris Bonnevie**, f. 17. August 1943 i København.
F. 2. **Axel Tørris Bonnevie**, f. 19. Juli 1947 i København.
- E. 2. **Ejvind Emanuel Bonnevie**, f. 7. Januar 1912 i Holbæk. Student 1930, cand. polit 1938, samme Aar ansat som Sekretær ved Ortopædisk Hospital i København og ved Skolehjemmet paa Gammel Bakkehus, Kontorist ved Rigshospitalets Forvaltning 1939 og Assistent 1943. Hospitalsfuldmægtig paa Sindssygehospitalet ved Aarhus 1944 og i Viborg 1945, Hospitalsforvalter der 1946. Udnævntes 1952 til Hospitalsinspektør ved Dronning Alexandrines Hospital i Thorshavn og Færøernes Tuberkulosesygehus; fra 1958 tillige tilsynsførende Inspektør for Suderø Sygehus, Konsulent for Færøernes Landsstyre i Sygehusspørgsmaal og 1960 Hospitalsinspektør af 1. Grad ved Statshospitalet i Thorshavn. Fra 1942—44 Formand for Rigshospitalets Tjenestemandsförening og Næstformand i sammes Understøttelsesfond. 1947—49 Formand for Frit Danmarks Viborg Afdeling. Gift 3. August 1938 med soci-
alraadgiver **Inge Holm**, f. 10. Februar 1916 i Køge.
2 Børn (F. 1—2):
- F. 1. **Lars Bonnevie**, f. 7. Marts 1941 paa Frederiksberg, Student 1959. Studerer fransk Sprog ved Københavns Universitet.
F. 2. **Klavs Bonnevie**, f. 8. Juli 1946 i Ringsted.
- D. 7. **Louis Bonnevie**, f. 24. April 1881, d. 5. Oktober 1882.

A. 5. B. 3. C. 5. **FREDERIK „CARL“ GUTFELD BONNEVIE**

f. 7. November 1831, gik i Metropolitanskolen (København), men forlod April 1848 Skolen for i November samme Aar at tage Præliminæreksamen og uddannes i Forstvæsen; blev Forstkandidat i 1837 og var fra 1. Februar 1857—1. Oktober 1869 Assistent ved Reguleringen af Statsskovene; herunder var han 1862—63 konstitueret som Planter i Palsgaard Distrikt, meldte sig som frivillig i 1864, gennemgik Rekrutskolen og deltog i Krigen ved 14. Regiment samt gennemgik Kommando-skolen under den sidste Vaabenhvile, var efter Krigen Slutning kst. Skovrider i Maarum et Aar, boede derefter i Hillerød og senere i Lyngby (ved København); var fra 1. Oktober 1869 Skovfoged i Rundforbi og førte Tilsyn med Skabersjø Gods Skove i Skaane, blev 1. Maj 1877 kgl. Skovrider i Farum Lillevang (2. Frederiksborgske Distrikt) og udnævntes 9. September 1881 til Skovrider af 1. Klasse; desuden førte han Tilsyn med flere danske og svenske Godsets Skove, var saaledes Overforster paa Grevskabet Ledreborg. Han var stærkt socialt og politisk interesseret, bl. a. i mange Aar Sogneraadsmlem; blev i 1898 R. af Dbg. og 1903 Dbm. og bar desuden „Erindringsmedaljen for anden slesvigske Krig“. Han tog sin Afsked 1. Maj 1903 og boede derefter i København til sin Død 20. August 1912. Gift 21. Juni 1865 i Søllerød med **Caroline Amalie Petersen**, f. 30. April 1835 paa Ulriksholm, død 20. Marts 1914 i København. Begge er begravet i Farum. — Se Roepstorf: Danske Forstkandidater (1898).

3 Børn (D. 1—3):

D. 1. **Honoratus „Carl“ Bonnevie**, f. 12. April 1866 i Hillerød, død 9. Juni 1885, gennemgik Frederiksborg lærde Skoles Realklasser, begyndte 1883 sin Uddannelse som Forstmand, opholdt sig 1884 paa Gällö Savværk i Jemteland, meldte sig Aaret efter som Officersaspirant, men døde kort efter paa Garnisonssygehuset i København.

D. 2. **Asgar Edouard Bonnevie**, f. 2. Oktober 1868 i Lyngby, død 13. November 1930 i København, gik i Frederiksborg lærde Skole 1880—84, men da denne ikke førte den matematisk-naturvidenskabelige Linie, blev han Student fra Roskilde Kathedralskole 1886; begyndte at studere Medicin, men forlod paa Grund af dissé Aars alt for store Tilgang til Studiet sammen med mange andre dette Fakultet og blev 18. Februar 1892 cand. polit., ansattes 1. Juni 1892 som Volontær ved Nakskov Toldkammer, blev 1893 Toldmed-

hjelper og 1894 Toldassistent sammesteds, forflyttedes ved Frihavns Aabning November samme Aar til København, fungerede fra 1903 som Toldkontrollør, udnævntes hertil 1906, og var fra 1. Oktober 1915 til sin Død Chef for Københavns Toldkammers Pakhusforvaltning (kgl. Pakhusforvalter). Han var bl. a. Sekretær i Toldraadet og dettes Appeludvalg (Tolddomstolen) 1910—16 og Lærer ved Toldvæsenets Fagkursus i sit Speciale: Tarifiering 1914—19 og foretog i disse Egenskaber to Studierejser (1909 og 1911) til Udlandet med offentlig Stipendium; var Formand for „Den danske Toldetats Forening“ 1910—13, gav Anledning til de siden 1910 aarligt afholdte dansk-svenske „Sundtoldermøder“ og sad i Bestyrelsen for Civiletaternes Sommerhuse (i Købæk pr. Skælskør). Var Medforfatter til en „Lærebog i Toldloven“ og „Købmandens Haandbog“, samt skrev en længere Række toldtekniske og etatsmæssige Fagbladsartikler. R. af Dbg. 1922. Gift 30. Oktober 1902 i Kolding med **Helga Marie Fich**, f. 8. April 1879 samme Sted. — Se Krak, Juridisk Stat, Studenter fra 1886, Den danske Toldetatsforening 1894—1919.

2 Børn (E. 1—2):

- E. 1. **Carl „Erik“ Bonnevie**, f. 3. Maj 1904 i København; Student 1922, cand. jur. 1928. Sekretær og senere Fuldmægtig i Justitsministeriet 1928—38, dog Amtsfuldmægtig paa Færøerne 1929—31, Sorenskriver (Dommer) paa Færøerne 1938—45 og Dommer paa Langeland 1945—56 og Dommer i Aarhus nordre Herredsret 1956. Formand for Tilsynsraadet for Færø Amt Sparekasse 1938—45 og for Naturfredningsnævnet for Aarhus Amt 1957—62. Formand for Slægtsforeningen siden 1931. R. af Dbg. Gift 30. April 1932 i København med Læge **Gerda Johanne Jørgensen**, f. 13. Oktober 1903 i København.

3 Børn (F. 1—3):

- F. 1. **Peter Bonnevie**, f. 29. Maj 1933 i København, Student 1952, cand. jur. 1961, Sekretær i Justitsministeriet 1961, Sekretær for Dansk Ungdoms Fællesraad 1962 og derefter Sekretær i Kirkeministeriet Oktober 1962.
- F. 2. **Kirsten Bonnevie**, f. 26. Oktober 1935 i København; Student 1954, uddannet som Hospitalslaborant 1955—56 og Lægesekretæreksamen 1957; gift 2. Juni 1955 i Rudkøbing med Læge **Frode Svend Peytz**, f. 24. April 1927 i Rudkøbing.

1 Barn (G. 1):

- G. 1. **Henrik Nicolai Peytz**, f. 3. November 1959 i Hellerup.
- F. 3. **Else Bonnevie**, f. 2. Maj 1939 i Thorshavn; Højere Handelseksamen 1958, Korrespondenteksamen 1960, ansat i Den permanente Udstilling i København 1960, i Udenrigsministeriet 1961 og ved den danske Ambassade i Tel-Aviv (Israel) samme Aar.
- E. 2. **Poul Bonnevie**, f. 15. Juni 1907 i København. Student (Østersøgades Gymnasium) 1925; medicinsk Eksamen 1932; Embedslægeeksamen 1936; dr. med. 1939; dermatologisk Uddannelse (bl. a. Zürich). Reservelæge ved Finseninstitutet 1938, ved Rigshospitalets Afd. H. 1939 og ved Rudolph Berghs Hospital 1940—44; visiterende Læge 1944—46; ansat ved Fabrikdirektoratets erhvervshygieniske Undersøgelser 1935, disses Leder 1939; Læge ved Direktoratet for Ulykkesforsikringen 1938—55; Overlæge ved Fabriktilsynet 1945—55; Chef for Rigshospitalets arbejdsmedicinske Klinik 1946—54; Professor i Hygiejne ved Københavns Universitet 1948; Konsulent i Hygiejne i Sundhedsstyrelsen samme Aar; Formand for Undervisningsministeriets Skolelægekursus 1949, for Embedslægeeksamenkommissionen 1954, for Landbrugsministeriets Giftnævn 1954 og for den dansk-svenske Øresunds Vandkomité 1960; Medlem af Socialforskningsraadet 1959 og af Statens teknisk-videnskabelige Fonds 8. Kommission 1961. Formand for det samlede Studenterraad 1930—31, for Foreningen af yngre Læger 1937—38, for dansk Selskab for Allergiforskning 1946—49 og for Nordisk Forening for Allergiforskning 1946—54; Medlem af Hovedbestyrelsen for den alm. danske Lægeforening 1938—41, Formand for denne 1961; Formand for Foreningen af Professorer ved de højere Læreranstalter. Faglig-social Redaktør af „Ugeskrift for Læger“. Har skrevet adskillige videnskabelige Afhandlinger og Stamtavlen: Familien Bonnevie i Danmark og Norge 1714—1930. R. af Dbg. Gift 13. Maj 1933 i Silkeborg med **Ellen Haugen Johansen**, f. 26. Marts 1905 i Silkeborg 4 Børn (F. 1—4):
- F. 1. **Birgitte Bonnevie**, f. 22. Januar 1936 i København. Faguddannet som Fotograf i København (udlært hos Helmer Petersen) og videreuddannet i London (St. James Hospital). I Marts 1962 Konservator paa Københavns Universitets patologisk-anatomiske Institut.
- F. 2. **Asger Bonnevie**, f. 12. Marts 1938 i København. Medicinsk Embedseksamens 1. Del 1960.

- F. 3. **Olaf Bonnevie**, f. 12. Oktober 1940 i København. Medicinsk Embedseksamens 1. Del 1962.
- F. 4. **Troels Bonnevie**, f. 15. December 1948 i København.
- D. 3. **Nanna Ernestine Jonanine Bonnevie**, f. 28. August 1874 i Rundforbi i Søllerød Sogn. Opholdt sig i Hjemmet baade paa Skovridergaarden og i København lige til Moderens Død; blev boende i København, indtil hun i 1921 fik Lejlighed i den Svanenskjoldske Familiebolig i Farum. Bor siden 1962 i Bagsværd.

A. 5. B. 3. C. 6. ELISABETH MARIE EMILIE BONNEVIE (Betty)

f. 18. August 1835, død 30. Maj 1918 i København, gift 11. Maj 1861 i Vallekilde med Faderens Kapellan, **Johan William Hoff**, f. 11. Oktober 1832 i Rendsborg, død 24. Januar 1907 i København.

4. Børn (D. 1—4):

D. 1. **Johannes Bonnevie Hoff**, f. 15. August 1866 i Vallekilde, død 2. August 1867 i Vallekilde.

D. 2. **Anna Elisabeth Bonnevie Hoff**, f. 11. Februar 1869 i Vallekilde, død 7. Oktober 1950 i København. Gift 24. Juni 1889 i Ubberup med Pastor **Peter Mathias Larsen**, f. 25. Juli 1862 i Kajerød. Død 20. November 1917 i København. Efter sin Mands Død boede hun sammen med sine Døtre i København. Begge ligger begravet i Farum.
5 Børn (E. 1—5):

E. 1. **Ellen Larsen**, f. 1. April 1890 i Farum, Student 1909, cand. mag. med Hovedfag Græsk 1916, ansat ved Universitetsbibliotheket 1917, Underbibliothekar her fra 1924. Død i København den 12. Februar 1954.

E. 2. **Aase Larsen**, f. 29. Juli 1891, død 28. November 1891.

E. 3. **Alf Einar Larsen**, f. 1. September 1892 i København, Student 1910, studerede ved Københavns og Oxfords Universiteter, tog Magisterkonferens i engelsk Sprog og Litteratur i København 1920, Adjunkt ved Østre Borgerdydskole

- 1922, Lektor 1937 og desuden Lærer ved Søværnets Skoler, Købmandsskolen, Handelshøjskolen, Ingwersens & Elbrechts Gymnasium og Østersøgades Gymnasium samt fra 1946 ved Danmarks Lærerhøjskole. 1942—54 Medlem af Eksamenskommissionen til Afholdelse af Studentereksamen for Privatister. R. af Dbg. 1959. Gift 30. December 1921 i København med **Aase Jeppesen**, f. 17. September 1897 i København.
- 2 Børn (F. 1—2):
- F. 1. **Mogens Larsen**, f. 11. Maj 1924 i København. Student 1942, cand. theol. 1950. Lærer ved Krebs Skole, Sognepræst i Jorløse paa Sjælland 1951—58 og derefter i Svenstrup paa Als. Gift 28. April 1951 i Lyngby med **Bente Margrethe Krarup**, f. 2. Januar 1922 i Hellerup.
- 2 Børn (G. 1—2):
- G. 1. **Margrethe Elisabeth Krarup Larsen**, f. 2. April 1953.
- G. 2. **Susanne Krarup Larsen**, f. 15. September 1958.
- F. 2. **Annelise „Merete“ Larsen**, f. 11. Marts 1927 i København. Pigeskoleeksamen 1944 fra N. Zahles Skole. Husholdningskursus 1944—45, Lærerindeeksamen 1951. Ansat ved Frederiksberg Skolevæsen, nu ved Thorvaldsskolen.
- E. 4. **Ernst Otto Larsen**, f. 6. August 1894 i København, Student 1912, cand. mag. med Hovedfag Historie 1923. Lærer ved N. Zahles Gymnasium og Seminarium samt ved Ingrid Jespersens Skole; Adjunkt 1926, Censor i Historie ved Skoleembedseksamen; Forstander for N. Zahles Kvinde-seminarium 1931 og Rektor for Danmarks Lærerhøjskole 1950. R¹ af Dbg. Gift I 2. Januar 1926 i Stockholm med **Signe Maria Eleonora Werner**, f. 26. November 1895 i Stockholm. — Gift II 23. Juli 1939 med **Thora Pinholt**, f. 22. Januar 1902.
- 2 Børn (F. 1—2), født i København:
- F. 1. **Torben Larsen**, f. 10. November 1928 i København, Student 1947, cand. jur. 1953, Sekretær i Direktoratet for Arbejdstilsynet og i Arbejdsdirektoratet samme Aar. Gift 12. September 1955 i Gladsaxe med **Erna Andersen**, f. 13. November 1925 i Haslev-Frerslev Kommune.
- 1 Barn (G. 1):
- G. 1. Født 7. Oktober 1961 i København.
- F. 2. **Lisbeth Marie Werner-Larsen**, f. 26. November 1931, Student i Stockholm 1951, Gymnastikdirektørs-

- eksamen 1954. Gift 28. Juli 1955 i Stockholm med **Hans „Styrbjørn“ Ernfors**, f. 6. Oktober 1928 i Uppsala.
1 Barn (G. 1):
- G. 1. **Lars „Michael“ Ernfors**, f. 7. April 1958.
- E. 5. **Marie „Benedikte“ Larsen**, f. 20. April 1897 i København, Student 1916, ansat i Udenrigstjenesten i London og Hamborg 1918—22 og ved „Berlingske Tidende“ 1922, fra 1945 udelukkende ved „Berlingske Aftenavis“, Medarbejder ved kulturelt Stof og free lance inden for Bladet. Stifter af „Frivillig Kvindelig Ungdomstjeneste“ 1940, Formand til 1952, Formand for Højskolefonden 1957, Medlem af UNESCO's Nationalkommission 1948, af Styrelsen for Landsforeningen af katolske Radioklubber 1957. — Ordener: Finlands Lotta Svärds Fortjänstkors, det hollandske Røde Kors' Fortjentskors og Ridder af den nederlandske Oranie Nassau Orden. Død 4. August 1962 i Farum. (Har skrevet adskillige Bladartikler om sin Mors Slægt).
- D. 3. **Helga Bonnevie Hoff**, f. 28. August 1871 i Vallekilde. Død 13. Marts 1936 i Fredensborg. Gift 31. Maj 1895 med **Viggo Vilhelm Greve Moltke**, f. 10. December 1862 paa „Nørager“, Sæby S., Løve Herred. Død 7. Januar 1943.
4 Børn (E. 1—4):
- E. 1. **Elisabeth Comtesse Moltke (Eli)**, f. 24. August 1896 i Sdr. Jernløse. Gift 3. Oktober 1919 med Civilingeniør **Gustav Riper Hoff**, f. 8. Marts 1897 i Tjele. Indehaver af Maskinfabrikken „Hoff & Co“ i København.
5 Børn (F. 1—5):
- F. 1. **Frits Johan Moltke Hoff**, f. 2. Januar 1921 i Brabrand, gift med **Ane Marie Åberg**, f. 6. Juni 1923 i Rättvik i Dalarne.
2 Børn (G. 1—2):
- G. 1. **Lisculla Moltke Hoff**, f. 17. Marts 1947 paa Frederiksberg.
- G. 2. **Claus Moltke Hoff**, f. 6 April 1949 paa Frederiksberg.
- F. 2. **Erik Ernst Moltke Hoff**, f. 29. April 1923 i København. Prokurist. Gift med **Irma Frid**, f. 27. December 1922 i Rättvik, Dalarne.
2 Børn (G. 1—2):
- G. 1. **Rosa Moltke Hoff**, f. 22. Juni 1948 i København.
- G. 2. **Aage Moltke Hoff**, f. 29. August 1950 i København.
- F. 3. **Ole Mogens Moltke Hoff**, f. 4. September 1928

- paa Frederiksberg. Ingeniør. Gift med Brirgit Aubertin, f. 19. September 1931.
1 Barn (G. 1):
- G. 1. Carsten Viggo Moltke Hoff, f. 9. Marts 1960.
- F. 4. Viggo Moltke Hoff, f. 17. Februar 1932 paa Frederiksberg. Speditør. Gift med Hanne Olesen, f. 2. Juni 1932 i København.
1 Barn (G. 1):
- G. 1. Mette Katrine Moltke Hoff, f. 23. December 1958 paa Frederiksberg.
- F. 5. Jørgen Adam Moltke Hoff, f. 23. Januar 1934 paa Frederiksberg. Gift med Birte Niel, f. Andersen, f. 2. Februar 1934 i Gilleleje.
1 Barn (G. 1):
- G. 1. Jesper Michael Moltke Hoff, f. 23. September 1959.
- E. 2. Adam Georg „Ernst“ Henrik Greve Moltke, f. 9. April 1899 i Sdr. Jernløse, Realeksamen, Landvæsenselev, Lyngby Landbrugsskole, Forvalter paa Tyrstrupgaard. — 2 Aar ved Landbrug i Frankrig. Forvalter paa Juelsbjerg ved Vejle; ansat ved Københavns Politi 1927, Overpolitibetjent. Gift 19. April 1926 i København med Inger Marie Christiane Ingeman Andersen, f. 15. September 1903 i Helsingør.
2 Børn (F. 1—2):
- F. 1. Lise Agnete Comtesse Moltke, f. 8. Maj 1927 i København. Sygeplejerske.
- F. 2. Inge Merete Comtesse Moltke, f. 4. Juni 1930 i København. Gift 19. September 1959 i København med Ingeniør Erling Frede Nielsen, f. 11. August 1927 i Herlufmagle.
1 Barn (G. 1):
- G. 1. Søren „Peter“ Nielsen, f. 11. Juli 1960 i Bagsværd.
- E. 3. Kai Vilhelm Greve Moltke, f. 28. November 1902 i Sdr. Jernløse. Student 1920. Cand. phil., Journalist og Forfatter, Medlem af Folketinget, Redaktør, (se: Magnus Sørensen og Svend Thorsen: Folketinget 1960 Side 160). Gift I 26. Oktober 1928 med Rakel Hansen, f. 1. Oktober 1904 i Odense. Ægteskabet opløst. Gift II 26. Oktober 1938 med Thyra Gorm Knudsen, f. 23. August 1915 i Hadsund.
3 Børn (F. 1—3):
- F. 1. Gert Greve Moltke, f. 26. Juni 1929 i København. Cand. polyt. 1952, Bygningsingeniør, ansat ved Stadsbyg-

- mesterens Direktorat i København 1953. (Dansk Civilingeniørstat. 1955 (1956) Side 870). Gift 9. Marts 1957 med **Susanne Thorbek**, f. 28. September 1937 i København. 2 Børn (G. 1—2):
- G. 1. **Mette Comtesse Moltke**, f. 9. Maj 1958 i København.
  - G. 2. Født 8. Maj 1961 i København.
  - F. 2. **Tinna Comtesse Moltke**, f. 5. Oktober 1940 i København.
  - F. 3. **Kaj Steffen Greve Moltke**, f. 29. September 1943 i København.
- E. 4. **Bertha „Marie Louise“ Comtesse Moltke**, f. 21. Maj 1905 i Sdr. Jernløse. Gift 2. September 1932 i Asminderød med Fabrikant **Thorkild Dam**, f. 3. Marts 1904 i Aalborg. 2 Børn (F. 1—2):
- F. 1. **Flemming Birger Moltke Dam**, f. 16. September 1935 i Hellerup.
  - F. 2. **Susan Annette Moltke Dam**, f. 15. Oktober 1942 i Hellerup.
- D. 4. **Agnete Bonnevie Hoff**, f. 10. Marts 1873 i Vallekilde, død 27. Januar 1959 i København. Bistod sin Fader med dennes litterære Virksomhed, og var senere ansat i „Bikuben“s Børne- og Alderdomsforsørgelsesafdeling.

DE I FAMILIENS YNGRE GENERATIONER INDGIFTEDE

- Andersen, Erna**, Datter af Niels Just Kristian A. (f. 15. Januar 1898 i Vildbjerg) og Ane Marie Møller, f. 10. Juni 1896 i Gl. Sogn. S. 39.
- Andersen, Gerda Louise**, Datter af Vinhandler og Grosserer i København August A. (f. 6. Oktober 1862 i Frederiksh., død 8. December 1935 i Fredensborg) og Alma Petersen (f. 15. December 1860 i København, død 9. November 1911 smst). S. 27.
- Andersen, Inger Marie Christiane Ingeman**, Datter af Stabsintendant Anders Ingeman A. (f. 23. Februar 1867) og Agnes Harriet Ditzel (f. 7. December 1871). S. 41.
- Andersen, Minta**, Datter af Fritz A. (f. 13. August 1883, død 2. September 1948) og Petra Andersen (f. 23. Maj 1887). S. 33.
- Anglov, Helge Helman**, Søn af Niels Peter Anton Nielsen (f. 10. Oktober 1884 i Fakse, død 4. September 1953) og Gerda Emilie Svendsen (f. 5. Marts 1898). Udlært som Litograf 1942, uddannet som Tegner 1952—57, Privatlitograf fra 1954 boende i Bagsværd. S. 22.
- Assing, Inge**, Datter af Sagfører i Ringsted Jens Christian Marius A. (f. 2. Januar 1867 i Odder, død 23. December 1939) og Ingeborg Marie Helm-Petersen (f. 27. Maj 1876 i Odense, død den 5. Juli 1952). S. 29.
- Aubertin, Birgit**. S. 41.
- Bauer-Johansen, Frede**. S. 32.
- Blom, Christopher**, Søn af Hans Faye B. (f. 8. Marts 1886 i Skien) og Gudrun Reimers (f. 20. September 1892 i Bergen). Student 1945, handelsvidenskabelig Afgangseksamen 1951 fra Handelshøjskolen i København, et Aar i England, to i Paris, fra 1954 erhvervsdrivende i Bergen. S. 23.
- Bolvig, Hans**. S. 32.
- Brorsen, Niels Godsk**, Søn af Johannes Godsk B. (f. 23. Februar 1878 i Sønderjylland, død 8. September 1927) og Hanna Alice Berger (f. 16. December 1887 i Sachsen, død 24. September 1953). Ingeniør 1947, Titan, Store Nordiske. S. 21.
- Bunkeflod, Niels Allesen de Fine**, Søn af Overtoldinspektør i København Tyge Josias A. d. F.B. (f. 1. Oktober 1863) og Alhed Tvede (f. 31. Oktober 1868, død 19. November 1928). S. 22.
- Busk, Olga Martha Marie Jacobsen**, Datter af Driftsbestyrer Jacob Christian J. B. (f. 6. Maj 1854, død 26. Januar 1921) og Maren Ammentorp (f. 24. Juli 1855, død 4. Februar 1919). S. 22.
- Carlsen, Gerda Egeberg**, Datter af Nis Peter C. (f. 21. Januar 1901) og Anne Margrete Hansen (f. 17. August 1902 i Skælskør). S. 29.
- Cramer, Richard Valdemar**, Søn af Fabrikant i København Johan Carl C. (f. 31. December 1781, død 13. December 1868) og Johanne Charlotte Elisabeth Nagel (f. 26. December 1786, død 11. December 1879). Var Godsinspektør ved Baroniet Adlersborg (Dragsholm) 1861—1908, boede senere i Holbæk, blev 1886 Justitsraad og 1908 R. af Dbg. Gift I 7. November 1860 med Mariane Hansen (f. 11. Juli 1827, død 13. Juni 1862), Datter af Husejer H. Hansen i Hasle gift III 19. December 1871 med Emma Elline Juliane Harttung (f. 27. Oktober 1840, død 11. Oktober 1908), Datter af Kontorchef i Generaltoldkammeret Anthon Heinrich H.) I første Ægteskab en Datter Charlotte (f. 9. December 1861, g. 23. November 1896 med Pastor Martin

- Ohlmann, f. 28. Juni 1860, død 1931), i tredje Ægteskab ingen Børn. S. 30.
- Dam, Thorkil, Søn af Holger Dam (f. 10. December 1862) og Astrid Brommer. S. 42.**
- Dyssegaard, Hjalmer Hans Aage, Søn af Gartner Hans D. (f. 15. Marts 1866, død 16. Maj 1931) og Lydia Eleonora Mogensen (død 24. November 1925). Gift igen. Dyrlægeeksamen 1915. Assistent hos Professor Mølgaard. Direktør for Skandinavisk Mineralfoder Compagni A/S 1925—32, for Fiskers Parfumefabrik 1933. Ejer siden 1940 „Dyssegaards Fabrik“, Laboratorieførstander for bakteriologisk Laboratorium Ratin fra 1948. Videnskabelige Arbejder. S. 21.**
- Engsig-Karup, Thorkild Storm, Søn af Aksel Christian E.-K. (f. 19. Februar 1887 i Assens, død 8. Juni 1936) og Inger Helene Vilhelmine Storm (f. 26. Oktober 1892 i København). Afgangseksamen fra Hærens Officersskole 1943, interneret, tjenestgørende ved Den danske Brigade i Sverige, Premierløjtnant ved Artilleriet 1945, Kaptajn løjtnant 1949, Kaptajn 1952, Major 1962, Vaabentekniker, Kursus i U.S.A. S. 24.**
- Ernfors, Hans Styrbjørn, Søn af Ragnar Torbjørn E. (f. 2. Oktober 1901 i Uppsala) og Valborg Margareta Igglund (f. 20. September 1903 i Avesta). Kandidat i Stockholm 1957, tjenestegørende i Stockholms läns västra domsaga 1957—60, Ekstra Fiskal ved Kgl. Kammerretten 1. Juli 1960 og ansat ved Kgl. Kontrolstyrelsen 1. Oktober 1960. S. 40.**
- Fich, Helga Marie, Datter af Læge Hjalmar Oscar Thorvald F. (f. 11. November 1838 i Simmerbølle, død 1. November 1899 i Kolding) og Nicoline Elisabeth Møller (f. 21. Maj 1841 i København, død 15. April 1915 i København). Danske Slægter Finch 1941. S. 36.**
- Fleron, Julie Dagmar. S. 22.**
- Frid, Irma. S. 40.**
- Frlis, Margrethe, Datter af Charles Christian Hude F. (f. 23. Oktober 1832, død 21. April 1914). Overpostkontrollør i Generaldirektoratet, senere Postmester i Horsens K. af Dbg., Dmb., og Ida Georgine Louise Blad, f. 27. Oktober 1839, død 28. April 1875. S. 33.**
- Godske-Nielsen, Hans Henrik Frederik, Søn af Redaktør og Stænderdeputeret Henrik Bartholomæus G.-N. (f. 17. December 1826, død 19. April 1900) og Ophelia Drewsen (f. 29. September 1829, død 17. Februar 1901). Blev Student fra Haderslev Læreres Skole 1883, fik praktisk Uddannelse paa Papirfabrikkerne Strandmøllen og Ørnholm, tog Sekondløjtnanteksamen 1887 og fortsatte Uddannelse hos sin Slægtning, Kommerzienrath Carl Drewsen paa Papirfabrikken Lachendorf ved Celle (Hannover) og som Værkfører i Papirfabrikken ved Hameln 1888—89, var derefter teknisk Leder af en Papirfabrik i Hagen (Westphalen) og 1892—1902 Driftsbestyrer ved Statspapirfabrikken Spechthausen i Eberswalde ved Berlin, 1904—37 Driftsbestyrer ved Silkeborg Papirfabrik. R. af Dbg. 1919. S. 30.**
- Gotzsche, Clara Julie Emilie, Datter af Missionær i Indien, senere Sognepræst i Sdr. Vilstrup og St. Rise paa Ærø, Erik Valdemar G. (f. 9. Februar 1868) og Ellen Margrethe Johnsen (f. 30. Januar 1867). Stamtavle over Familien G. udg. af M. og P. G., Fredericia 1925. S. 23.**
- Hansen, Ellen Thornberg. S. 22.**
- Hansen, Holger Julius, Søn af Postmester i Stubbekøbing Julius Valdemar H. (f. 13. August 1833, død 1. August 1905) og Augusta**

- Vilhelmine Petersen (f. 29. August 1839, død 27. Januar 1911). Postekspedient 1900—1931 ved de bevægelige Postkontorer med Bopæl i Slagelse. S. 31.
- Hansen, Rakel**, Datter af Landsarkivar Holger H. (f. 26. Juni 1864) og Ingeborg Westergaard (f. 7. Januar 1870). S. 41.
- Henckel, William**, Søn af Tobaksfabrikant i Skive Julius H. (f. 14. Juli 1836, død 27. Marts 1901) og Prima Theodora Marie Elise Harder (f. 28. Januar 1845, død 3. December 1910). Medarbejder og Rejsende hos Faderen, senere Indehaver af Fabrikken og Cigarhandler i København (se: Kristian Glud Konradsen: Familien Glud 1933 Side 75). S. 33.
- Hoff, Gustav Riper**, S. af Landinspektør Johan „Anton“ H. (f. 10. December 1862 i Nørager, død 7. Januar 1943) og Ingeborg Rieper (f. 28. August 1871 i Vallekilde, død 13. Marts 1936). S. 40.
- Hoff, Johan William**, Søn af Bataillionskirurg i Rendsborg, senere Distriktslæge i Viborg Johan Anton H. (f. 28. November 1784, død 30. November 1861) og Hannibaline Cathrine Stochfleth (f. 14. November 1808, død 5. November 1896). Han dimitteredes fra Viborg Latinskole 1851, blev cand. theol. 1857, var i tre Aar Huslærer hos Hofjægermester (senere Minister og Kammerherre) Carlsen paa Gl. Køgegaard, blev 23. April 1860 udnævnt til Personelkapellan hos Sognepræst Honoratus Bonnevie til Vallekilde og Hørve, ordineredes 16. Maj. Ved Pastor B.s Afsked (og Død) skulde han have forladt Menigheden, men han modtog Opfordring til at blive Præst for den Valgmenighed, der da var ved at dannes i denne Egn, og blev ved kgl. Res. af 18. Marts 1873 anerkendt som Præst for den samtidig anerkendte Ubberup Valgmenighed, hvis „Bethlehemskirke“ indviedes kort efter, 1882 indviedes Filialkirken i Vallekilde, „Korskirken“. 17. Oktober 1894 kaldtes han til Præst ved Vartov Stiftelse i København, hvor han virkede til sin Død. R. af Dbg. 1896. Forfatter til en Del kristelig Literatur. (Se Præstehistorie, Bricka, Barfods „Gl. grundtvigske Hjem“ I og Vartovpræster 1839—1919). S. 38.
- Holm, Inge**, Datter af Godsekspeditor Laurits Frants Rudolf H. og Karen Margrethe Faartoft. Se: L. F. R. Holm: Slægtstavler for Slægterne Liisberg-Holm, Wendelboe, Wilhelm, Mur-Kaaserne 1945, Stamtavle over den bornholmske Familie Jespersen 1941. — Socialraadgiver. S. 34.
- Jensen, Astrid Johanne**, Datter af Gaardejer Anders J. (f. 9. August 1880 i Geraa) og Johanne Christensen (f. 23 Marts 1881 i Thorup, død 2. September 1946). S. 25.
- Jensen, Juliane Marie**, Datter af Postmester i Nyborg, Kammerraad Jens Peter J. (f. 8. August 1808, død 12. Maj 1880) og Christiane Louise Jeppesen (f. 23. December 1820, død 30. Oktober 1851). S. 31.
- Jeppesen, Aase**, Datter af Arkitekt Emil Ferdinand J. (f. 3. Maj 1851) og Louise Dorothea Floor (f. 6. April 1862, d. 9. December 1929). S. 39.
- Johansen, Ellen Haugen**, Datter af Driftsbestyrer Jens Peter J. (f. 17. September 1873, død 20. November 1956) og Hustru Marie Jensen (f. 2. August 1878, død 3. Marts 1959). S. 37.
- Juul-Mortensen, Mary Helene**, Datter af Proprietær Hans M. (f. 15. April 1845) og Karen Juul (f. 20. November 1860, død 4. Maj 1914). Ansat ved Børneforsorg til Ægtefællens Død. S. 32.

- Jørgensen**, Gerda Johanne, Datter af Redaktør Rasmus Vilhelm J. (f. 18. Juni 1877 i Aastrup, død 6. Juni 1934 i København) og Sofie Henriette Amalie Arffmann (f. 14. Marts 1878 i Ugilt). Cand. med. & chir. Januar 1930. S. 36.
- Knudsen**, Thyra Gorm. S. 41.
- Krarup**, Bente Margrethe, Datter af Højesteretsdommer Ove Frederik K. (f. 16. Oktober 1888 i Viksø) og Karen Kristine Bøgvad (f. 20. September 1896 i København, død 5. Marts 1958). Student 1940 i Viborg, ansat 2 Aar i Patentdirektoratet og 5 Aar i Undervisningsministeriet og Bibliotheksassistent ved Universitetsbibliothekets 2. Afd. indtil Ægteskabet. S. 39.
- Larsen**, Nete, Datter af Emil Peter Sextus L. (f. 1. Maj 1897 i Odense, død 27. September 1955) og Anna Damsgaard (f. 8. September 1900 i Brædstrup, død 10. Oktober 1954). S. 23.
- Larsen**, Peter Mathias, Søn af Gaardejer i Kajerød Anders L. og Maren Kirstine Petersen. Blev Student fra Birkerød 1881, cand. theol. 1887, Kaldskapellan til Farum og Værløse 1888, candineret 7. November. Blev 1892 resid. Kapellan ved Vor Frelsers Kirke paa Christianshavn og 1899 Sognepræst smst. Kaldtes 23. December 1903 af Gehejmerraadinde Tietgen til Frederikskirken (Marmorkirken), hvis Sognepræst han var til sin Død. R. af Dbg. Dbm. Sad i Bestyrelsen for flere grundtvigske Foreninger og Foretagender. S. 38.
- Lauritzen**, Harald Kjeldgaard, Søn af Indremissionær Lauritz Peter L. (f. 23. December 1853, d. 7. April 1923) og Emma L. Olesen (f. 21. December 1854). Købmand i Korsør. S. 31.
- Moltke**, Viggo Vilhelm Greve, Søn af Kammerherre Adam Georg Ernst Henrik Greve M. til Nørager og Conradeslyst (f. 2. Januar 1822, død 26. Marts 1896) og Bertha Marie Louise Comtesse Moltke af Espe (f. 27. Oktober i Itzehoe, død 26. Maj 1908). Student fra Birkerød 1882, Cand. theol. 1891, Kaldskapellan til Jordløse-Værsløv 1892. Sognepræst i Sdr. Jernløse-Søstrup 1896, i Søborg-Gilleleje 1910, fra 1917—32 Sognepræst i Asminderød-Grønholt samt Slotspræst ved Fredensborg Slotskirke. R. af Dbg., Dbm. S. 40.
- Morawski**, Jany, Datter af Edouard M. (f. 1889 i Krakow, Polen) og Anna Choudaba (f. 1900 i Krakow, Polen). S. 22.
- Mørck**, Carl Adolph, Søn af Grosserer i København Ludvig Ferdinand M. (f. 14. Juli 1810, død 5. August 1883) og Marie Christine Dethlefsen (f. 10. April 1817, død 27. Oktober 1886). Tog Præliminæreksamen og kom 1867 til Bankierfirmaet Fr. Tutlin & Co., indtraadte 1871 i Faderens Kolonial-engros-Forretning, som han i 1881 overtog sammen med Grosserer Carl Lillien-schild under Firma „L. F. Mørck & Co.“, udtraadte paa Gr. af Svagelighed 1904 og levede som privat Mand sine sidste 25 Aar. S. 26.
- Niel**, Birte f. Andersen. S. 41.
- Nielsen**, Christiane Frederikke, Datter af Gartner Jens Frederik N. (f. 17. Marts 1841, død 27. Marts 1913) og Gertrud Nellemann (f. 17. Februar 1843, død 29. November 1908). S. 30.
- Nielsen**, Dagmar Katrine. S. 22.
- Nielsen**, Elinor Marie Elgaard, Datter af Inspektør Johannes N. (f. 14 Februar 1905) og Johanne Elgaard Jørgensen (f. 29. December 1908). Defektrice. Stewardesse 1958—1960 paa samme Skibe, som hendes Mand var Styrmand paa. S. 28.

- Nielsen, Ella**, Datter af Bagermester i Korsør Christen N. (f. 19. September 1852, død 1. April 1909) og Borthilline J. Nielsen (f. 23. Marts 1856, død 7. September 1919). Telefonistinde i Korsør 1906—1920. S. 32.
- Nielsen, Erling Frede**, Søn af Niels Christian N. og Ellen Hedvig Nielsen. S. 41.
- Olesen, Hanne**. S. 41.
- Olesen, Oskar**, Søn af Tømrer Niels Larsen O. (f. 14. September 1884 i Thorup paa Mors) og Meta Margrethe Kirstine Petersen (f. 5. November 1887 i Fredensborg, død 1. Juli 1957). S. 27.
- Olsen, Else Viola**, Datter af Gartner Poul Knak O. (f. 17. April 1911 i Horslunde) og Esther Elisabeth Petersen (f. 14. Juli 1916 i Vejringe). S. 29.
- Pedersen, Anna Kirsten**, Datter af Sten- og Billedhugger Jens P. (f. 21. Januar 1870 i Ustrup ved Horsens, død 21. Februar 1939) og Sørine Ravn (f. 2. November 1876 i Højen, død 18. Februar 1960). S. 25.
- Petersen, Caroline Amalie**, Datter af Jægermester Erasmus Høeg P. (f. 2. Marts 1802, død 5. April 1869), Ejer af Ulriksholm paa Fyn, senere „Carlsminde“ ved Søllerød, og Ernestine Josephine Frederikke Syberg (f. 14. Juli 1807, død 26. Maj 1887). S. 35.
- Petersen, Ulf Marquard**, Søn af Wilhelm Richard P. (f. 24. August 1870, død 27. Februar 1935) og Agnes Marie Hansen (f. 30. Juli 1874, død 30. December 1951). Arkitekt. S. 23.
- Peytz, Frode Svend**, Søn af Dommer Svend Nicolai Sofus P. (f. 29. Juni 1893 i København) og Olga Christensen (f. 30. December 1893 i Odense). Student 1946, medicinsk Embedseksamen 1955, Kandidat ved Gentofte Amtssygehus og ved forskellige københavnske Hospitaler, 2. Reservelæge ved Øre-, Næse- og Hals-afd. ved Glostrup Amtssygehus 1960, ved Finseninstituttet 1962. Forfatter til forskellige faglige Artikler. (Hans Andreas Bender: Hans Slægt og Efterkommere 1931). S. 36.
- Pinholt, Thora**. S. 39.
- Reddersen, Louis Henning**, Søn af Aage Reddersen (f. 21. December 1888) og Kamma Reddersen (f. 22. Januar 1889). Sejlede — efter endt Skolegang — i den danske Handelsflaade til Krigens Udbrud. Blev da fra Haifa sendt til England, blev som 18-aarig uddannet i Royal Air Force, gjorde hele Krigen med, og tilbragte deraf tre Aar i Indien. Tildelt Christian X Friheds Medalje og flere engelske Medaljer, var blandt de første, der i engelsk Uniform kom til Danmark efter Besættelsen. Forretningsmand i England. S. 24.
- Rordam, Georgia Cathrine Samsøe**, Datter af Sognepræst i Harboøre senere Ondløse Hans Nicolai Kellermann R. (f. 13. September 1804, død 23. September 1884) og Charlotte Valdemardine Birkedal (f. 18. Juni 1811, død 3. Juli 1885). S. 20.
- Rordam, Ingeborg Elisabeth**, Datter af Thomas Ludvig R. (f. 11. Maj 1836 i Harboøre, død 31. Oktober 1894). Sognepræst i Vejlv ved Næstved, — Broder til ovennævnte Georgia R., — og Clara Sofie Clausen (f. 13. Juli 1839, død 20. Juni 1920). Om Slægten Rordam se Holger Rordam: En gammel Præsteslægts Historie (Kirkehist. Samling III 2) og H. C. Rordam: Svundne Dage. S. 21.
- Sloth, Bendt Asbjørn**, Søn af Gaardejer Otto S. (f. 17. August 1899 paa „Ansumdal“, Vejrum) og Margrethe Hillersborg (f. 22. Marts 1905 paa „Hillersborg“, Gimsing). Forpagter af Overgaard i Naur S., som han købte af sin Kusine i 1962. S. 28.

- Steenberg**, Gerda Irene, Datter af Hovmester i DFDS Sofus Valdemar S. (f. 14. Oktober 1859, død 1. Februar 1924) og Emma Marie Veronika Petersen (f. 10. Juli 1864, død 23. December 1922). S. 30.
- Thorbek**, Susanne, datter af cand. polit. Niels T. og Agnete Nielsen. S. 42.
- Thorup**, Thora Vilhelmine Augusta, Datter af Dannebrogsmænd, Godsejer Chresten Jensen T. (f. 12. Februar 1824, død 5. Juli 1903). Ejer af Anderstrup og Hovedgaarden Løystrup, og Meta Christina Margaretha Witt (f. 24. Marts 1824 i Flensborg, død 29. November 1906). S. 26.
- Thrane**, Ruth, Datter af Hans Frederik T. (f. 25. Juli 1882 paa Falster) og Alvilda Jensen (f. 22. Juli 1877 i København). Defektrice ved Lovens kemiske Fabrik, uddannet som Telefonist. S. 34.
- Thogersen**, Liss Vanda Bech, Datter af vognmand Hans Christian Bech T. (f. 13. Juni 1900, død 5. Marts 1955) og Amalie Margrete Sørensen (f. 25. September 1901). Ansat ved Rigstelefonen og paa Amtskontoret i Randers til 1953. S. 28.
- Weinholt-Møller**, Ragnhild Cathrine, Datter af Købmand Julius Christian W.-M. (f. 19. Februar 1854, død 30. Januar 1931) og Wilhelmine Petrea Jensen (f. 21. September 1856). S. 29.
- Werner**, Signe Marie Eleonora. S. 39.
- Winther**, Ella Margrete, Datter af Tilskærer Louis Otto W. (f. 28. Maj 1872) og Anna Nicoline Wager (f. 1871). S. 32.
- Zoffmann**, Jonna, Datter af Apoteker i Hjørring og Kerteminde Carl Alexander Johannes Z. (f. 14. December 1856, død 6. Juli 1894) og Johanne Christensen (f. 2. November 1858, død 29. Juli 1898). Faglærerinde i Engelsk og Religion. S. 24.
- Aberg**, Ane Marie, Datter af A., Lærer i Rütvig, Dalarna, f. 8. Marts 1897. S. 40.

NAVNEREGISTER OVER SLÆGTENS MEDLEMMER

	Side		Side
Anglov, Johan Thomas	22	Bonnevie, Holger Andreas Rør-	
Bauer-Johansen, Nicolai Hen-		dam	25
rik	32	— Honoratus (Læge)	13
Bolvig, Per	32	— Honoratus (Sognepræst) ..	18
— Hanne	32	— Honoratus (Kordegne)	20
Bonnevie, Aase Margrethe ..	27	— Honoratus Carl	35
— Anna	33	— Honoratus Finn	22
— Anna Olava	30	— Honoré	13
— Anne	22	— Ida Clara	23
— Asger	37	— Immanuel Honoratusson ..	21
— Asger Edouard	35	— Ingeborg Johanne Rørdam ..	25
— Axeline	30	— Jens Christian Louis	33
— Axel Gunnar	33	— Jette	25
— Axel Rørdam	29	— Johanne Honoratusdatter ..	21
— Axel Tørris	34	— Johannes Rørdam	24
— Bente	23	— Jonna	26
— Bente Gerda	28	— Jonna Elisabeth	23
— Birgitta Elisabeth Rørdam ..	25	— Knud Tørris	34
— Birgitte	37	— Klaus	34
— Birgitte Margrethe	28	— Kirsten	36
— Birthe Ingeborg	22	— Lars	34
— Bo Tørris	28	— Lars Tørris	28
— Børge Georg	27	— Louis	34
— Carl Erik	36	— Marie Caroline	31
— Charlotte	25	— Marie Christiane Jonna-	
— Christine Margrethe Rør-		nine	31
dam	28	— Nanna Ernestine Jonna-	
— Emanuel (Toldinspektør) ..	15	nine	38
— Emanuel (Proprietær)	20	— Olaf	38
— Ejvind Emanuel	34	— Olaf Honoratus Emanuel ..	33
— Elisabeth	22	— Olav Tørris	34
— Elisabeth Marie Emilie	38	— Olav Vilhelm Rørdam	25
— Elisabeth Rørdam	29	— Peter	36
— Emma Kirstine Marie Rør-		— Peter Ferdinand Emil	30
dam	29	— Pierre	22
— Erling William Hoff Rør-		— Poul	37
dam	24	— Regine Dorothea Cathrine ..	30
— Else	37	— Ruth Manomani	23
— Eva Rørdam	24	— Ruth Rørdam	24
— Frank Rørdam	30	— Sigrid	22
— Frederik Carl Gutfeld	35	— Svend Rørdam (Gaardejer) ..	29
— Georg Christian	28	— Svend Rørdam	29
— Georg Emanuel	22	— Thomas Honoré Rørdam ..	25
— Georg Emanuel Rørdam ..	26	— Thomas Rørdam	22
— Gunnar Rørdam	23	— Troels	38
— Hans Rørdam (Proprietær) ..	26	Bonnevie-Dyssegaard, Inga Lise	21
— Hans Rørdam	29	Brorsen, Birgit Elise	21
— Helge Honoratus	23	Cramer, Carl Honoratus	30
— Heine Christian	28	— Jonanine	31
— Henning Emanuel Tørris ..	28	— Theodor Andreas	30
— Henrik Rørdam	29	Dam, Flemming Birger Moltke	42

	Side		Side
Dam, Susan Annette Moltke ..	42	Larsen, Ellen	38
Dyssegaard, Svend	21	— Ernst Otto	38
Engslig-Karup, Benedikte	24	— Marie Benedikte	40
— Ebba Susanne	24	— Margrethe Elisabeth Kra-	
— Elisabeth	24	rup	39
— Gustav	24	— Mogens	39
Ernfors, Lars Michael	40	— Susanne Krarup	39
Hansen, Axel Bonnevie	32	— Torben	39
— Clara Juliane	31	Moltke, Adam Georg Ernst	
— Emil Bonnevie	31	Henrik Greve	41
— Holger Bonnevie	33	— Birtha Marie Louisa Com-	
— Ingeborg Augusta	32	tesse	42
— Inge Marie Bonnevie	32	— Elisabeth Comtesse	40
— Knud Bonnevie	31	— Gert Greve	41
— Louis Bonnevie	32	— Inge Merete Comtesse	41
— Ulla Ruth Bonnevie	32	— Kai Vilhelm Greve	41
Hoff, Anna Elisabeth Bonnevie	38	— Kaj Steffen Greve	42
— Agnete Bonnevie	42	— Lise Agnete Comtesse	41
— Helga Bonnevie	40	— Mette Comtesse	42
— Johannes Bonnevie	38	— Tinna Comtesse	42
— Aage Moltke	40	Nielsen, Søren Peter	41
— Carsten Viggo Moltke	41	Olesen, Jette	27
— Claus Moltke	40	— Ole Henning	27
— Erik Ernst Moltke	40	— Erik	27
— Frits Johan Moltke	40	— Hanne Margrethe	27
— Jesper Michal Moltke	41	Petersen, Olaf Marquard	23
— Jørgen Adam Moltke	41	— Ulf Marquard	23
— Lisculla Moltke	40	Peytz, Henrik Nicolai	37
— Mette Katrine Moltke	41	Reddersen, Flemming Jan ...	24
— Ole Mogens Moltke	40	— Jonna Janet	24
— Rosa Moltke	40	— Kenneth Kim	24
— Viggo Moltke	41	Sloth, Knud Thorbjørn	28
Larsen, Aase	38	— Ida Louise	28
— Alf Ejnar	38	— Søren Otto	28
— Anelise Merete	39	Werner-Larsen, Lisbeth Marie	29

MINDER
FRA
VALLEKILDE

1.

Til

Hr. Stud. Theol. Bonnevie.

Logerende paa Store Kiøbmager Gade Nr. 2

paa 3die Sahl

i Kiøbenhavn.

Betalt.

Min elskede Søn!

Din Søster Thrine har i Dag saa uventet faaet travelt, at jeg maae skrabe nogle ord ned for at lade eder vide, hun med Mand og Børn forlader os paa Onsdag Morgen, for med Guds Hjælp i god Behold at komme til sit Hjem Torsdag aften. — Lundbye kom hertil i Gaar fra Sessionen i Fredriksborg, kan ikke blive længere en til den 21ende, da den samme Forretning saa skal begynde paa Fredriksberg, hvorfra han saa daglig kan være ved sit Hjem paa nogle Timer nær, og formodentlig saa ønsker huuslig Beqvemmelighed, som vi jo maa bifalde, ihvorvel vi inu synes det er for tilig paa aaret at blive berøvet alle vore kiære Kiøbenhavnere, især da den lile Johan ikke er saa trivelig som vi ønskede ham, dog Gud ske Lov meget bedre af udseende end han har været. Sine synes især, det er meget for tilig, eller rettere for kort en Tiid, hun har været her; men vi kan ikke lade saa god en Lejlighed gaae ubenyttet og Fatter kan ogsaa behøve at komme i Rolighed igen, for meget er usundt.

Med denne gode Lejlighed sender den kiærlige Fatter Dig got stærkt Tøj til Beenklæder og 20 Rdl. til Hjælp til Dine huuslige Fornødenheder, dem han tror Du bør giøre til saa faae som muligt; at Din Huuse Leje af 9 Rdl. om Maaneden for tvende, er billigt, kan ingen nægte, kuns er Fader bange for, at just det I er 2 paa Værelset skal sinke og forstyrre Dig i Dine Studeringer. Gud velsigne Dig min eneste kiære, kiære Honoratus, brug Din tiid vel, saa vil Forsynet lønne Din Flid og Du glæde Dine Forældre og alle, der holder saa inderlig af Dig. Gud bevare Dig for alskens uheld.

6 Haandklæder og 2 par Lagen med Pudevaar faar Du af Trine saa snart hun kommer ind, af det Slags behøver Du jo ikke mere for det første. Til Juul tales vi jo ved, om der ellers skulde være nogle Mangler, jeg kunde afhjælpe.

Min gode velsinede Lise! Mand og Børn, Gud være laavet, I er alle friske og vel. Kys eders og vores herlige og kiære Anton

fra mig, Tak ham for han skrev sit Navn med paaholden Pen,
Gud bevare ham og eder alle.

Den 16. october.

A. O. Bonnevie.

Du maae endelig besøge Trine, saa snart hun kommer ind;
ingen Vrede vil vi vide af.

2.

A Mademoiselle

Mads^{elle} Jonnanina Svanenskjold.

Gud ske Lov! at du lille Jonna er rask! og at du som en sød
fornuftig Pige tager dig i agt som Madam Dicther bevidner. Lad
mig nu ret see at du imellem øver dig paa Claveret.

I Dag været her og spurgt til dit Velbefindende, — du favnes
i Tankerne af din til Døden kiærlige Moder

R. Svanenskjold.

Sender dig 1000de Kys og taler ofte om dig.

Froken Jonna Svanenskjold

i Kjøbenhavn.

Min kiære lille Jonna!

I Eftermiddag blev min Anelse opfyldt, at den Pige fra Basilius kom med sine fæste Penge, under pretext at hun skulde giftes, og havde med sig en Skolelærers Datter (en høj lang Grenader), som jeg ikke kunde beqvemme mig til at fæste, som vilde saa gjærne have Condition, nu søde Jonna kommer det and paa, at Du kan skaffe en god, bare en skikkelig Piige, jeg vilde gjærne have en tarvelig Piige, ikke af dem der er liige saa glemsomme som en selv. Helst er ferm Bondepiige, som de bliver helst i Byen, kunde Du ikke faae Rasmus til at gaae hen til Jørgensen, han har i denne tiid haft adskillige Stuepiiger i anvisning, som gjærne vilde tjæne paa Landet — Du maa endelig see at faae fat paa en, medens Du er i Byen, da Du plejer at have Lykke med Dig. Jeg er gnaven over det kjedsommelige skifterie — nødig vil jeg give mere en 16 Rdl. halv-aarig, for ellers vil Karen stragz have den samme Løn, og her falder jo ogsaa drikke Penge. Det var rart om Du kunde faae en der havde tjænt for ene Piige, som var noget vant til Madlavning, som kunde hjælpe lit i Kykkenet paa den Tiid den anden malker — Lad mig nu see at min søde Jonna gjør Dig megen umage, saa skal jeg ret holde af Dig derfor. — Nyt er her intet uden at de rider Fastelavn i denne Tid.

Skriv mig endelig et par ord tilbage med Ritmesteren, jeg længes saa meget at høre fra Tybjerggaard, og hvorledes den tour har bekommet min Broder! Nu Gud velsigne Dig, søde Piige, hils den Gode Line, og Myhlenstedt, og Børn fra Din til Døden kærlige Moder

R. D. Svanenskjold.

Jeg har ingen smaae Sædler beed Line laane Dig fæste Penge til Fader kommer ind.

4.

S. T.

Hr. Stud. Theol. Bonnevie.

Logerende hos Hr. Apotheker Thüchsen
i Gothers Gaden,
til Kiøbenhavn.

Betalt.

Callundborg, d. 9. Marts 1821.

Min kiære Honoratus!

Dit sidste kiærkomne Brev beretter os da til alles vores inderligste Fryd, at Du nu med stærke Skridt nærmer Dig Maalet, og hvor inderlig og oprigtig ønsker ikke enhver af os for Dig det mueligste Held og Lykke til at gaae samme i Møde.

I saadan Anledning og for at sætte Dig i Stand til, at opfylde Din Skyldighed mod enhver Vedkommende lader jeg heri fremkomme Købmand Kocks 1 ma Vexel til Kaptain Lytkens Enke & Comp. i Kbhvn. stor 150 Rbd. af hvilket Beløb Du først gjør Dig betalt for samtlige efter Dit Brevs Indhold for mig havde Udgivter, og af det herfra Overskydende honoreres samtlige Herrer Professorer etc. af hvilke jeg ønsker at P. E. Møller maatte betænkes med 30 Rdl. og hver af de 2 andre med 20 Rdl., og finder Du det hensigtsmæssigt eller passende endnu at forøge enhvers Honorar noget herover, staaer det aldeles til Dig selv at bestemme saadant.

Med inderlig Længsel og ligesaa naturlig Bekymring for Dig gaae vi altsaa i Møde den Dag, der skal bringe os Efterretning om, at Du har været oppe til den skriftlige Tentamen. Lad os derfor ikke vente paa denne saa forønskede Tiidende en Dag længere end fornødent gøres. Ligesom og at underrette os om, naar den mundtlige Examen skal foregaa og dens Udfald. Vi seer derefter med Længsel ud efter Dig her, og ønsker ret inderlig, at den Dag var forhaanden. — Vær selv med Svogre og Søstre samt de mange kiære Rollinger kiærligst hilsede fra os alle ved Din til Graven kiærlige hengivne Fader.

E. Bonnevie.

5.

S. T.

Hr. Honoratus Bonnevie.

Capellan pro persona til Farum og
Værlose Meenigheder i Sjælland.

til Farum Præstegaard
pr. Lyngbye.

Betalt.

Callundborg, d. 6te December 1822.

Min elskede Søn!

Atter er jeg Gud være lovet saa løkkelig, at kunde fremsende mit hjerteligste Ønske til den Algode, om Held og Lykke for min Velsignede Honoratus, til sit nye indtrædende Aar, saavel som, at forsækre Dig om, at dette oprigtige og varme Ønske, bliver af Din sjældne ømme og kiærlige Fader, og af Alle i Dit Hjem, der har Dig saa inderlig kiær, gientaget. Ikke kan vi værdig nok takke Forsynet for al den Naade Du til dette Øjeblik har oppebaaret af Hans Faderhaand, men vi vil, ved at stræbe efter, at handle efter Hans viise Forskrifter gjøre os saa værdige som muligt til Guds Godhed.

Du er bleven forlovet, min kiære gode Søn! Himmelen forunde Eder Begge sin Løkke og Velsignelse dertil. At jeg maaeske i Vinter, om Tiden tillader Dig det, skal lære at kiende og elske hende som mine andre Børn glæder jeg mig til, som og, at Alle her i Egnen, der kiender noget til Din Pige og hendes Familie, fornøjer sig med Dig over Dit gjorte Valg. En god Tolmodighed vil jeg ønske Eder, Du skal vänta lite! Præstekaldet er vel langt borte, men Du har jo ogsaa 3 Aar til de 30 kommer, og maatte vel være glad endda, om Du saa var Maalet nær.

Vi var i Søndags hos Cederfelts, der blev Eders Skaal drukket med fulde Glas, og en stor mængde Hilsener fik jeg til Dig; men Frue C. først og sist. — At jeg ikke ofte skriver Dig til, maa Du undskylde, mine Øjne er saa daarlige.

Vær nu med Din elskede Pige ret hjertelig hilset fra os Alle, og troe, at Din Gamle, oprigtige og ømme Mutter, vil være Begge Eders trofaste Deeltagerinde til det siste Øjeblik.

A. O. Bonnevie.

Fødselsdags Gaven gemmer vor Fatter til vi er saa løkkelig at see Dig her. —

Dette Aar kiæreste Jonna! kan Du regne for en meget vigtig Tidspunkt i Dit Liv, da Du har givet Din Haand og Dit Hjærte til Din og os alle saa kiære Bonnevie! Mine Ønsker paa denne Dags Morgen er flere, end jeg muntlig kan udtrykke mine Følelser.

Gud den Almægtige! som med Kiærlighed har forenet Deres Hjærter, han ledsage Dem med sin riige Velsignelse at Deres Fremtid maa ved Opfyldelsen af Deres gensiidige Pligter vorde Roelig, Glad, tilfreds og lykkelig.

Modtag indlagte Gave inderlig kiære Jonna! som et svagt Beviis paa Dine Forældres ømme Kiærlighed, giid Du maae giøre Brug deraf i mange mange Aar, ledsaget af Sundhed, Hæld og Glade Dage som Nøjsomhed, Fliid, et Gud hengiveøt Sind og et got udkomme kan forskaffe. Ja, den Gode Gud høre mine Bønner! saa vil alt muligt got blive Deres Deel til sildigste Alder.

Jeg vil slutte med et Vers af Vores ærværdige Kampmann:

Til Dig O Gud foruden Frygt
 Vi kunde overlade trygt
 Hvad Du os vil beskære;
 Vi Mennesker med stor Forstand
 Ej stedse det udfinde kan
 Hvad best for os kan være.

Farumgaard, 27. April 1823.

Din til Døden kiærlige Moder
R. D. Svanenskjold.

S. T.

Frøken J. Svanenskjold

til Farumgaard

pr. Kiøbenhavn.

Afløves i Pustervig Nr. 200 til
hurtigst Befordring. Betalt.

Callundborg, d. 30. Septbr. 1823.

Min kiære Jonna!

Med Glæde gaaer jeg til Skriverbordet for der at underholde mig med Dig, Du elskede, savnede Jonna! gid Du havde været Vidne til vor fælleds Glæde igaar og deelt den med os alle. Du kan troe, det var et dyrebart Øjeblik, da jeg atter kunde favne mine elskede Forældre og alle i det kiære Hjem. Uventet stod jeg blandt dem, og Gud være lovet, raske og glade fandt jeg dem alle. Om Dig lød det første Spørgsmaal, de havde saa giærne seet Dig med, men den Glæde ville vi haabe at næste Sommer forunder os. Jeg skal omtale min Rejse — ja! Du bad mig jo derom. Den var saa behagelig, som mulig. Jeg var i Roeskilde 1 Time, men jeg forbød Søren at omtale min hastige Afrejse, at Du ikke skulde plage Dig med ugrundet Frygt om alle de muelige Ulykkestilfælde, som Din Omhed og Ængstelig-hed for mig kunde fremkalde. Jeg higede saameget efter det velsignede Hjem, at jeg nødig vilde ofre Sønnen noget af den knapt tilmaalte Tid. Jeg red til Kl. 9, men det blev saa mørkt, at jeg ikke vilde plage min gamle Hoppe længere; thi hun var meget ængstelig for at snuble i Mørket, og vilde derfor ikke befordre anderledes end i langsom og forsigtig gaaende Gang. Det kiedede mig, og jeg indquarterede mig i Lindenberg Kroe. Kl. 1 $\frac{1}{2}$ var jeg atter til Hest. Det var temmelig lyst, smukt Vejr, men frøs saa stærkt at Græsset stivnede. Jeg sad i min store Kavaj og velsignede min Jonna, hvis Omhue betryggede mig mod den kolde Nat. — En lille Ærgrelse havde jeg, at tage Fejl af den Vej, som Du ved, fører fra Kongevejen til Nyekroe og omendskønt det kun var lidt over $\frac{1}{4}$ Mil jeg gjorde Rejsen læn-gere, saa var det meget for mig, som med hver Skridt Hoppen gjorde glædedes at være nærmere mit Hjem.

Der hvor Du slog Æggesnapsen sidst, paa samme Sted, hvor vi lejrede os til en lille Luur, der sad jeg og nød min Portion Kaffe Kl. 6 om Morgenen. Nu havde jeg kun 5 Miil tilbage, og i det nydeligste Vejr, en stille og varm Morgen, gik Vejen og

Tiden hurtigt for mig. Det var jo først anden Gang, jeg passerede den Egn, som frembyder Øjet en saa riig Afveksling paa skønne Omgivelser. Klokken 11^{1/2} var jeg i Callundborg. Fatter var i Betjenter-Huset ved Porten, og blev saare overrasket ved at see mig. Da jeg kom til mit Hjem, sad Moder ved Vinduet; jeg holdt, men næppe vilde hun troe sit Øje. O Gud! hvor stort et Gode at eje Forældre, som man kan agte og elske. Ogsaa dette Gode er faldet i vor Lod, elskede Jonna! Himmelen bevare dem for os! Lundbye var her rigtignok. Han bliver til Søndag. Igaar var jeg i Huset hele Dagen; men i disse 3 følgende vil det ej gaae saa roligt af. Vi giøre Begyndelsen i Aften hos Cederfelts. I Morgen hos Fatter og Torsdag Aften hos Kammerraad Herschend og dermed har Glæden Ende; men jeg, for min Part, ønskede langt hellere at have tilbragt den korte Tid i mit Hjem.

I min Skynding glemte jeg at fremføre min Tak til Dine gode Forældre for god Befordring til Roeskilde. Vil Du bringe den foreløbigen, til jeg selv kan opfylde denne Pligt. Du søde Jonna! havde jeg blot 3 Linier fra Din Haand. Det vilde forhøje min Glæde usigelig meget naar jeg vidste, hvorledes alt stod til hos Eder. Med Guds Hjælp vil jeg paa Løverdags Eftermiddag finde Alt efter Ønske; men saa længe min Tanke er i Farum, synes det mig dog en lang Ventetid. Enhver i min Familie beder mig at bringe deres Hilsen hos Dig og Din Familie. Ogsaa fra mig maae Du hilse dem, Enhver især, de er alle saa idelig Gjenstand for min Tanke, som Du kære Jonna her og allevegne opfylder min hele Sjæl. Vær velsignet af Din til Døden trofaste

Bonnevie.

Hils Mühlenstedt og Line! Mor Dig godt!

Meget vil minde Dig om mig, min Tanke skal heller ej være meget fra Dig!

8.

S. T.

Frøken J. Svanenskjold.

Adrs. Hjørnet af Adel- og Ulvegaden
i Nyeboder.

til København.

Betalt.

Callundborg, den 10. August.

Elskede Jonna!

Endnu engang modtage du Brev istedetfor Person, men Du seer, kiære Jonna! atter i Callundborg og mit Ophold her misunder Du mig ikke. Dog det er Tilfældet, som bringer mig her. — Jeg skrev jo sidst fra Ballum et kort Brev, lidet tilfredsstillende, da Du jo slet ikke fik nogen Underretning om Sted og Folk. — I det Hele fandt jeg det nogenledes efter Forventning, skuffedes jeg, da var det især fordi jeg i det schlesvigske saae adskillige særdeles smukke, store grundmurede Præstegaarde, og derved forledes jeg til den ugrundede Slutning, ja! saaledes vil da vel ogsaa B. Præstegaard blive. Med disse fortrinlige Boliger, som vedligeholdes paa Sognets Bekostning og derfor faaer enhver Mangel afhjulpet, med dem kan Ballum Prstgd. ikke holde Sammenligning, men den er dog ret god, og vil vinde ved adskillige smaae Forandringer, som efter mit Ønske foretages af Hr Pastor Holm førend vi komme, og dels let vil arrangeres, naar vi efter fælleds Overslag finde dem nyttige. Gaarden er indskandset af Træer, hvoraf vist en Deel vil falde for min Øxe, da de gjøre Værelserne mørke og Udsigten snæver. Jordene ere fortrinlige. De ere drevne omtrent 200 Aar, Aar for Aar, uden at hvile, og bære dog herlig Afgrøde. Ildebrand bliver ikke meget forskjellig i Prisen fra den for os gjældende, og af Colonial og Manufacturvahrer faar vi alt lettere der end her. I selve Ballum kunne vi kjøbe alt hvad vi behøve i Huset, dog med mere Fordeel og uden Besvær erholde det fra Hamborg og Altona, hvortil flere af Ballums Beboere sejle. Creaturene ere temmelig dyre, men Kørne ansees ogsaa 1 mod 2 danske; det er særdeles smukt Quæg; stort fedt, og alt mørke rødt. Hestene ere dyrere end i Nørre Jylland, hvorefter jeg maae rette mit Kiøb. Af Vogne har jeg bestilt 2 i Hadersleben, hvor de fabrikeres smukke og særdeles godt. En smuk Holstensk Vogn grøn lakeret med 3 Sæder maa du gjøre Regning paa, den skal staae færdig

om 6 Uger i Hadersleben, da jeg har forbeholdt mig først til den Tid at bestemme mig. Den fordømte Landtsenerhest er jeg nødt til at afhænde Holm, da det er forbundet med mange Vanskeligheder at faae dem antagne, det er et ret net Dyr, 4 Aar gammel, men skal koste 40 Rdl. curant eller 80 Rdl.

Kun at de ikke have kiøbt for mange eller for brillante Møbler, da vi vel kunde tækkes med det Simple, ikke fordi at jo nok Egnens Folk vide hvorledes det skal være, og selv have det smukt, men den slemme Transport. — Noget af det væsentligste har jeg jo opsat saa længe, ikke sandt Du vil vide om Boligen rømmes os? Desværre jeg kan ikke afgjort besvare det, da det ikke kunde arrangeres i de faae Dage, jeg var der, men om faae Dage haaber jeg at modtage fyldestgørende Efterretning fra Holm. Imidlertid han og hans Kone og alle raadede mig, at vi burde gifte os strax, og Pastor Holm sagde mig, at var ingen Udvej, da aabnede han sit Huus for os begge. Altsaa tør vi jo ansee vort fælleds Ønske temmelig sikkert opfyldt. Holms Familie ynder jeg meget godt. Han er meget venskabelig og som det lader ligesaa veltænkende. Hans Kone vil vist tage sig af os med al Redebonhed og 2 godlidende Døtre, hvoraf især den yngste Amalia paa 15 Aar er en naturlig, rar Pige. Mdm. Bager er en stille, noget uselig, ret vakker Kone, middelaldrende og boer lige ved Præstegaarden. Min Retour har været overmaade behagelig. Ved Grev Lerches Side, i en nydelig Equipage har jeg kiørt lige fra Schackenborg til Lerchenborg, hvor vi kom i Aftes Kl. 6. Jeg spiste Middag med Familien der, og da det regnede stærkt, holdt Wiernervognen for Døren, for at transportere mig til Callundborg, hvor min Ankomst særdeles overraskede Enhver i mit inderlig elskede Hjem.

Det var nu min Bestemmelse at fuldende min Rejse og forlade Callundborg endnu i Dag, men Du veed, jeg har en lille Sag at afhandle her, og det var mig med Hensyn dertil meget vel, at jeg kom denne Vej. Derfor min rare Jonna er jeg nød til at savne Dig endnu nogle Dage, uvist naar jeg kan faae det afgjort, men det synes som der er nogen Muelighed, nemlig Tilbøjlighed hos Vedkommende. Imorgen skal Fatter, Richter og jeg gjøre en lille Rejse i den Anledning, da vil det vel snart vise sig, hvad Vending Sagen tager. Jeg stræber imidlertid at gjøre Ophold her saa kort som muligt for atter at favne Dig, elskede Pige, med Længsel og med Glæde over hver tilbagelagt Miil, har jeg forud ofte nydt den Salighed at see Dig, Du uselig kiære Jonna, for atter dagligen at være om Dig. Gid jeg maa forefinde Alt vel i Farum. Hils de kiære gode Mennesker ret inderlig fra mig. Vil Du bringe gamle Kampmann min Hilsen og bede ham at Hr. Nannestad vil være lidt belavet paa at assistere

mig endnu paa Søndag, da jeg mueligt kommer sent i Ugen. Sig ham dog at jeg opholder mig her ikke for at forlyste mig, men for muligen at afgjøre Ting af stor Vigtighed. Glæd dig ikke, elskede Jonna, alt er saa aldeles uvist. Hils min kiære Lise og ønsk hende til Lykke, med Glæde har jeg erfaret hendes vel overstandne Barselseng. Herfra modtage du oprigtige, kiærlige Hilsener. Med Længsel nævner jeg Dit Navn, med usigelig Glæde skal jeg, med Guds Hjælp, snart gjensamles med min evig elskede Jonanina. Levvel og elsk Din egen

Bonnevie.

Dit kiære Brev modtog jeg i Møgeltønder og har vel læst det 10 Gange.

S. T.

*Hr. Pastor Bonnevie.*Sognepræst til Ballum Meenighed
i Riibe Stifttil Farum Gaard
pr. Lyngbye.Afgives paa Hjørnet af Adel- og
Ulve Gaden i Nyeboeder til vil-
dere behagelig og sikker Befor-
dring. Betalt.

Callundborg, d. 21de Septbr. 1824.

Min kiære Søn!

Af mit Hjertes Fylde lykønsker jeg Dig og Din Elskede til Eders nu fuldbyrdede Ægte Forening. — Den algode Gud vel-signe og lyksaliggjøre Eder i mange, mange Aar og forunde os Gamle den Lykke og Glæde endnu i nogle Aar at være hos og med Eder og være Vidne til Eders Held, hvad kand eller bør vi da ønske mere!

Ogsaa i Fædrene-Boelig her fejrede vi i Stilhed i en halv Snees Venners Selskab denne Fest og under fyldte Glasses Klang og Udtømmelse paa Neglen erindrede Eder Alle med inderlig Glæde og Tilfredshed indtil Midnats Timen var passeret.

Fra den gode Pastor Walther havde jeg i Søndags Brev, hvori han melder med Længsel at forvente Dig til Vallekilde midt i denne Uge, ligesom og i denne Uge at ville komme til Callundborg for at slutte Befragting med Skp. Bune af Flensborg til samme Stæd for hans Families og Godes Overførsel til Flensborg, og hvilken Rejse han forhaaber om 14 Dage herfra at kunne tiltræde. Jeg har da belavet mig paa til saadan Sammenkomst at maatte udtælle ham de endnu ham pligtige 1500 Rdl. mig vedkommende, som til saadan Bestemmelse ligge parate.

Endskiøndt jeg ingensinde har betvivlet et lykkeligt Udfald af det nu istandbragte Mageskifte mellem Dig og W., har jeg dog ikke fundet det passende i den Anledning at nærme mig enten L. eller F. Adeler førend efter den finale Afgjørelse og Din Ankomst her i Egnen; men da jeg veed, at Khrr. og Baron L. med mægtig Haand har bidraget hans Skiærv hertil, og han om faae Dage forlader Adalersborg for at tiltræde en. forehavende Rejse til Udlandet, har jeg bestemt mig for paa næste Torsdag at rejse til Adalersborg for at complimentere Geheime-raadinden saavel som Kammerherre Løvenskjold i Anledning af Din Ansættelse til Vallekilde, det velsignede kaldet.

For de i Dit sidste Brev af 18. dennes ommeldte 500 Rdl. har jeg gjort den Anstalt, at Du strax ved Ankomsten her vil kunne erholde denne Sum til Laans imod Renters Svarelse og vedbørlig Sikkerhed, hvorefter Du med fuldkommen Tryghed kan afgjøre Dine Ting og Forpligtelser i Hovedstaden.

Jeg talte nu med Skp. Bune angaaende Passagen for Walthers Familie og Gods til Flensborg, for hvilken han forlanger 80 Rdl. Fragt, og vil ikke vedtage at vente længere efter saadan Befragtning, end til Midten af næste Uge, hvilken Omstændighed altsaa vil paaskynde Walthers Oprykning og Din snarest gjørlige Ankomst til Kaldet eller denne Egn. —

Jeg maa nu for denne Gang slutte, og blot tilføje Alles vores kiærligste og forbindtligste Hilsen fra enhver især samt Forsikring om, at jeg til Graven forbliver Din

hulde og kjærlige Fader

E. Bonnevie.

Høivelbaarne

Hr. Hofjægermester de Svanenskjold

til Farumgaard

Adr.: Pustervig Nr. 200.
Betalt.

pr. Kiøbenhavn.

Wallekilde, d. 6. December 1825.

Kjære Svigerfader!

I min Jonaninas Sted sidder jeg ved Skriverbordet for at meddele de Efterretninger hun selv havde ønsket at have bragt Dem om vort fælleds Velbefindende, hun er nu, som saa ofte, afhængig af Imanuels Commando, og han lader sig ikke saa let bestikke. I mit eget Navn har jeg saa meget at takke for denne gang — hvor usigelig kjær er ikke enhver Ytring af Venskab fra Mennesker, hvis Agtelse og Yndest jeg saa inderligen ønsker at fortjene og bevare. Og hvor særdeles behagelig maatte da Jægermesterens sidste Brev være mig, hvori De, med Faderfølelser, nedbeder Held over mig og dem, til hvem min Skjæbne uadskilleligen er knyttet, og hvori min ærede og elskede Svigermoder og de kiære Søstre Mitte og Cathinca alle hilse mig med samme Følelse og Inderlighed. Værer alle kjærligt takkede for dette, som for ethvert Gode jeg nød ved Dem og i Deres vennehulde Kreds. — Vi ønske saa ofte at kunne forandre Opholdssted for nogle Dage og være iblandt Dem, eller at være samlet med Dem her. Dette Ønske opsteg ogsaa i Dag da vi ganske ene, kun i Tankerne kunne forenesmed vore kjære. —

Du kiære Mitte ønskede mig godt Vejr i Dag for at Fader kunde komme. Vejret er taaleligt — men han er desværre saa aldeles bunden, at han ikke kan komme førend de 2de Juledage og har nu ikke længe været her, saaledes har det høje Collegium behaget ved smaalige Projecter, at udfylde ham enhver Time paa Dagen. Jeg kommer derimod nok selv til at gjøre en Rejse til Forvalter Richter i Eftermiddag i Anledning af Madame Walthers Pengeforlegenhed i Slagelse — og i saadant Tilfælde holder de dem troeligt til mig. Jonanine fik Brev fra Madame Zacharia i denne Anledning igaar. Barnet er nu saa vel at Madame Walther begynder sin Retour førstk. Søndag.

Vor lille trivelige Imanuel bliver nok med det første vaccineret. Fader har talt derom med Voigt og han vil gjerne komme

hertil — det er jo ogsaa en Betyggelse. — Han er meget god om Dagen som om Natten og alt er i sin naturlige Orden — men alle Kapper blive for smaae. Jonna er særdeles glad ved Hagedugene, da han bestandig skal have en tør. Til Slutning vore kiærligste Hilsener til Dem og vor elskede Moder, Mitte og Trine og Edvard. Deres inderlig hengivne forbundne Svigersøn

H. Bonnevie.

Nu da jeg blev ferdig med et Brev til Line, som jeg længe har skylt hende, og nu skrevet med min lille Unge ved brøstet, da hun ellers intet havde faaet, maae jeg dog ogsaa tilføie et par Ord i dette Brev, ja jeg vilde ret ønske at vi havde dem her alle i Dag. Nu maa jeg i ald hast slutte da Posten skal bort.

11.

Højvelbaarne

Hr. Hofjægermester de Svanenskjold

til Farumgaard

Adr.: Pustervig Nr. 200.
Betalt.

pr. Kiøbenhavn.

Callundborg, d. 13. Januarii 1826.

Elskede Svigerfader!

Glad sidder jeg her i mit kjære, gamle Hjem og nyder den Lykke at see raske og tilfredse Mennesker om mig; men desuagtet nærer jeg dog det Ønske at kunne følge min inderlige Tilbøjelighed, min Længsel efter at gjensamles med Dem og kiære Familie paa Farumgaard, isærdeleshed paa denne Dag, da alle med Glæde trænger sig til Dem for med Ord at tolke hvad Hjertet føler og tilsiger. Den Højagtelse og Kjærlighed jeg skylder Dem, kan desværre, paa denne Deres Fødselsdag, kun bevidnes ved skriftlig Meddelelse; men jeg kan derfor føle mig glad ved Forsynets Godhed mod os Alle, som lader denne Dag — det jeg haaber og inderligen ønsker — vorde en ublandet Glædesdag for den hele Familie, for enhver iblandt os, som med oprigtig Følelse og øm Hengivenhed, nedbeder Held og Glæde for Deres Fremtids Dage. Denne Erkjendtligheds Følelse fornyes daglig ved min ømme Jonnas Side. Med hende føler jeg hvad jeg skylder Dem og Himlen, som bandt mig til saa mange Goder.

Talen har ofte været om at rejse til Farum til d. 13. Januar: men Deres Kjærlighed for Jonanine vilde dog maaskee ikke kunnet have frikjendt os for Uforsigtighed om en saadan Vintertour havde medført nogen ubehagelig Virkning for Jonna selv eller for vor lille Krabat. Uden Frygt for Vejr og Rejsens muelige Ubehageligheder, havde jeg med den største Glæde ilet ned til Dem; men her stod den lange Frastand fra den elskede Jonanine, og flere Dages Fraværelse, paa en Tid, da hun slet ingen har ved sin Side med hvem hun kan søge tilfredsstillende Omgang eller nærme sig med Fortrolighed, saa stod alt dette mig for Hoved og forstyrrede min Rejseplan.

Saaledes staaer da nu vort Haab til Foraaret, dets mildere Luft og længere Dage vil vist yde os det som den barske Vinter ej vil tillade.

Vor lille raske Emanuel bliver sandsynligvis vaccineret paa

Søndag, ja maaskee imorgen. Jeg havde faaet en Portion Vaccine af Doctor Voigt i Mandags, men da han hørte idag, at den ej var benyttet endnu, gav han mig til min Betyggelse en frisk Portion idag, og Dünchel skal anbringe den paa den søde Drengs Arme. Om nogle faae Timer haaber jeg at gjenfinde begge de Elskede i vort lykkelige Hjem, som jeg forlod igaar Formiddag. Selv afsender hun vist nogle Linier til den elskede Fader paa hans Fødselsdag. At undvære blev jo Menneskets fælleds tunge Lod, men Gud være lovet! som ikke lod Adskillelsen blive værre, end den er, og at Sommeren saa let kan erstatte hvad vi nu for en kort Tid maae savne.

Mine Forældre og min Tante bede mig Alle, at bevidne Dem Lykønskninger i Anledning af Dagen, og min Fatter ønsker med mig at vi endnu kunne fuldføre Rejsen og naae det kiære, kiære Maal før Aften.

Vore Hilsener og bedste Ønsker! for Dem og Familie.

Deres forbundne, inderligt hengivne

H. Bonnevie.

NOTER:

1. Brev fra *Anna Olava Bonnevie* f. Gundersen, gift med Toldinspektør i Kallundborg Emanuel B., til Sønnen Honoratus, skrevet antagelig 1819 eller 20.

Thrine er Datteren Cathrine, gift med Artillerikaptajn Joachim Theodor Lundbye, der boede paa Christianshavn; lille Johan er Johan Thomas L. (f. 1818) Kunstneren; Sine er formentlig Ls Fige. Lise er den anden Datter, Anna Elisabeth, gift med Premierløjtnant i Flaaden Jens Seidelin; Anton er deres Søn Peter Anton (f. 1814).

2. Billet fra *Regine Dorothea de Svanenskjold* f. Qvistgaard, gift med Hofjægermester Peter de S. til Farumgaard, til Datteren Jonanine (Jonna), der blev gift med Pastor Honoratus B. — Desværre uden Dato.

3. Brev fra Hofjægermesterinde de S. til Datteren Jonna, der da opholdt sig i København hos Søsteren Nicoline (*Line*), gift med Kommandanten i Nyboder, *M. C. Mühlensteth*.

Skrevet antagelig 1820—22. Den omtalte Broder er maaske Ritmester Andreas Qvistgaard. Tybjerggaard (syd for Ringsted) ejedes af en nær Slægtning, Major Jacob Neergaard.

4. Brev fra Toldinspektør B. til Sønnen Honoratus.

Denne tog sin Embedseksamen med 1. Karakter d. 26. April 1821.

5. Brev fra Fru Toldinspektør B. til Sønnen Honoratus paa dennes Fødselsdag.

6. Brev fra Hofjægermesterinde de S. til Datteren Jonna paa dennes 26-Aars Fødselsdag.

Det er hendes Forlovede, der omtales. *Kampmann* var Sognepræsten i Farum, hos hvem Honoratus B. var Kapellan.

7. og 8. Breve fra Honoratus B. til hans Forlovede, Jonna S.; det sidste skrevet 1824.

18. Aug. 1824 udnævntes H. B. til Sognepræst i Ballum, der ligger paa Sønderjyllands Vestkyst, da den nævnte Pastor Holm fik et Sogn i Nærheden. Men han kom ikke derover; thi 27. Sept. s. A. fik han ved Mageskifte med Pastor *Walther* dennes Kald, Vællekilde og Hørve ved Holbæk. Det er Forhandlingerne herom, der omtales i Brevet. — Mdm. *Bagger* var Enken efter Holms Forgænger i Embedet. — *Lerchenborg* ligger lige ved Kallundborg. — *Lise* er Søsteren Elisabeth Seidelin, hvis Søn Frederik fødtes 4. Aug. 1824.

9. Brev fra Toldinspektør B. til Sønnen Honoratus i Anledning af dennes Bryllup d. 19. Sept. 1824.

Den omtalte L. er Kmh. Baron C. Løvenskjold til Løvenborg, gift med da afdøde Gehejmeraad Fr. Adellers eneste Barn; Adellersborg (Dragsholm) ejedes af Gehejmeraadinden.

10. Brev fra Pastor B. til Hofjægmester de S., skrevet paa Præstens Fødselsdag.

Emanuel er 11 Uger gl. Mitte og Cathinca (= Trine) er Svigerinderne Marie og Cathrine. Voigt er Distriktslægen i Kallundborg. — Efterskriften er tilføjet af Jonna B.

11. Brev fra Pastor B. til Hofjægmester de S. paa dennes Fødselsdag.

Dünchel er en tysk Kirurg, der praktiserede paa Vallekildeegnen. — Den omtalte Tante er hans ugifte Moster „Tante Gunder“.

Til

Fru Jonna Bonnevie,

Vallekilde.

---

6. April 1836.

Kjære Moder.

I Anledning af Fødselsdag saa vil jeg skrive Dig et lidet Brev til og ønske Dig Himlens bedste Velsignelser i det nye Aar. Til Slutning vil jeg gratulere dig.

Forsmaa ei den Ubetydelighed som medfølger. Din

Emanuel Bonnevie (10 Aar).

Til

Pastor H. Bonnevie,

Wallekilde.

Strenghøjgaard, 3. Nov. 1854 Aften Kl. 7.

Velsignede Forældre.

Undskyld Hastværk! I dette Øjeblik kørte Auktionarius herfra og jeg blev nu færdig med at udlevere og expedere solgte Genstande. Det har været et grueligt Roderi i disse Dage, og vi have nu næsten tomme Værelser, da de ikke har beholdt ret meget. Det blev ret godt betalt, dog meget, for godt Køb. Jeg købte kun et stort Spejl, om Du erindrer det som hang over Sofaen i Dagligstuen for 26 Mark, samt en god Servante 8 Mk. 12 Sk. og Rullen som jeg ved nærmere Eftersyn fandt god af Egetræ og godt beslaaet for 10 Mk. 8 Sk. Det var jo nok, men en ny skulde ogsaa i Aar anskaffes.

Jeg solgte en gammel Vogn 20 Rdl. og et Par gamle Seler 16 Mk. samt en del gammelt Skrammel, jeg samlede sammen rundt om og ikke duede. Jeg havde den store Glæde, at Broder Carl kom i Mandags Aftens og overraskede mig. Vi havde to herlige Dage sammen til Torsdag Morgen, da han kørte med mig og Hertel til Frederiksborg Marked, — og tænk, ligesom vi kom af Vognen i Gæstgivergaarden kommer Peter og slaar os paa Skulderen uden at vi saa ham. Gensyn rart — hele Dagen sammen — mange Aar siden — stort Marked —. Jeg solgte mine gamle Udgangsøg og fik meget mere end jeg havde ventet — 17 Rbd. for den ene og 14 Rbd. for den anden. Købte igen 4 smukke og meget godt holdte Ungsvin for 28 Rbd. — god Handel. 1 nyt godt Seletøj 15 Rbd. 1 Spand 5 Mk. 2 Grebe og 1 Skovl 4 Mk. 8 Sk.

Da vi tre Brødre vare færdige paa Markedet gik vi ud og besaa Stutteriet, meget morsomt. Kl. 5 kørte jeg hjem. Kl. 6 begge Brødrene til Københ. Herlig Dag. Peter vilde været her til mig, men paa Grund af Auktionen opgav han det. I Søndags var jeg i Kirke i Slangerup, meget god Prædiken af Arboe Capellan. — Fuld Kirke — Køn By. Købte en rigtig god Mødding for 20 Rdl. og holdt næste Morgen mit Indtog i Byen med 3 Møgvogne, selv kørende den forreste. Baade Bagsmækken og for Forsmækken, stort Læs, højt Tag, ovenpaa hvilken vi sad og kørte hjem. — God Handel 15½ Læs af disse store. Da jeg

havde faaet dem, var jeg rundt og købte Askemøddinger til 24 Sk. pr. Læs. godt Køb — havde jeg bare Tid at blive ved. Kørte i to Dage — 24 Læs — 4 Læs med hver Vogn om Dagen. Sled haardt, tidlig op og sildig hjem. Slangerupperne gjorde store Øjne hver Gang jeg rullede gennem Gaden. Haaber at faa mere blot jeg faar Tid at køre. Bønderne i Uvelse køber megen Gødning i Frederiksborg for 9 Mark pr. Læs. Jeg har idag gjort Bekendtskab med en Del af Uvelse Gaardmænd, meget nette og fornuftige Mænd. Jeg talte med et Par af de første om forskellige Sager ved vores Fag med megen Fornøjelse, og ytrede de, at jeg havde købt meget godt, naar jeg blot havde Driftskapital. Gaarden var god i sig selv og kunde blive meget god. At den ikke gav noget under H. var meget naturligt. Fuldmægtig Marcussen som holdt Auktionen, sagde ogsaa at Handelen var god, at jeg gerne kunde tjene Penge til Foraaret. Justitsraad H. er nu budt 30000 Rdl. for Prøvelyst uden Afgrøde og uden Skoven ved Teglværket, 80 Tdr. Land. Saa med Guds Hjælp, velsignede Forældre, har vi været heldige, jeg er uhyre glad og ved frejdigt Mod, vaagner stadig tidligere end jeg plejede om Morgen og inspicerede med min Lygte hver morgen ligesom jeg ogsaa inden jeg gaar i Seng er rundt hos Kreaturerne. — Fedesvinene, og de to Fedekøer tager godt til. Hestene kommer sig ved god Strigling. 2 unge Karle paa 21 Aar, har jeg nu faaet, saa jeg nu har 4, men kun en Tærskemænd, — bliver nødt til at have en Tærskemaskine, den har jeg Mandskab til med mig selv.

Nu hjærtelig Tak elskede Fader for Dit idag modtagne herlige Brev en uhyre Glæde. De inderligste Hilsener til mine velsignede Forældre og Søster.

Eders inderlig hengivne

Emanuel.

Jeg sender i Aften Vogn til København med 6½ Td. Hvede og 12 Rug. Gid jeg havde mere aftærsket til disse Priser.

Hr.

Emanuel Bonnevie,

Strengøjgaard.

Wallekilde 19. Nov. 1854.

Min kære gode Emanuel.

Da det er saa heldigt at vi i Eftermiddag kan faa Bud med Ole Jørgen i Bjerresøe til København, saa sender jeg Dig nogle gamle Sengklæder til Din Røgter, som han nok kan hjælpe sig med; Vaarene er kun gamle, men der er god Fyld i, naar Georgia engang gør noget nyt Vaar. Det de er pakket i, maa Du gerne beholde, det er et godt Vaar. Vi har i Dag haft Brev fra Din kære Georgia, vi ved deraf, at Brylluppet er nu bestemt til den 9. December. Jeg havde næsten troet, de havde valgt den 6te, men de har vel deres Grunde, saa Du maa endelig ikke omtale denne min Yttring. Jeg er glad ved at Brylluppet bliver saa snart, for nu er det ikke godt for Dig ogsaa at skulde være Husmoder. Er den Jomfru Du omtalte ogsaa rejst? Hvor mange Dage kan Du nu blive fra Hjemmet, naar Du kommer at holde Bryllup, kan der falde noget af til os ved den Lejlighed, lad mig det vide? Du kan tro, vi taler og tænker idelig paa Dig i denne Tid, ja Gud give Dig Hæld og Lykke til al Din Gerning, saa vil det med Hans hjælp nok gaa godt. Fra Tanterne havde jeg i Dag Brev, som fortalte at Du havde været hos dem paa Din Rejse, og om Møblerne, som var købt til Eder, ja, det bliver en Glæde, naar Du skal til at modtage det, og ordne det til Georgia kommer. Du kan tro, jeg længes ogsaa efter at se Dit Hjem, og Fader længes alt efter atter at besøge Dig; den Reise tror jeg ikke vi vil faa Vanskelighed med at faa ham til at gøre. En Ting vil jeg endnu spørge Dig om i al Fortrolighed, troer Du, at de beder Onkel og Tante i Nykøbing til Brylluppet? Det er jo ikke rimeligt at de kommer, da det er saa lang en Vej, men det vilde dog vist gøre Tante ondt ikke at blive buden. Du maa ikke omtale dette Spørgsmaal kommer fra mig, men brænd disse Linier, naar Du har læst dem. Nu glæder vi os til atter Brev fra Dig paa Onsdag, Du kan ikke tro hvor Fatter gaar og længes efter Brev. Nu de kærligste Hilsener fra alle, Din dig elskende Motter.

Fader er i Kirken.

Til

Hr. Pastor H. Bonnevie,

Vallekilde.

Strengshøjgaard den 14. Dec. 1854.

Mine velsignede Forældre.

Med Tørrevognen iaften skal disse Linier forhaabentlig naa det kære Hjem paa Søndag. Hvilke herlige Dage tilbragte vi dog ikke sammen i Ondløse, ja det var Dage for hele Livet, og hvor skjønt lod Gud ikke Solen tilsmile os da vi gik til Kirke, ligesom ogsaa paa vores Rejse hertil, der var i det dejligste Vejr. I Præstegaarden blev stor Bevægelse, da vi alle baade til Syd og Nord droge afsted Kl. 10^{1/2}. Ogsaa Bevægelse i Gemytterne og ganske naturligt, Adskillelse maa immer være blandet med Glæde og Sorg, og selv jeg syntes det var ganske underligt at forlade den Egn og det Hjem, hvor jeg havde nydt saa megen Lykke og tilbragt hele 10 Aar af mit Liv. Forlade den Gaard, hvor jeg jo regelmæssigt 3 Gange om Ugen efter Dagens Besværligheder, tilbragte den lykkeligste Aften, og saasart jeg kom ind ad Porten, saa min elskede Georgia staa i Døren med sit kærlige rare Ansigt. Ja, med Tak til Gud for, hvad han her havde givet mig, forlod jeg dem.

Erindringen om dette, om det elskede velsignede Hjem i Vallekilde om min og min Georgias Ture dertil, maa daglig gøre os mere taknemmelige imod vor himmelske Fader.

Jeg traf Gud ske Lov alt meget vel ved min Hjemkomst og kunde mærke, at Folkene havde søgt at faa alt gjort saa godt som muligt. Kaalrabierne var hjemme saa nær som to Læs, vi fik Tirsdag Formiddag. Ialt 42 Td. De var større og bedre end jeg havde ventet, da de sad saa dybt i Jorden. Jeg er uhyre glad over dem, da de vil hjælpe godt paa Køerne. Jeg har endnu Turnips til Jul. I Morgen begynder jeg paa Hveden igen, da jeg vil tærskke den ud først, men sender vist ikke ind paa denne Side Jul, da Tilførselen er saa stærk. Jeg er mere og mere tilfreds med Maskinen, det er ret en daglig Glæde. Naar jeg nu faar tærsket Hveden skal Hakkelsemaskinen tage fat. Gid den viser sig lige saa god. — Hvilken Forandring for mig i Livet paa Strengshøjgaard, siden jeg kom hjem med min Hustru og overleverede hende hele Husførelsen, en behagelig Lettelse —

og hvor herligt om Middagen og om Aftenen, naar jeg kommer i Stuen, at blive modtaget af hende i den nu saa hyggelige og virkelig nydelige Dagligstue, saavel siden ved det saa appetitligt udseende Bord, hvor Maden smager dobbelt saa godt som før i min Ensomhed. Ja, Gud være lovet for alt godt. Jeg føler mig saa inderlig lykkelig. Jeg glædede mig over i Aftes at udpakke mine herlige Sager fra min kære Moder; ja, det var rigtignok gode Varer, og modtag min inderligste Tak derfor, som for saa meget meget andet.

„Paa Bunden laa Rosinen“, kunde man ogsaa dengang sige, og vi bleve uhyre overraskede ved den Slutning og hvilken forøget Værdi har ikke den Gave, i det den har tilhørt vore velsignede herlige Bedsteforældre (Toldinspektør Emanuel B. i Kallundborg). Af deres Sølvskeer have vi valgt os hver sin og skulde ved Brugen heraf jævnlige velsigne deres Minde. Jeg skulde nu have skrevet til Nykjøbing, det kniber med Tiden, Jens skal snart køre, om Dagen har jeg ingen Tid. Det morede mig i Ondløse at faa tilsendt fra Madamme Voigt en Pose fuld af Gulerødder, som jeg var ganske overrasket over.

Hermed Lev vel velsignede Forældre og Søster. Endnu engang Tak for alt godt og modtag den hjerteligste Hilsen fra Eders inderlig hengivne og

lykkelige *Emanuel*.

Hr.

Proprietær E. Bonnevie,

Strenghøjgaard pr. Slangerup.

Vallekilde Juleaften 1854.

Enskønt her ikke er megen Roe til at skrive, da Carl og Fætter Carl, synger Duetter, Anna spiller og Hoff og Betty spaserer op og ned af Gulvet og passiarer og Klokken er snart 11, saa kan jeg dog ikke lade Posten gaa i Morgen, uden at sende Eder et Par hastværkslinier, for at sige eder, at i ret er nogle rare Børn, som saa ofte glæder os med saadan lange kærlige Breve, ja i kan troe, at alt hvad der angaar eder, har den største Interesse for os, ja Gud være lovet i er glade og lykkelige. Det er jo umaadeligt alle de kærlige Sager der er strømmet ind til eder, i har rigtignok Sølv for mange Penge. Jeg kan godt tænke mig at det ikke er rart for dig naar Emanuel er borte, men Du skal lade en Pige ligge i din Nærhed. Det er rart at Du nu har Slagteriet fra Haanden, og det var jo meget godt. Nu skal i høre hvordan vi har det her. I Aftes kom Carl, Carl Seidelin, Hoff, Reginald og Sjæplern. De to sidste rejste atter i Morges. I Morgen kommer Hoffs 2 Brødre og en Baron Breton. Ven af Hoff og Carl, saa her bliver et rigtigt compagnie. Anden Juledag rejser den hele Ungdom til Nykøbing hvor de alle skal til Bald hos Onkels. Det hedder rigtignok Børnebald. 3. Juledag skal de alle til Bal paa Anneberg, og kører de da alle lige derfra og her hjem. Du seer da, at vi to gamle bliver ene her tilbage endskjønt vi er buden med begge Steder, men jeg synes at 8te herfra Husset kan være nok, men de har buden alle vore Gæster. Anden Nytaarsdag rejser de alle paa nær vor Hoff, der bliver en 8te Dage længer. Nytaarsdag vil vi bede nogle unge her, som maae more dem som de kan med Juleleg og Dans efter Claveret, for Bald bliver her ikke noget af med. Vi vil ogsaa anmode de unge fra Ondløse om at komme, tror Du de faar Lov? —

Det glæder mig at i skal til Farum 2. Juledag, det vil more Tanterne at faa fat paa Georgia ogsaa, nu ser de dog en Gang imellem Emanuel paa sine Rejser, og det er ogsaa behageligt for Em. at kunne bede der. Nej nu kan jeg ikke mere i Aften end sende eder de kærligste Hilsener fra alle her, og snart skal i faa et ordentlig Brev fra Fatter, men i disse Dage kan han ikke faa Tid. Tag nu til takke med disse hastværks Linier, fra eders — eder elskende *Motter*. — En rigtig glædelig Juul og et lykkeligt Nytaar ønskes eder af os alle.

Til

Hr. Forstcandidat Carl Bonnevie.

Vallekilde d. 15. Sept. 1862.

Kære Broder Carl!

Nu er det en god Tiden siden, du faar Brev fra mig, jeg vil ikke undskylde mig, det er saa gammelt, men i Aften føler jeg saadan en Lyst til at tale lidt med min egen Carl, og tager derfor fat paa skriveriet. Jeg kan vist ikke opvarte dig med noget Nyt, da Frøken Jahn saa nylig er kommet fra Egnen. Du ved vel ogsaa at Regine er i Nykøbing, i Gaar var her Brev fra hende, det gaar paa Kraft med Selskaber derinde. Nu har der været Selskab hos Holsteins, Petersens, Kongsted's og paa Anneberggaarden, Onkels skal nok i denne Uge have et stort Selskab for dem alle igen. De tre første Steder havde nok været meget stivt og temmelig kedsommeligt, men paa Anneberg havde der været meget muntert, de havde spillet og sunget og det endte med at de begyndte at d a n s e og Tante Hanne førte an Cottilion og med en Provstinde Damsgaard, og den gik ypperligt. Hos Petersen's havde der været 2 Spilleborde og alle Damerne havde spillet Sorteper der var ogsaa meget morsomt. Du maa ikke tro at gamle Peter har været med ved de Lystigheder, nej! han maatte pænt sidde hjemme, han var ikke buden, jeg synes meget godt om Nykøbing, jeg har været der to Gange, og Grønehave er allerkæreste, Dandsepavilionen ikke at tale om, Peter og jeg fik os en lille Pirolermazurka i den, jeg tænkte paa hvordan du har dandset der, men næste Sommerbal vil jeg haabe vi gøre Følgeskab, ikke sandt? det kan blive Løjer! Nu har jeg da talt, leet, seet, dandset med Marie Petersen, jeg kan godt lide hende, men jeg kan rigtignok ikke se at hun skal være kjøn, jeg finder Ida kjønnere, men det forstaar sig paa et Bal kan hun ogsaa have taget sig bedre ud, hun talte med Henrykeklse om Skovballet. Regine har været flere Gange sammen med Charlotte Buchvald hun talte om at de skulde have Bal til Julen, og spurgte om vi vare i Nykøbing paa den Tid, vi skal nok indfinde os, det kan hun være rolig for. Ja du kan tro kære Carl det er et morsomt Sted for os at komme og vil vist ogsaa bringe os mange Fornøjelser i Fremtiden. Onkel og Tante er meget ligefremme og muntre saa man morer sig godt hos dem. Peter kan meget godt lide Jajdsen, og Gustave's er hans gamle

Skolekammerat fra Kalundborg. D. 25. ds venter vi dem, da her saa er en Auktion og Tante benytter sig af Lejligheden og kommer. Nu har du sandelig faaet en Beskrivelse om Nykjøbing, maaske længere end du ønskede den, og til min Forskrækkelse. Hvor mon Brevet bliver af fra den jyske Tante, hører jeg Broder sige, ja hvor bliver det af? det maa du nok sige, men hun er immer paa Farten den forfløjne Tøs, de kan ikke holde Stadighed paa hende herhjemme, derfor flakker hun saadan omkring. Jeg har nu været en fjorten Dage i Nykjøbing, og morede mig fortræffelig, jeg besøgte dit gamle Hjem hos Wellendorf's og fandt der var saa hyggeligt og godt at være, kun Skade Sigismunda ikke var hjemme, hende havde jeg gerne gjort Bekendtskab med. Derimod kan jeg hilse dig fra Jomfru Klyver, hun var meget veltalende. Nergaard maatte agere Vært, da Forst-raaden heller ikke var hjemme, han har rejst en Del af Sommeren. Jeg rejste sammen med ham fra Jylland, han var paa Silkeborg og spiste en Dag til Middag paa Marienlund. Derfra kan jeg sende dig Hilsen fra Gartner Bagge og fra den elskværdige Fru Dræbye. Men nu er Brevet blevet fuldt og jeg havde meget mere at fortælle Dig, men saa maa det vente til en anden Gang. Vil Du hilse de kære Tanter fra mig, og din øvrige Familie bedes ogsaa hilset. Lev nu vel Du velsignede Broder, vær hilset hjærtelig fra alle men mest fra Din trofaste

Betty.

Ranbmærkning: Hvor er det kedeligt nu er Papiret fuldt, men Betty vilde partout skrive i Dag, næste Gang skal jeg nok være den første der begynder Brevet. Mange Hilsener fra Din velsignede, trofaste

Anna.

Pastor Honoratus Bonnevis Mindeord til sin Hustru.

Den 21. Juni 1866.

Timerne iler, og en alvorlig Afsked nærmer sig. I unge Aar plejede vi ved min Jonnas Side at sige hinanden „Godnat“ naar Dagen var endt. Jeg synes, at vi i denne Aften, medens hendes Legeme endnu er iblandt os, og hviler den sidste Nat i hendes gamle kære jordiske Hjem, skulde slaa Kreds om hende og dvæle ved Mindet om den lange Dag vi delte med hende. — Hendes Livs Sol er gaaet ned for os, men i Aftenens sildige, rolige Time trænger Dagens Minder sig bedst frem, baade de glade Minder og de sørgelige.

Lade vi alle disse Minder ved hendes Liv, samle sig til et Haab, da træder hendes ærlige, oprigtige og trofaste Kærlighed til mig, til alle hendes Børn, Svigerbørn og Børnebørn, til hendes Slægtninge, til hendes Venner frem som det der altid ledte hendes Tanker, hendes Ord og hendes Omgang og Forhold til os alle.

Vi mindes hende som den utrættelige, flittige og dygtige Husmoder og hendes Virksomhed ophørte ikke førend hendes Kræfter ganske vare udtømte. Vi mindes, at hun glad modtog alle, som gjæstede vort Hjem, og det var hendes Ønske at gøre alt godt og hyggeligt for alle.

Vi mindes hendes levende Tro paa og Følelse for alt hvad der var sandt, ædelt og godt og derfor ærede og elskede hun det Guds Ord, som knyttede hendes Sjæl og Hjærte til det himmelske, det Guddommelige. Hun opbyggede sig ved at høre og læse Guds Ord, og søgte sin Glæde, sin Trøst, sin Styrke i at dyrke sin Gud, i stille Andagt, men i Aand og Sandhed, og beredte sig saaledes til en salig Bortgang fra denne Verden.

Ja! Til Mindet om hende knytter jeg det glædelige Haab, at dersom vor Herre stod blandt os, da vilde han sige til os som sørge over hendes Død, ligesom Han sagde til dem, som sørgede ved den unge Piges Dødsleje: „Hun er ej Død, hun sover“!

Med dette Haab ville vi tage Afsked med Hende, den sidste Aften vi har omringet hendes Leje, at hun efter Dødens Nat vækkes af ham, Livets og Dødens almægtige Herre, og at han af sin forbarmende Naade der vil lade os alle samles og genforenes til Liv og Uforkrænkelighed.

Hendes Minde leve og leve til Velsignelse i vore Hjærter alle vore Dage.

Erindringer fra Jubelfesten i Vallekilde den 3. Oktober 1871.

Optegnet af N. D.*)

Sognepræst Honoratus Bonnevis 50 Aars Jubilæumsfest

3. Oktober 1871.

Der var Travlhed i Præstegaarden den 2den Oktober, thi Dagen efter var det jo Bonnevis Festdag, hans Jubelfest skulde fejres, thi vi der elskede den gamle saa trofast saa ømt, alle vi, glædede os til Dagen som til den bedste Festdag i vort Liv, og med glade Hjerter og med travle Hænder bragte vi alt i Orden til denne sjældne Højtidsdag, — en Højtidsdag, der skal lyse for os vort øvrige Liv, en Højtidsdag hvis Minder staar med uudslettelige Bogstaver i min Sjæl, og som jeg taknemlig paa-skønner, at det blev mig forundt at dele med de mange Kære. Som sagt. — Alt i Gaarden var Travlhed og Glæde. Lili og Juliane (Svigerdøtrene) iførte store Kjøkenforklæder hjalp Regine paa mange Maader — jeg bevæbnet med en stor Sløv, regjerede i Kjøken og Spisekammer, lavende Salater og Skildpade, Ragout og Punsch Alt om hinanden — Regines Stemme lød og bød, snart i Kjælder, snart paa Loft. — Hoff og Sønnerne havde det udvendige — med en Tømrer og flere andre Hjælpere, byggede de en Æresport ved Indkjørselen til den gamle Præstegaard, plantede Dannebrogflag paa hele Vejen, lige fra Gaarden og op til Kirken, smykkede det gamle Huses Vægge med Flag og Blomsterkrandse prydede Værelserne paa lignende Maade, og tørnede paa mange Maader sammen under Spøg og Latter, men altid i stor Travlhed.

Saaledes gik Morgenstunden, Frokostbordet samlede hele Familien, og denne Samling af Slægt og Venner var blevet forøget med Emanuel, Georgia, Honoratus og Ulla Svanenskjold, der havde ligget i Holbæk om Natten, og i god Tid om Morgen kom til Barndomshjemmet, hvor gamle Fader modtog ogsaa disse Kjære med aabne Arme og et glædesstraalende Ansigt. Da Maaltidet var endt — begyndte Virksomheden paany. Gamle var ogsaa i kort Galop hele Dagen, slog den ene over Nakken, daskede den Anden paa Panden, tog den 3die i Armen og hjalp paa mange Maader til at vedligeholde Munterheden.

Ja han var overalt til Stede med travle Ben og Hænder — og

---

*) N. D. er muligvis Generalinde Diederichsen, der var en nær Ven af Familien og var indskrevet som Fadder for Pastor Hoff's lille Pige Helga.

H. Bonnevie blev indsat som Kapelan for Farum og Værløse Sogne 14. Oktober 1821; udnævnt til Sognepræst i Vallekilde og Hørve 22. Septb. 1824. —

det Bedste af Alt, med Spøg og kjærlig Skæmt. Det kan nok være der var Liv og Lystighed ude og inde. Paa Højskolen hentedes Borde og Bænke, Dørene løftedes af Hængslerne og den store Sal blev forvandlet til en Spisehal — der blev dækket til henimod 70 Mennesker — festlige Borde med Skinker, Stege og hvad der udfordres til et velbesat Bord — samt Kransekager og Frugt. Hver gik til Sit, men Middagsmaaltidet samlede os atter — her var igjen livlig Stemning — Ingen vidste af Træthed at sige, men Alle vare vi unge og friske. Aftenen kom, Aftenen før Festdagen. Hele Familiens Gaver blev nu samlede i Bonnevies Værelse — en Lampe — Gave af Svanenskjolds, blev tændt, og da Alt var ordnet, kaldte vi paa vor elskede Gamle, der næppe gjenkendte sin egen Stue — idet den gamle Sopha var taget bort, og en smuk Chaislongue, en Gave fra Søner og Svigersønner var sat derind, hvorover laa udbredt et smukt smagfuldt og varmt Tæppe en Gave fra Svigerdøttrene Foran laa et broderet Tæppe, Regines og Betty's Arbejde. —

Bonnevie var henrykt af Glæde over alle disse Herligheder, dog tør jeg nok sige, at han fandt sin største, sin bedste Glæde ved at læse Kjærlighed, òm og trofast Kjærlighed i Alles Øjne — han vidste det saa godt, han følte det saa tydeligt i dette Øjeblik — Alle disse ere Mine — Alle disse høre mig til i Tid og Evighed — Se, det var hans største Rigdom, hans bedste Glæde. Og alle vi der var samlede om ham, hvor følte vi os lykkelige ved hans Gjenkjærlighed, den trofaste, den varme, den uegennyttige ven. Tiden gik kun alt for hurtigt for os, det var Aften og det blev snart Nat, vi maatte søge vore Sovesteder, og havde kun Eet at indvende mod den svundne Dag — at den var gaaet for hurtig. Til Afsked sang vi alle Ingemann's skønne Aftensang „Fred hviler over Land og By“ — med denne rørende simple Melodi for Øret og Vor Herres fuldkomne Bøn paa Læben faldt jeg snart i en tryk Søvn.

Den kom den 3die October. — Tidlig var jeg paa Benene, da der endnu var adskilligt at tage vare. Kl. 4^{1/2} mødtes Hoff, Kokkepigen og jeg hver med sit Lys i Haanden. Snart efter kom Sønerne og de øvrige ogsaa frem — Kl. 7 kom Cramer kørende for at bringe den Gamle sin Lykønskning. Den rare Cramer, han havde ogsaa været tidligt paa Benene, hans Tanker søgte til Hjemmet — det Hjem hvor ogsaa han har en Plads, hvor han hentede sin yndige Brud, hende han med Vemod i Sind og Hjærte savner altid — dog mest paa Dage som den nunævnte.

Cramer kom, jeg saa det straks paa ham, hvad han følte ved at køre ene ind i Gaarden, det bragte en Sky ind i mit Solskin, men saaledes er det jo bedst, Glæden er størst naar den parrer sig med Alvor, og det var ogsaa fremherskende paa denne Fest-

dag, denne skønne Festdag — at Glæden gik Arm i Arm med Alvor, og derfor blev den vel netop saa yndig saa betydningsfuld. Som sagt, der var tidlig Munterhed, Liv og Lyst i Præstegaarden — Solskin forinden Solskin foruden. Vejret tegnede smukt og alt tydede paa en god og velsignet Dag. Sognets unge Piger havde bundet en stor Mængde Kranse, der endnu skulde have Plads, og Sønerne var idel Travlhed, for at lægge den sidste Haand paa Værket og smykke den østre Gavl, Hammeren slog djærve Slag paa Væggen, saa djærve, at alt rystede paa Spisekammerbordet, og jeg sandelig stod i kendelig Angst for, Salat og Gelé skulde blandes sammen i malerisk Uorden. Dog ogsaa dette Arbejde blev lykkelig endt, og nu ser vi en Sværm af Folk, Unge og Gamle, Mænd og Kvinder, med Dannebrogssflag i Spidsen ind i Haven, hvor de opstillede sig paa Plænen foran Havedøren og afsang den yndige Psalme: „Den signede Dag med Fryd vi ser“.

Det var opløftende at høre der paa, og yndigt at se de glade og venlige Ansigter, lige fra Oldingen til Barnet, der alle kom for at bringe deres kære gamle Sjælesørger deres Morgenhilsen.

Cand. Trier traadte efter endt Sang frem og talte saa hjærteligt og godt til Bonnevie — bragte ham i hele Sognets Navn sin Tak, for de svundne Aar og udtalte Ønsket om, hvis det saaledes var Herrens Vilje, de endnu i mange Aar at beholde den gamle Præst i Vallekilde.

Den velsignede Gamle traadte ud paa Havetrappen, blottede det kære hvide Hoved, saa mildt og bevæget ud over den forsamlede Mængde og talede saa dejligt til dem. Han takkede Gud, fordi det var ham forundt at opleve denne sin store Festdag, takkede sine kære Sognes Beboere for al den Kjærlighed, de altid havde vist ham, takkede hver især, fordi de saa paa ham med Godhed, og sluttende sig til det sidste Vers i den af-sungne Salme, udtalte han det skønne Gensynshaab, der saa frydefuldt peger hen paa, at vi engang atter skulde tales ved i Lyset, naar vi have endt vort Jordeliv, Salmen „Kærlighed fra Gud“ blev sunget, hvorefter Bonnevie gik ned til sine mange Venner og samtalede med dem. Rørende var det i Sandhed at se, hvor bevægede alle vare — mange Øjne vare vaade, og Bønner for den gamle Præst steg sikkert op til Herren i denne Time fra mange kærlige Hjærter. Det var en gribende Time for os alle — Peter og jeg stod skjult i Faders Sovekammervindue, hvorfra vi saa og hørte alt, uden selv at ses — vi talte ikke, men i vore Øjne saa vi gensidig, og i vort Haandtryk følte vi, hvad vi begge tænkte — det var „Gud holde sin Haand over den elskede Gamle og velsigne ham til Dagenes Ende“.

Klokken var blevet temmelig mange, Regine havde dækket

et Frokostbord til os, og vi nød i al Hastighed et lille Maaltid, hvor efter alle klædte sig paa for at gaa til Kirken, hvor hele Familien skulde modtage Alterets Sakramente. Pastor Møller forrettede Tjenesten, og her havde jeg den sjældne Lykke at bringe mit elskede Barn, min Ingeborg første Gang til Herrens Bord i en Vennekreds hvis Mage maaske neppe ses. — Her ved Alterets Fod skulde jeg nu knæle med alt hvad mit Hjærte elsker og hænger ved — jeg var gennemtrængt af al den Lykke der blev mig til Del og uforglemmelig er Stunden blevet for mig. Et mageløst et dejligt Skue var Kirken i Dag, prydet med Blomster og Grønt samt Dannebrogfarverne paa flere Maader. Fru Trier havde udført Arbejdet, og umuligt kunde det være gjort med mere Smag. Altergangen blev endt. — Med Hjærterne bøjet mod Vorherre, med mild Glæde og Tak indtog vi atter vore Pladser i Stolene, og nu kom endnu en højtidelig Stund. Hoff's lille Barn blev baaret frem til Daaben den yndige Moder bar selv sin lille Skat frem for Herren, Hoff døbte det søde Barn. Bonnevie, Emanuel, Trier og Pastor Møller var Faddere og jeg holdt Huen. Den lille Pige blev i Daaben kaldt Helga. Daaben var endt, Salmen sunget, og Pladserne atter indtaget — da traadte Provst Svane frem og talte til Bonnevie — mig gik Talen ikke til Hjærte, men Skylden maa tilskrives mig, de øvrige tilstedeværende var godt fornøjet dermed.

Efter ham talte Jubilaren og han — ja, han talte fra Hjærtet og hvert Ord gik atter til Hjærtet. Han talte om sin Ungdomstid, da han kom her til Stedet, om al den Lykke han havde nydt her i Vallekilde, om sin Ungdomsbrud, om al den Kjærlighed og Lykke der var blevet ham til Del i sit Hjem, taledede saa dejligt om Morgenrødens Glans, saa vel som om Aftenens stille Fred og Lykke — om Manddommens Anfægtelser og Forsagthed, om Guds store Naade, der vender alt til det Gode, der bringer os saa vel igennem Sorg som igennem Glæde hen til ham. Han endte med at takke hver især for deres Kjærlighed til ham, fordi alle havde baaret over med hans Ufuldkommenheder og anbefalede saa vel sin Menighed som sig selv til Guds Naade og Barmhjærtighed. Ja, det var en dejlig en velsignet Tale, den greb os vist alle, og besynderligt var det, hvorledes han — den ellers saa let bevægede gamle Mand, var stærk og rolig — han blev baaret oppe af Vor Herre, det kan siges i Ordets rette Forstand. Efter Afsyngning af flere skønne Salmer, traadte vor Gamle atter frem, og fra Alteret lyste han selv Velsignelsen over os alle, dette Øjeblik, denne Velsignelse vilde jeg ikke bytte bort med Alverdens Skatte, og jeg tænker, det er gaaet flere saaledes, det var mig, som lyste han mig lige ind i Himmelen. Tak Bonnevie! Kirken var overfyldt af Mennesker, til Hjemmet

gik en stor Skare af Slægt og Venner, hvor iblandt over tyve Præster. Her blev vi modtaget med Chokolade og Kaffe, hvorefter nogle kørte bort, men 70 a 80 Mennesker bleve Resten af Dagen i Præstegaarden.

Der var Trængsel Liv og Samtale i alle Kroge, hvor man kom saa man glade Ansigter og gode Øjne. En Deputation af Kvinder overbragte Bonnevie et dejligt Sølvbæger med Inskription, og et Udvalg af Mænd bragte ham i alle Beboernes Navn en varm Tak og et Erkjendtlighedsbevis bestaaende af en skøn Sølvvinkande og et Par Sølvstager — her maa jeg dog bemærke, at Baron Zyphten-Adeler havde deltaget i Gaverne og nævnt sig imellem Beboerne i Sognene, uagtet han alene havde givet Sølvkanden. Kvinderne blev beværtet og gik atter efter nogle Timers Forløb, hvorimod Mændene blev hele Dagen og deltog med det øvrige Selskab i Festmaaltidet, der blev holdt Kl. 4. Ved Bordet var Stemningen livlig — mange Taler blev holdt. Først udbragte Bonnevie Kongens Skaal mindedes ham med Kærlighed og undersaatlig Ærbødighed — fremhævede hos ham det kærlige Hjærte, hvormed han kommer alle betrængte og nødlidende til Hjælp, priste ham som Mand og Fader, ønskede Herrens Fred og Velsignelse over ham og det hele Kongehus. Næste Skaal var for Biskop og Provst Svane udbragt af Bonnevie, takkende dem for den Part og Del de havde haft i det Ridderkors, der igennem Ordenskapitlet var sendt den Gamle i Anledning af Dagen. Derefter udbragte Provst Svane Bonnevie's Skaal, som til Dels var en Gentagelse af det han havde sagt i Kirken, han endte med at ønske, at Herren endnu længe maatte bevare den gamle Præst i Vallekilde. Efter denne Tale istemmede alle den Psalme „Alt staar i Guds Faderhaand“. Det var smukt og betagende og gjorde et mægtigt Indtryk paa mig, her gentog sig jo atter, det vi saa ofte maatte sige os i disse Dage, at Alvor gik Haand i Haand med Fryd og Gammen.

Bonnevie takkede atter Provsten, hvorefter flere taledede — Hoff takkede Fadderne, Pastor Mohr udbragte Barnets Skaal idet han anpriste Navnet Helga som saare yndigt. Pastor Hasle drak som altid en Skaal for alle Børnene i Præstegaarden, hvorfor Carl takkede. Peter bad Selskabet drikke sin Faders Skaal, idet han paa en simpel men gribende Maade udtalte for hele Selskabet, hvad hans Hjem altid havde været for ham, hvorledes han og alle hans Søkende stedse var bragt til Dyd og Guds Frygt ved Forældrenes Formaning og Eksempel, hvorledes Fred og Glæde var indplantet i deres Barnesjæle og mindende sin afdøde Moder paa en smuk Maade fik han Taarer i alles Øjne og alles fordelagtige Mening om sig. Provst Svane udbragte Peters Skaal, han lykønskede Bonnevie til en saadan Søn,

og ønskede, at maatte opleve den Dag, at han kunde se sin Søn saa fremrykket paa Livsbanen som Peter er det, udtalte sig saaledes om sine Forældre og havende et saadant Blik paa Livet, som Peter har det. Dette var en smuk og hjærtelig Tale, der gjorde godt paa os alle. Bonnevie udbragte en Skaal for Baronen paa Adellersborg, idet han mindedes den afdøde Gehejmeraadinde Adeler, der i sin Tid kaldte ham til Præst i Vallekilde og med Kjærlighed mindedes han al den Godhed og Opmærksomhed, han stedse havde mødt paa Adellersborg saavel af den afdøde som ogsaa af den nuværende Ejer. Borgmester Muus' udbragte en Skaal for Danmark, hvorefter Sangen „Der er et yndigt Land“ blev sunget. Forpagter Buchardi paa Birkende-gaard talte for Smaafolkene og Arbejderne, takkede Provst Svane, der ogsaa arbejdede hen paa at forbedre Husmandens og Arbejderens Kaar. — — Saaledes vekslede Skaal med Skaal, til sidst rejste en af Bønderne sig (Jens Sørensen i Bjerresø) og takkede paa egne og Kammeraters Vegne for al den dejlige Mad og Drikke de havde faaet, han vidste ikke hvad han takkede for, da det hverken var Davre eller Nødver, men det smagte godt, og saa mente han, det var lige meget, hvad det kaldtes. Maaltidet blev endt, da det begyndte at mørknes og Gæsterne fordeltes i alle Værelserne. Bordene blev ryddede, og Børnene sendte Bud efter en Spillemand, alle kom paa Benene — Gamle dansede rundt med sin Søster, der er 78 Aar og alle vi andre fulgte efter jeg har ikke danset i 25 Aar, men maatte dog med. Saaledes endte Dagen med Jubel og Lystighed en sand Jubeldag. 1 Kop The og Gæsterne tog bort. Aldrig glemmes den 3die Oktober 1871. —

Der saa besynderligt ud i Præstegaarden Morgenen efter det store Gilde, ret som der bør ser ud paa en saadan Dag. Vinflasker tomme og fulde saavel som halvfylde i alle Værelserne, Glas og Kopper nedbrændte Lys med støvede Lysmachtetter saas omkring i alle Vinduer, nedrullede Gardiner, støvede Møbler og snavsede Gulve var de synlige Levninger fra den svundne Dag. — De unge Koner, der alle logerede paa Kvisten, fik en ordentlig Morgensøvn, og Regine og jeg havde ved Pigernes Hjælp ryddet godt til Side og dækket Thebord, før end de lod sig se. Nu begyndte Livligheden igen og den foregaaende Dags Begivenheder passerede Revy for os og gav Anledning til nye Glæder og stor Fornøjelse. Nu blev der holdt Familieraad om hvorledes vi skulde forholde os med Frokosten. Det var nemlig blevet bestemt, at vi alle skulde over til Cramer til Frokost kl. 12, men Enden blev dog den, at alle først vilde have en lille Forfriskning hjemme, og i en Fart blev der dækket Bord med mange gode Levninger og alle spiste med god Appetit. Regine

og jeg pakkede derpaa sammen paa de laante Sager. Cramers Ejendele blev sendte med en af Vognene til Vindekilde, og 30 Par Kopper, der skulde til Holbæk næste Dag, blev ogsaa indpakket og stod færdig til Afsending. Cramer sendte sin lukkede Vogn da vi ikke kunde rummes i to Vogne, og snart satte Toget sig i Bevægelse 17 Mennesker i Tallet. Hos Cramer blev vi atter plaserede ved et godt besat Frokostbord, og Stemningen vedblev at være god og livlig og Kl. 3 kørte vi tilbage til Præstegaarden medbringende Cramer, der tilbragte Dagen her med os. Til Middag kom Trier, hans Kone samt Pastor Møller. At der atter blev holdt mange Taler behøver jeg jo ikke at tilføje. Det var en vel-signet Dag, hvor vi alle vare saa lykkelige ved at være sammen, og det bedste var, at vor Gamle var saa frisk og glad imellem os, han lyste som en Sol for os og villige vare vi alle til at følge hans glade Fodspor. Efter Bordet glædede Pastor Møller os med sit dejlige Klaverspil og Sang, hvilket sidste vi alle deltog i. Saaledes gik Aftenen indtil Kl. 11 hver gik til sin Seng og jeg haaber alle sov godt — i det mindste kan jeg svare for mig. Den 5te kom, og med den Skilsmisken —. Alle de kære Gæster skulde rejse den Dag, og dette fremkaldte jo blandede Følelser hos enhver, det er saa vemodigt at sige Farvel saa let at mødes saa svært at skilles, dette følte vi vist alle nu som altid, og dog gik det besynderligt let ogsaa dette Farvel, det var som om enhver følte det saa godt, at vi aldrig sige Farvel for sidste Gang. Madkurve bleve pakkede til hver især, dels med Smørrebrød til at nyde paa Turen, og dels med Kager og andre gode Levninger at bringe de Børnebørn der ikke havde været med ved den store Fest. Tre Vogne fulde kørte til Holbæk og alle naaede lykkeligt hjem, hvor de Gud ske Lov traf Børnene raske og de respektive Huse i Orden og god Behold. Breve ere indløbne fra de forskellige Hjem, og fra alle Kanter lyser det frem at enhver har bragt en yndig duftende Blomst hjem til sin Mindekrans, og at aldrig skal Jubelfesten i Vallekilde glemmes. — — — — —

Ernst Trier skriver i sin Bog om Vallekilde Højskole:

„I Hovedbygningen (af Præstegaarden) boede den gamle Pastor Bonnevie med sin gamle Hustru og den ugifte Datter Reginne. Det var rigtig en Stadsmand, den gamle Præst! Naar man saa ham med den ranke Skikkelse i den lange Frakke og det milde Udtryk i Øjet træde ud af Stuedøren for at byde en velkommen og mærkede hans faste Haandslag, var det, som man havde for sine Øjne en ægte Adelsmand. Og hele Præstegaarden havde samme venlige Præg. Sad ikke Rinaldo — den gamle tykke Hund — i Porten og rakte Pote, naar man kom. Duerne kurrede og Kaninerne rejste sig op paa Bagbenene, naar vi lo inde i Stuerne — jeg skriver vi, skønt jeg ved, at der var dem, der vil paastaa, at det kun var, naar jeg lo, men jeg kan forsikre, at de andre lo med.

Det var en Fryd at komme til en saadan Præstegaard“.

Sognepræst Honoratus Bonnevie's Testamente.

Ligesom det var min afdøde Kones Bestemmelse, saaledes er det fremdeles min Bestemmelse og Vilje, at de 6000 Rdl. som udgjorde hendes Arvepart efter hendes afdøde Morbroder Major Qvistgaard, skal deles mellem vore endnu levende 5 Børn og min afdøde Datter Anna Olava Cramers 3 Børn, paa følgende Maade:

1. Min ældste Søn Emanuel Bonnevie, Ejer af Strenghøjgaard, har forlods erholdt udbetalt 1000 Rdl. De øvrige 5000 bliver staaende i Strenghøjgaard, uopsigelige, saalænge denne Ejendom forbliver i den nuværende Ejers Besiddelse.
2. Min Datter Regine Dorthea Cathrine Bonnevie skal ved min dødelige Afgang, udbetales 5 % aarlig Rente af 1000 Rdl.
3. De øvrige 4000 Rdl. deles imellem mine tre endnu levende Børn, nemlig:
  - a. Postexpedient Peter Ferdinand Emil . . . . . 1000 Rdl.
  - b. min afdøde Datter Anna Olava Cramers 3 Børn,
Carl Theodor, Anna 3 Aar . . . . . 1000 Rdl.
  - c. Forstcandidat, Skovfoged Carl Bonnevie . . . . . 1000 Rdl.
  - d. Pastor V. Hoffs Hustru Elisabeth Hoff . . . . . 1000 Rdl.

Disse 4000 Rdl. henstaar rentefrit i Strenghøjgaard, saalænge de respektive Arvetagere, mine tvende ovennævnte Sønner og tvende Svigersønner ere i live. Ved enhver af disses dødelige Afgang betales 5 % Rente af Kapitalen 1000 Rdl. til de eventuelle Enker eller deres Arvinger.

Min Søn Emanuel Bonnevie giver betryggende Sikkerhed i sin Ejendom til enhver af de 5 Arvtagere, og det overdrages ham forsøgt muligt, at bringe ovenstaaende Bestemmelser i Kraft paa lovformelig Maade.

Vallekilde Præstegaard d. 4. April 1872.

H. Bonnevie.

1882. 2. Jan. Betalt omstaaende (1000 Rdl.)	
til Godsinspektør Cramer med	Kr. 2.000,00
til Pastor Hoff	- 2.000,00
til Postexpedient Bonnevie	- 2.000,00
til Skovrider Bonnevie	- 2.000,00
1884. 23. April ved Salget af Strenghøjgaard	
betalt Regine Bonnevie	- 2.000,00
	<u>Kr. 10.000,00</u>

Emanuel Bonnevie.

Ved Sognepræst Honoratus Bonneviés Jordefærd

d. 12. Juli 1873.

Tale (i Hjemmet) af V. J. Hoff.

Vi staa her ved Afslutningen af et langt Liv, og jeg kan vel føje til: et skønt og lykkeligt Liv, ja skønt og lykkeligt lige til det sidste. Thi for vore Øjne var Udgangen saa god, som vi vel kunde tænke os og ønske for ham, den elskelige, gamle Mand. — Lad mig faa Lov til i faa Træk at drage Mindet om ham frem i denne Time; jeg stod ham jo saa nær og var saa inderligt knyttet til ham, og mit Hjerte dvæler i disse Dage saa stadigt ved Mindet om ham; og jeg ved jo desuden, at han var mange af Eder kær, at han havde mange Venner, og de ville vel ogsaa gerne til Afsked dvæle en liden Stund ved Mindet om ham.

Han skulde jo snart have rejst bort herfra, fra den gamle Gerning, fra de gamle Omgivelser, fra den gamle Kirke og den gamle Præstegaard; saaledes var det bestemt, men saaledes skulde det ikke være. Han skulde blive her i Vallekilde, og han skulde bæres ud af den gamle Præstegaard til Hvilstedet for hans Støv deroppe ved Kirkemuren, hvor hun hviler, der var hans Hjerte nærmest, og hvor han i de mange, mange Aar havde en Del af sin Livsgerning at udrette. Saa tro vi da, at det saaledes var den bedste Maade for ham at drage fra det gamle Hjem, som han var vokset saa fast til og elskede med sin Sjæls Varme, og som han saa ofte med et eget inderligt Tonefald kaldte, som det fra fordums Tid har været nævnet i Folkemunde: „Det velsignede Vallekilde“.

Og var det ikke ogsaa, som om han hørte til herhjemme, og vi kunde kun vanskeligt tænke os Skilsmissen mellem ham og dette Sted? I saa ham jo alle herhjemme, den skønne, gamle Mand med det ungdomsvarme Øje under de graa Haar, med den lette Gang og med det milde, friske Ord paa sine Læber baade i Alvor og i Skemt. I saa ham jo under hans Gerning, og hvor han færdedes, hjemme og ude, og fik I da ikke det Indtryk af ham, at han var en forunderligt menneskekærlig Mand? Ja, han elskede Mennesker, som jeg sjældent har truffet hans Lige. Derfor kom han dem saaledes imøde, som han gjorde, og var saa fuld af Hensyn til dem; — kan I ikke nok huske, hvorledes han tog imod Jer, den gæstmilde gamle Mand, naar I kom ind i hans Præstegaard? — og naar I saa rejste bort, I hans Slægt og Venner, — jeg ser ham saa tydeligt for mig staa derude i Porten og hilse til Afsked, saalænge han kunde se Vognen, — og saa i de sidste Aar gaa saa stille ind

ad sin Dør og tale saa smaat om: mon han nu skulde se dem mere, — han var jo en gammel Mand! — Ja, han elskede Mennesker, og derfor saa han mildt paa dem og tænkte gerne det bedste om dem, vilde saa gerne undskylde og finde den lyse Side. Derfor havde han et saadant aabent Hjerte, aabent Øje og Øre for hvad der kunde gavne og glæde, trøste og oplive andre; og derfor havde han en saadan aaben Haand, — ja, det vidste de godt, alle de fattige, der gennem Aarenes Løb søgte ham op og sjældent gik uhjulpne fra ham. Og derfor var han altid med, altid kunde man være sikker paa den gamle Præst, naar det gjaldt et godt Formaal, gjaldt noget, som han troede kunde være til Gavn i en større eller mindre Kreds, for Sognet herhjemme, eller for Fædrelandet, der ikke havde mange mere varmhjertede og kærlige Sønner end han.

Og med alt dette stod han selv saa nøjsom og fordringsløs, trængte selv til saa lidt, mens han havde saa meget tilovers for andre. I kende ham vist ogsaa som en ydmyg Mand, som ikke krævede nogen stor Plads for sig selv her i Verden; thi han syntes ikke, at han var stor hverken for Gud eller for Mennesker. Han havde jo i det hele ikke megen Tillid til sig selv, til hans egne Meninger eller hans egen Dygtighed; tit kunde han ogsaa ligeoverfor de smaa Ting i det daglige Liv være fuld af Tvivl og mange ængstelige Hensyn. Men saa I ham saa i Livets store Alvorstimer? saa I ham i Sorgens Dage? og ellers, naar det gjaldt? naar han var gaaet ind i Bøn til Gud med sit Hjertes Kamp og Ve, og saa gik ud derfra stærk og stille, ja stærkere end de fleste? Jeg har set ham, den bløde, inderlige Mand med det dybtfølede Hjerte staa forunderlig stærk, klar og mild, — og dette, fordi han var saa forunderligt ydmyg, — ved saa mange af hans Kærestes Baare, og der saa jeg, hvilken stille Kraft der er i det ydmygtfromme Sind til at bære uden Klage, og til at vokse gennem Prøvetidene.

Og hvor var Gud ham ikke god, at han fik Lov til at bevare indtil det sidste Sindets Ungdom, Følelsens Friskhed og Varme! Hvor kunde han dog glæde sig ved Livet og levende føle Guds Godhed og Kærlighed imod ham, — hørte I ham ikke tit tale derom med smeltet Hjerte, hvor Gud havde været god imod ham, taget mildt paa ham, givet ham saamegen Lykke i Livet? Og hvor kunde han dog glæde sig med Børnene og ikke trættes ved den barnlige Leg! Og naar vi betænke, hvormange Forandringer han maatte opleve i sit lange Liv, Forandringer og Omvæltninger i alle Forhold, borgerlige og kirkelige, i Tankegang og Levevis; det maatte ofte ikke være let for de ældre, var vel heller ikke altid let for ham; — men det lagde I dog nok Mærke til, hvorledes den gamle Præst i

Vallekilde, jo mere der lagde sig af Vinterens Sne paa hans Hoved, desmere spirede der af Sommer i hans Hjerte; og derfor var han saa glad med de unge, saa med saa mildt et Øje og saa godt et Haab til deres Gerning.

Meget have vi, hans Børn, at takke ham for, idet vi sige vor elskede, gamle Fader Farvel for dette Liv; thi hans Kærlighed svigtede os aldrig, og en uforglemmelig Krans af skønne, lyse, milde Minder har han efterladt os. Ikke sandt, I kære Brødre og Søstre, og Du, min dyrebare Hustru, vi kunne aldrig fuld-takke Gud, der gav os og lod os beholde saa længe den kære, kære Fader iblandt os, og der vil vel for os aldrig lægge sig Glæmsel over hans elskelige Minde. Men en særegen Tak har jeg at bringe ham, og den kan jeg ikke holde tilbage i denne Stund, — fordi han stod som „den gamle Præst“ kærligt vejledende, mildt dømmende, trofast beskyttende overfor min Gerning blandt Eder paa dette Sted; meget, saare meget har jeg lært af ham, og det takker jeg Gud for, som jeg føler det som en af mit Livs største Velsignelser, at jeg har kunnet gøre endel af min Ungdoms- og Manddoms-Gerning ved hans Side og under hans Øjne, og at han, den gamle Mand, da jeg fik den nye Gerning paa et andet Sted stillede sig tryk og glad, ja velsignende overfor den.

Og nu, I kære Venner i Vallekilde og Hørve, lad mig endnu tale et Ord til Eder fra Eders gamle Præst. Han talte saa tit om, at han skulde jo vel snart holde sin Afskedsprædiken til Eder, inden han rejste bort; men han troede knap, at han kunde gøre det, at Kræfterne vilde holde ud, Sindets Bevægelse vilde overvælde ham. Og han fik den jo heller ikke holdt deroppe i Kirken, som han havde tænkt sig det; men han holdt den dog, det var derinde i hans Sovekammer, paa hans sidste Leje. Det var en af de sidste Dage, just paa Overgangen, som Febervildelsen skulde omtaage hans Øje; — det bares ham da for, at han skulde prædike herovre i Kirken, — han skulde jo holde sin Afskedsprædiken inden han rejste, og han satte sig da op i Sengen og forlangte af sin ældste Datter, at nu skulde Kirketjenesten begynde, og de skulde først synge Nr. 130 i Salmebogen. Han begyndte da selv udenad at synge:

„Du Herre Krist
Min Frelser est,
Til Dig jeg haaber enc;
Jeg troer paa Dig,
O bliv hos mig
Evindelig
Alt med dit Ord det rene!“

Han sang med den skønne, bløde Røst, som I kender saa godt deroppe fra Kirken, naar han lyste Velsignelsen fra Alteret, alle 6 Vers, og da han saa havde sunget det sidste Vers:

„Giv os, o Gud!
Vi paa dit Bud
Maa leve saa tilsammen,
At vi hos Dig
Evindelig
I Himmerig
Kan faa din Glæde. Amen!“

saa begyndte han paa Prædiken, og det var Evangeliet om den forlorne Søn, og han skildrede da saa klart og levende, saa inderligt og dybt bevæget, hvorledes Sønnen kom hjem til sin Fader, og dvælede med en usigeligt taknemmelig Inderlighed ved Tanken om Faderens Kærlighed, da han tog imod ham, — og det var hele Tiden saa let at forstaa, at han mente sig selv med Sønnen, der kom hjem. Og da Prædiken var endt, bekendte han Troen og sluttede med at bede en inderlig Bøn om, at Jesus vilde tage imod ham, nu som han stod der med udbredte Arme, længselsfuld efter at hvile ved Herrens Bryst. Det var hans sidste Gudstjeneste hernede, det var hans Askedsprædiken til Eder og til hans eget Hjerte, — det var om Gud-Faders Kærlighed til det fortabte Barn, der vendte hjem; — kan I ikke nok kende Eders gamle Præsts Tankegang og Hjertelag gennem dette? Ja, han blev sig selv lig til det sidste, ogsaa da Febervildelsen kom; intet, ikke et Ord hørte vi af ham, der ikke lignede ham, og mens hans udvortes Skikkelse forkrænkedes mere og mere, udfoldede hans indvortes Menneske sig skønnere og skønnere under Forventningen om snart at drage hjem; thi den Tanke stod sikkert levende for ham under hele hans Sygdom, at det blev hans sidste Sygeleje. Det hørte jeg ham ogsaa udtale en af de sidste Nætter, da jeg sad hos ham, og det var aabenbart, at Mindet om de Kære, der var gaaet forud, blev levende hos ham, og han da udbrød med Varme og fuld Forvisning i Stemmen, mens han løftede Øjet mod Himlen og hævede Haanden opad: „om en liden Stund skulle vi mødes der, hvor Herren er! — Jesu Venner skulle samles i Guds Rige! — Gud-Fader hjælpe os!“

Ja, Gud havde været ham usigeligt god, og han var en lykkelig Mand; men han blev det dog kun derved, at han havde Hjerte til at tage imod Guds Kærlighed; han blev det kun, fordi han havde dette barnlige, ydmyge Sind, der kunde hvile i Troen og hvori Guds Kærlighed kunde afspeile sig. — Og alt dette, som vi andre fandt elskeligt hos ham, hans menneskekærlige, nøjsomme, ydmyge, ungdomsvarme Sind,

det var ikke paa noget af dette, at han stoledede, han stoledede ikke paa sig selv; han følte sig som en fattig Synder, der er ringere end al Guds Miskundhed, men han troede paa sin Frelser og paa Faderens Kærlighed formedelst Ham, — Faderens Kærlighed til det fortabte Barn, der vender hjem.

Og saa Farvel, Du kære, gamle Fader, fra os alle, som elskede Dig, Farvel fra dine Børn og fra dine Børnebørn, fra din gamle, fromme Søster, fra den trofaste Veninde, der sad hos Dig til det sidste, fra alle dine Venner, fra dit gamle Hjem, hvor den velsignede, gamle Præst gik ind og ud med Gud og Æren i snart et halvt Aarhundrede! Og Tak, inderligt Tak for al din Kærlighed og Troskab! — Velsignet være dit Minde iblandt os! — Du hvile nu sødt i din Frelseres Favn, til vi ved Guds Naade atter skulle møde Dig paa Opstandelsens Dag! Amen i Jesu Navn!

Ved Indvielsen af Gravmindet paa Vallekilde Kirkegaard

d. 27. April 1875.

Tale af V. J. Hoff.

Det er til et lille Vennemøde af Slægt og Venner, der have staaet dem, om hvis Gravsteder vi her ere samlede, nær i Livet, at vi ere komne sammen idag. — Der er nu snart gaaet 9 Aar, siden det første af disse Gravsteder blev dannet, snart 2 Aar, siden det sidste af dem blev lukket, og snart 8 Aar, siden min Hustru og jeg bar vor lille Johannes, der hviler mellem de to kære Gamle, herud. — Tiden skrider, vi ældes, men Minderne blegne ikke saa hastigt, som Tiden gaar; de staa endnu levende for os, de kære, elskelige Skikkelser med de kendte Træk, og vi kunne godt drage dem alle frem for vor Sjæls Øje og glædes ved at se dem.

Vi kan godt huske den alvorlige, stille, retskafne Kvinde, der gik derhjemme i den kære gamle Præstegaard; der havde hun sit Liv og sit Hjerte ved Gerningen der, en trofast Hustru og en øm Moder. Taalmodig og udholdende var hun, og tro mod gamle Venner og mod gammel Sæd og Skik, krævede hun ikke noget stort Omraade, men værgede den lille Verden, hun havde, med en stille, dyb Inderlighedens Kraft. Vi mindes godt, hvor mild og blød hun, den alvorlige, som det syntes noget strenge Kvinde, dog egentlig var i Sindet, — o, hvor blød hun dog kunde være, naar hun sad derhjemme i Dagligstuen og Børnene kom og lænede sig op imod hende; — eller naar nogen var i Nød og klagede sig for den stille, hjælpsomme Kvinde. Og da hun blev syg og led meget og længe, — vi mindes det godt, hvor haardfør og taalmodig hun bar det, søgte at skjule det for hendes kære, hvem hun ikke nænnede at bedrøve eller ængste. Gammeledags var hun i sin Tanke, sit Liv og sin Kristendom, men retskaffen og ærlig, og ikke vilde hun synes andet og mere, end hun var, og ikke sagde hun ja til andet, end hvad hendes Hjerte kendtes ved. — Vi sige hende af Hjertet Tak for al hendes Troskab og Kærlighed og kunne aldrig glemme hende og den Tone, hun gav det kære, gamle Hjem.

Og saa den gamle Præst i Vallekilde; — ja, hvorledes skulde vi vel kunne glemme ham? Ung kom han hertil, og ung drog han herfra, og der laa dog et halvt Aarhundrede imellem. — Det staar for mig som det mærkeligste og det skønneste Træk af hans hele lyse, elskelige Personlighed. Der var et dejligt Væld af Forryngelseskraft i hans Sind, og det tørredes ikke ud i

Aarenes Løb; den gamle Præst blev aldrig gammel, skøndt Haarene blev hvide; hans Følelse var saa frisk og varm, hans Deltagelse for Mennesker og for alt menneskeligt var saa stor og sand, saa den svækkedes ikke i Aarenes Løb; og der var dog gaaet mange Omskiftelser i Tiden henover ham, og det ikke let; thi hans Følelse blev stærkt grebet af dem. Hvilke store Forandringer i Tankegang og Skikke, i det borgerlige og kirkelige Liv var der ikke sket i Løbet af det halve Aarhundrede? Han havde ogsaa kæmpet og lidt ikke lidet i sit Sind; man han gik sejrrikt ud af Kampen; thi der var to Ting, der hjalp ham. — Det ene var hans Tro til Mennesker, — han lod sig saa let forsone med det nye, naar han saa, at det bares frem med Kærlighed til, hvad der var sandt og godt og skønt, og at der blomstrede et elskeligt Menneskeliv frem af det. Og det andet var hans ydmyge Sind overfor Gud, hvis Veie og Førelser han villigt bøjede sig for, selv naar han ikke forstod dem eller kunde klare sig, hvor de førte hen. — Ja, ikke sandt, han var en god Mand? hvor var han dog elskelig for os, der levede sammen med ham gennem Aarene, hvormange Træk saa vi ikke daglig i smaat og i stort deraf! Og han var god at gæste, god at komme til, og det følte ogsaa de mange, der kom til ham, — naar der var Fattigdom og Nød paafærde, — naar der trængtes til gode Raad, til en stille Samtale, naar Sindet var i Uro, — Bølgerne lagde sig ofte i mit Sind, naar jeg havde siddet en Stund og talt med ham. Mildt og godt og forsonende tog han paa alle Ting; — han elskede Fred, og han troede paa, at der maatte kunne stiftes Fred, naar alle vilde gøre sit bedste; thi han troede saa godt om Mennesker. — Han havde havt sine Kampe for at vinde Fred og Ligevægt i Sindet, men jo længere det led frem i Aarene, desmere sejrede Ungdomshabet i hans Sind. Jeg stod i de Unges Kreds og stred efter fattig Lejlighed for, hvad jeg forstod og elskede, og i 13 Aar arbejdede vi sammen, og han har mange, mange Gange støttet min Gerning og forsvaret den ved at dække den med sin hele elskelige Personlighed; og jo længere det skred frem, desto tillidsfuldere saa han paa det nye, der rørte sig om ham, og jeg skal aldrig glemme, hvorledes han tog det, da jeg gik til min nye Gerning, hvorledes Taarerne trillede ned ad Kinderne, da han hørte Kirkeklokkerne ringe derude i Bethlehems Kirken i Ubberup, og hvor han i dyb Bevægelse af Hjerter lyste sin Fred og Velsignelse over Gerningen der. Jeg anfører dette som et Vidnesbyrd, maaske et af de største og fra hans sidste Levedage, paa hans ungdomsvarme Sind, paa hans Tillid til Mennesker og hans Tro paa, at hvad der var begyndt i Guds

Navn, skulde under hans Velsignelse nok lykkes. — Gud glæde hans Sjæl i Himmerig, han, der har glædet saa mange her paa Jorden!

Og saa den tredje lille Grav — min Hustrus og min egen lille, kære Drengs Grav, — o, der er jo ikke meget mærkeligt at mindes og drage frem i et saa kort Barneliv; og dog ville min Hustru og jeg vel aldrig glemme de dyre Minder fra de Dage. Mindet om Glæden ved at eje ham og om Smerten og Savnet ved at miste ham; Mindet om hans dejlige Øjne og den milde, friske Glæde, der laa over hans Barnesmil; Mindet om de lange Dage og Nætter, da vi sad om hans lille Seng og saa ham lide og hans Kræfter svinde; Mindet om Trøsten i de tunge Dage, Guds milde Trøst for det blødende Hjerter; om Venners Deltagelse og Kærlighed, hvori der er en stor Glæde! — Vi ville heller ikke glemme det Haab, der steg mere levende vel en nogensinde før frem i vore Hjerter som en lysende Stjerne i Sorgens og Savnets Nat, Haabet om Gensynsglæden.

Vi have nu rejst denne Mindesten over disse tre kæres Grave; men lidet vilde den have at betyde om der ikke var rejst en bedre Mindesten over dem i vore Hjerter. Vi elskede disse tre kære, men vi tro os kun skilte fra dem for en liden Stund, og vi haabe ved Guds Naade at skulle samles hisset. Thi vi kendes ved Indskriften, der staar paa Støttens Fod under vore kæres Navne: „vi tro paa Kødets Opstandelse og det evige Liv!“ — Og dette vort kristelige Livs-Haab, det evige Livs Haab i vore Hjerter udspringer ikke af vore egne Drømme eller Længsler, men af det Guds-Ord, paa hvilket vi tror, og som vi vil øve os paa i Glæde som i Sorg, under Fylde og Savn, i Liv og i Død med Guds Menighed ærligt og ydmygt at tro og bekende.

Vi ville da bede med hverandre:

Forsagelsens og Troens Ord.

Fadervor.

Herren velsigne os og bevare os! Herren lade sit Ansigt lyse over os og være os naadig! Herren løfte sit Aasyn paa os og give os Fred! — Fred være med Eder!

Amen! i Jesu Navn Amen!